

2.3.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

4 – 2011

Kokousaika: 2.3.2011 klo 18.00 – 23.01

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

4 – 2011

Mötestid: 2.3.2011 kl 18.00 – 23.01

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges
föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

2.3.2011

42 §	9
Esityslistan asia nro 3	9
KYSELYTUNTI	9
Kysymys 9	9
Valtuutettu Ingervo	9
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	9
Valtuutettu Ingervo	10
Valtuutettu Bryggare	11
Valtuutettu Pakarinen	12
Valtuutettu Näre	12
Ledamoten Björnberg-Enckell	13
Valtuutettu Sarkomaa	13
Valtuutettu Rantanen	14
Valtuutettu Puhakka	15
Valtuutettu Abdulla	16
Valtuutettu Vesikansa	17
Valtuutettu Kantola	17
Valtuutettu Kuuskoski	18
Valtuutettu Siimes	19
Valtuutettu Ingervo	19
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	20
Kysymys 13	21
Valtuutettu Sarkomaa	21
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	22
Valtuutettu Sarkomaa	23
Valtuutettu Puhakka	24
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	24
43 §	25
Esityslistan asia nro 4	25
VUODEN 2010 TALOUSARVION TOTEUTUMATTOMAT SITOVAT TOIMINNALLISET	25
TAVOITTEET	25
Valtuutettu Koskinen	25
Valtuutettu Pajamäki (vastauspuheenvuoro)	26
49 §	26
Esityslistan asia nro 10	26
MAANKÄYTÖN JA ASUMISEN TOTEUTUSOHJELMAN 2008 - 2017	
SEURANTARAPORTTI 2011	26

2.3.2011

<u>Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä</u>	26
<u>Valtuutettu Koulumies</u>	31
<u>Valtuutettu Rantanen</u>	31
<u>Valtuutettu Vikstedt</u>	34
<u>Valtuutettu Wallgren</u>	35
<u>Valtuutettu Männistö</u>	37
<u>Valtuutettu Koskinen</u>	38
<u>Valtuutettu Peltola</u>	40
<u>Valtuutettu Kantola</u>	41
<u>Valtuutettu Saarnio</u>	42
<u>Valtuutettu Vesikansa</u>	43
<u>Valtuutettu Pajamäki</u>	45
<u>Valtuutettu Abdulla</u>	46
<u>Valtuutettu Hakanen</u>	47
<u>Valtuutettu Soininvaara</u>	48
<u>Valtuutettu Moision</u>	50
<u>Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)</u>	51
<u>Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)</u>	51
<u>Valtuutettu Moision (vastauspuheenvuoro)</u>	52
<u>Valtuutettu Ojala</u>	52
<u>Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)</u>	53
<u>Valtuutettu Kuuskoski</u>	54
<u>Valtuutettu Puhakka</u>	54
<u>Valtuutettu Karhuvaara</u>	56
<u>Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)</u>	57
<u>Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)</u>	57
<u>Valtuutettu Anttila</u>	57
<u>Valtuutettu Kuuskoski (vastauspuheenvuoro)</u>	59
<u>Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)</u>	59
<u>Valtuutettu Kolbe</u>	59
<u>Valtuutettu Bryggare (vastauspuheenvuoro)</u>	61
<u>Valtuutettu Rantanen</u>	61
<u>Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)</u>	65
<u>Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)</u>	65
<u>Valtuutettu Vikstedt</u>	65
<u>Valtuutettu Hakanen</u>	66
<u>Valtuutettu Autti</u>	67
<u>Valtuutettu Ingervo</u>	68
<u>Valtuutettu Anttila</u>	69
<u>Valtuutettu Bryggare</u>	69
<u>Valtuutettu Autti</u>	70
<u>Valtuutettu Rantanen</u>	70

2.3.2011

Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)	71
Valtuutettu Puoskari	71
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	72
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	72
Valtuutettu Ingervo	72
Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)	73
Valtuutettu Kantola	73
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	74
Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)	75
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	76
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	76
Valtuutettu Puoskari	76
Valtuutettu Hakanen	77
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	77
Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)	77
Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)	78
Valtuutettu Brax	78
Valtuutettu Hakanen	78
Valtuutettu Ingervo	79
Valtuutettu Virkkunen	79
53 §	79
Esityslistan asia nro 14	79
16.2.2011 PÖYDÄLLE PANTU ASIA	79
VALTUUTETTUIJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN	79
Aloite 5	79
Valtuutettu Karhuvaara	79
Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)	81
Aloite 8	81
Valtuutettu Autti	81
Valtuutettu Peltola	82
Valtuutettu Valokainen	83
Valtuutettu Karhuvaara	83
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	84
Valtuutettu Asko-Seljavaara	84
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Hakanen	85
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	86
Valtuutettu Ingervo	86

2.3.2011

Valtuutettu Muurinen	87
Valtuutettu Soininvaara	87
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	88
Valtuutettu Autti	88
Aloite 9	88
Valtuutettu Vikstedt	88
Valtuutettu Näre	89
Valtuutettu Saarnio	90
Valtuutettu Luukkainen	90
Valtuutettu Hakanen	92
Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)	93
Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)	93
Valtuutettu Puhakka	94
Ledamoten Wallgren	94
Kaupunginjohtaja Pajunen	95
Valtuutettu Hakanen	96
Aloite 11	96
Valtuutettu Helistö	96
Valtuutettu Moisio	97
Valtuutettu Rissanen	97
Valtuutettu Nieminen	97
Valtuutettu Ebeling	98
Valtuutettu Lehtipuu	98
Valtuutettu Kanerva	99
Valtuutettu Nieminen	99
Valtuutettu Ebeling (vastauspuheenvuoro)	99
Valtuutettu Anttila	99
Aloite 14	100
Valtuutettu Kousa	100
Valtuutettu Moisio	102
Valtuutettu Valokainen	102
Valtuutettu Helistö	103
Ledamoten Björnberg-Enckell	103
Valtuutettu Halla-aho	105
Valtuutettu Anttila	105
Valtuutettu Nieminen	106
Valtuutettu Kanerva	106
Valtuutettu Kolbe	106
Valtuutettu Autti	107
Valtuutettu Kousa	108

2.3.2011

<u>Valtuutettu Halla-aho</u>	108
<u>Valtuutettu Nieminen</u>	109
<u>Valtuutettu Kolbe</u>	109
<u>Valtuutettu Karhuvaara</u>	110
<u>Aloite 18</u>	110
<u>Valtuutettu Näre</u>	110
<u>Valtuutettu Anttila</u>	110
<u>Ledamoten Björnberg-Enckell</u>	111
<u>Valtuutettu Nieminen</u>	111
<u>Aloite 21</u>	112
<u>Valtuutettu Vesikansa</u>	112

2.3.2011

2.3.2011

42 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Kysymys 9

Valtuutettu Ingervo

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Julkisuuteen on tullut tieto koululaisten iltapäivätoimintapaikkojen riittämättömyydestä ensi syksynä. Erityisesti toisen luokan oppilaille ollaan tarjoamassa ei-oota iltapäivätoimintapaikan sijasta.

Pienten koululaisten yksin vietettyjen iltapäivien hinta on pitkällä aikavälillä moninkertaisesti suurempi kuin iltapäivätoimintapaikan hinta. Vaikka kauppakeskuksissa on lämmintä, ruokaa ja aikuisia, niin ne eivät riitä pienen koululaisen terveen kehityksen turvaamiseen. Pelkästään toisten lasten kanssa vietetty aika kymmeniä tunteja viikossa ei ole ratkaisu. Leikkipuistojen avoin toiminta ei ole riittävää läheskään kaikille pienille koululaisille. Aina sitä ei ole edes tarjolla koulun lähistöllä turvallisen matkan päässä.

1.–2.-luokkalaisten iltapäivätoimintaan saa valtionosuutta jokaisesta toteutuneesta paikasta. Asian hoitaminen olisi Helsingille hyvin edullista.

Mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus ryhtyy, jotta ensi syksynä valtionosuutta saavia koululaisten iltapäivätoimintapaikkoja on tarjolla kysyntää vastaavasti myös 2. luokan oppilaille?

Mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus ryhtyy, jotta koululaisten iltapäivätoimintaan soveltuvat tilat otetaan käyttöön ja niihin löydetään ajoissa sopivat toimijat?

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vastauksena esitettyyn kysymykseen totean seuraavaa:

Perusopetuslain mukaan kunta päättää iltapäivätoiminnan järjestämisestä ja laajuudesta. Helsingissä toimintaan pyritään ensisijaisesti sijoittamaan 1. luokan oppilaat ja erityisoppilaat. Parhaillaan on käynnissä haku iltapäivätoimintaan, ja nyt näyttää siltä, että hakijoiden määrä lisääntyy vuosi vuodelta tasaisesti. Lukuvuonna 2010–2011 toiminnassa on mukana noin 4 000 oppilasta. Heistä 1.-luokkalaisia on noin puolet ja toisella luokalla olevia noin neljännes. Opetusvirasto ottaa toimintaan kaikki määrääjässä hakeneet 1. vuosiluokan oppilaat. Heistä reilu kymmenesosa on erityisen tuen piirissä. Näiden lisäksi paikan saavat 2. vuosiluokan erityisen tuen piirissä olevat oppilaat.

Vuonna 2010 noin 500 oppilasta sai kielteisen päätöksen. Heistä suurin osa oli 2. vuosiluokan oppilaita. Heille on tarjottu leikkipuistopalveluja. Tänä vuonna tilanne on muuttunut siten, että syksyllä koulutulokkaita on 200 enemmän kuin 2010 arvioitiin. Iltapäivätoiminnan sisältöä kehitetään jatkuvasti toimimaan entistä paremmin luontevana osana koulujen toimintaa. Iltapäivätoimintaryhmien toimintasuunnitelmat ovat myös osa koulujen toimintasuunnitelmaa. Luokkatiloja pyritään sisustamaan myös iltapäivätoiminnan tarpeet huomioon ottaen.

Koska lasten määrä on kasvanut, on opetusvirasto käynnistänyt keskustelut leikkipuistojen kanssa siitä, miten yhteistyössä voidaan parhaalla mahdollisella tavalla turvata lapsille iltapäivisin valvottua toimintaa.

Rahoituksesta: Rahoituslainsäädännön mukaan kunta saa tuntiperusteista valtionosuutta iltapäivätoiminnan kustannuksiin 57 % edellisen vuoden toteuman perusteella. Loppuosa katetaan asiakasmaksuilla ja kunnan osuudella. Vuonna 2010 kokonaismenot Helsingissä olivat 7 miljoonaa euroa, josta valtionosuudella katettiin 3 miljoonaa euroa.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Onkin hyvin huolestuttavaa, että tämä perheiden arjen keskeinen tuki

2.3.2011

on näin vähissä kantimissa tällä hetkellä, vaikka varmaan parhaamme yritämme ja virastossa myös. Tämä on niin halpaa ennalta ehkäisevää toimintaa peruspalvelutasolla, että on tärkeää, että tämä saadaan kuntoon. Lea Pulkisen tutkimusten mukaan alle 14-vuotiaille jo 10 tuntia viikossa yksin aiheuttaa oireita. Mielestäni koululaisten iltapäivähoidolle, -toiminnalle pitäisi laskea myös hinta niille yksin vietetyille tunneille. Huumehoidollekin voidaan laskea hinta. Tokihan kaikki eivät todellakaan syrjäydy, jos ovat itsekseen iltapäiviä, mutta se oman arvon tunteen lasku on kyllä aika selkeä sellainen, mikä on mitattu tulos näistä yksin vietetyistä iltapäivistä. Oma lapseni oli kunnallisella perhepäivähoitajalla tokaluokkalaisena, jonka perhepäivähoitajan lapsi oli siis samalla luokalla, muutenhan tämä ei ole järkevää.

Tämän lain hengen mukaista 2004 alkaen on ollut se, että kaikille 1.- ja 2.-luokkalaisille riittäisi tätä tarpeenmukaista hoitoa. Ruotsissa muistan, kun kävin joitain vuosia sitten, niin siellä oli subjektiivinen oikeus iltapäivätoimintaan alakouluikäisenä, mikäli vanhempi on töissä tai opiskelemassa, ja sitä järjestettiin sen mukaan kun tarvitaan. Kokonaan oma lukunsa on sitten vielä nämä vuorotyöläisten lapset, ne pienet koululaiset, jotka nytkin Helsingissä viettävät jopa öitä yksinään. Siinä ei leikkipuisto riitä. Leikkipuistoihin halutaan nyt päivähoidon kerhotoimintaa, siellä eivät tilat millään riitä. Nyt tarvitaan muitakin tiloja. Toivon, että niitä mahdollisimman nopeasti kartoitetaan niin, että saadaan järkevä meininki. Ruotsissahan oli 120 neliötä / lapsiryhmä, eli kahden luokkahuoneen verran varattu tilaa näille pienten ryhmämuotoiselle toiminnalle, ja avoin toiminta oli sitten 3. luokasta eteenpäin, eli meidän leikkipuistoja ? . Toivon, että tämä asia saadaan meillä pian kuntoon.

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Asia on erinomaisen merkittävä ja tärkeä. Haluan nostaa kaksi asiaa tässä esiin. Ensiksikin sosialidemokraatit ovat valmiit tässä asiassa seuraavassa budjettineuvottelussa keskustelemaan sen suhteen, että ne resurssit, jotka ovat tarpeen nimenomaan toisen luokan kohdalla, ne taataan, jos ei sitä ? ole. Meille tämä on erittäin tärkeää ennalta ehkäisevää toimintaa, ja kaikki lasten vanhemmat tietävät, että se on tärkeää.

Toinen asia, johon toivon, vaikka Tuula Haatainen vastauksessaan

2.3.2011

hieman kauniisti kuvaili tätä tilannetta, niin toivon myös tarkempaa laatusertifikointia siinä, millä tavoin se iltapäivätoiminta hoidetaan. Tällä hetkellä se taso vaihtelee. Toki toimintaa on niin laajasti ja niin monen tahon tarjoamana, että tässä meillä on paljon kehitettävää. Meidän tulee entistä paremmin pyrkiä saamaan aitoa aktiviteettia lapsille niin, että lasten esimerkkinä liikuntailtapäivät ovat aidosti liikuntailtapäiviä eivätkä seisoskelua nurkissa. Mutta tässä on meillä tässä yhteiskunnassa, viitataan nyt Ruotsin malliin, vielä paljon kehitettävää. Ja sieltä on tiedossa myös loistavia tuloksia. Toivon mukaan tämä asia saadaan Helsingissä paremmalle tolalle, se ei ainakaan tule olemaan meistä sosialidemokraateista kiinni.

Valtuutettu Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Aihe on erittäin tärkeä. Kysymys on loppujen lopuksi vain rahasta. Tällä hetkellähän 1.-luokkalaiset yleensä on saatu iltapäivätoiminnan piiriin. 2.-luokkalaisille paikka olisi myös hyvin tärkeä, varsinkin syksyllä. Ainakin omista lapsistani olen huomannut, että 2. luokan keväällä sitten rupeaa jo into mennä iltapäivätoimintaan vähenemään ja mieluummin halutaan esim. leikkipuistoon. 3.-luokkalaisista eteenpäin parhaiten sitten erilaiset kerhot vastaavat siihen iltapäivätoiminnan järjestämisen tarpeeseen.

Kun lasten määrä kasvaa ja iltapäivätoimintaan kohdistettava rahasumma pysyy ennallaan, on ihan selvää, että paikkoja ei kaikille saada. Kysymys on itse asiassa yhdestä miljoonasta eurosta. Tällä hetkellä Helsingin kaupunki laittaa 3,5 miljoonaa euroa, ja se, että saataisiin paikat järjestetyksi, niin tarvittaisiin 4,5 miljoonaa euroa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluan kiittää valtuutettu Ingervoa tärkeästä kysymyksestä. Iltapäivähoidon järjestäminen on erityisen tarpeellista kulttuurissa, jossa perheiden kautta lapsille rakentuvat tukiverkot eivät ole erityisen vahvat. Ilman iltapäiväpaikkoja kasvaa riski, että netti toimii lastenhoitajana ja sen myötä kasvaa myös riski lasten turvallista

2.3.2011

kasvua häiritsevien ilmiöiden tunkeutumisesta heidän arkeensa.

Nyt kun meillä on ollut menossa vauvabuumi, pitäisi olla riittävästi aikaa järjestää iltapäivätoimintaa laadullisesti ja määrällisesti riittävälle tasolle, ennen kuin nämä lapset siirtyvät päivähoidosta kouluun. Tässä tarvitaan yhteistyötä mm. sosiaali-, liikunta-, kulttuuri-, nuoriso- ja opetustoimen kesken.

Kiitos.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack, ordförande. Arvoisat valtuutetut.

Kiitos valtuutettu Ingervolle tästä tärkeästä kysymyksestä, josta onkin kaupunkilaisten taholla tullut jo monta kysymystä sen suhteen, että siellä ollaan erittäin huolestuneita, koska näitä iltapäiväpaikkoja ei näytä ensi syksynä olevan kaikille 2.-luokkalaisille.

Eftermiddagsverksamheten i de svenska skolorna är särdragen sådan att skolvägen för ettorna och tvåorna är ofta så lång att föräldrarna hämtar barnen till skolan och hämtar hem dem därifrån, eftersom det inte är en skolväg som är några hundra meter utan det kan handla om många, många kilometer. Ingen av oss låter ett litet barn åka ensam buss, och för de här familjerna, till exempel i Kottby-området så är den här eftermiddagsvården helt avgörande för att man ska kunna förvärsarbete. Tillräckliga resurser behövs alltså för att alla ettor och tvåor som behöver eftermiddagsvård ska få den.

Valtuutettu Bryggare nosti esiin tämän laatukysymyksen, joka on myös erittäin keskeinen ip-toiminnan järjestämisessä. Tarvitaan laatukriteereitä ja sitä, että voimme kehittää toimintaa varsinkin niin, että lapset liikkuisivat iltapäivän aikana tarpeeksi ja myös mielestäni ohjattu läksyjen luku olisi kyllä erittäin hyvä asia perheiden ja lasten oppimisen tasa-arvon vankistamiseksi. 4 miljardin budjetissa ei ole kyllä kysymys nyt isosta rahasta, kun valtuutettu Pakarinen, opetuslautakunnan puheenjohtaja, totesi, että noin miljoonasta eurosta on kysymys. Tästä olisi nyt päästävä, tämä pitäisi saada ratkaistua.

Kiitos.

Valtuutettu Sarkomaa

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä on hyvää jatkoa viime valtuustossa käytyyn keskusteluun, kun kävimme lähetekeskustelua kaupungin ensi vuoden budjetista. Kyllä kun lapsimäärä kasvaa niin meidän valtuutettujen täytyy kyetä siihen, että sitten on riittävästi virastoilla rahaa iltapäivähoidon järjestämiseen. Me tiedämme, että pienten lasten yksinäisyys, yksin vietetyt iltpäivät ovat ehkä yksi keskeisin syy lasten syrjäytymiseen. Monissa maissahan on lainsäädäntö, jossa sanotaan, että alle 12-vuotiaan lapsen yksin jättäminen on heitteillejättöä. Eli se on lain vastaista. Meillä Suomessa odotetaan, että lapset liian aikaisin ovat yksin ja tiedetään, mitä iltpäivisin tapahtuu. Lapset tekevät asioita, jotka eivät ole heidän kehityskautensa mukaisia. Pelataan tietokonepelejä ja montaa muuta, mikä on hyvin vahingollista lapsen kasvuille ja kehitykselle. Monia kiusaamisasioita on tullut yksinäisten iltpäivien takia esille.

Kyllä kannustan meitä ja meitä poliittisia ryhmiä, nyt kun budjettia tehdään, katsomaan, että me sisäisin siirroin saisimme tähän riittävät rahkeet. Kysynkin arvoisalta apulaiskaupunginjohtajalta, joka erinomaisesti vastasi tähän kysymykseen, että voisitteko tarkentaa ja vastata tässä, kun valmistaudutaan budjetin valmisteluun, että minkälaisista summista on kysymys, jos me haluaisimme, että se lain henki, että 1.- ja 2.-luokkalaisille olisi iltpäivähoito järjestetty, minkälaisista summista on kysymys. Ja kuinka paljon on kysymys sitten tilan puutteesta, ja onko kaikki voimavarat käytetty, että tehdään seurakuntien ja 3. sektorin kanssa tässä yhteistyötä?

Ihan lopuksi totean, että opetushallitus on juuri antanut uudet iltpäivähoidon perusteet, joissa määritellään hyvin tätä iltpäivähoidon laatua. Kysynkin, että miten me voimme vastata näihin uusiin perusteisiin. Siellähän on ? aivan erinomaisesti kirjattu.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Yhdyn edellisiin puhujiin, kaikkihan täällä tietysti tällä tasolla kannattavat iltpäiväkerhotoimintaa, mutta ongelmathan muodostuvat aina siinä vaiheessa, kun pitää priorisoida ja rahat loppuvat kesken. Lisäisin tähän sellaisen näkökulman, että vaikka leikkipuisto monelle lapselle toimii ihan hyvin, niin se ei onnistu kaikkein parhaimmalla

2.3.2011

tavalla kaikille. Eli se tukee tietenkin niitä lapsia, joiden sosiaalinen itsetunto on vahva ja sosiaaliset taidot sen myötä myös. Sitten kun meillä on kuitenkin paljon lapsia, jotka eivät ehkä tässä asiassa ole kaikkein valmiimpia, niin tämä iltapäiväkerhotoiminta, ohjattu sellainen, auttaa nimenomaan tässä asiassa ja tukee juuri tällaisten lasten kehitystä suhteessa vielä paljon enemmän.

Meidän pitää ymmärtää, että alueelliset erot tällaisissa kysymyksissä, jotka liittyvät syrjäytymisvaaraan tai oppimisvaikeuksiin, niissä on tietynlaisia korrelaatioita. Erityisesti pitäisi kiinnittää huomiota siihen, että niillä alueilla, joissa kouluissa on muutenkin paljon vaikeuksia oppimiskysymysten kanssa, se korreloi myös sen kanssa, että jos on paljon maahanmuuttajalapsia, joilla on kielellisiä ja kulttuurisia sopeutumistarpeita, niin kaikki se, mitä nämä ohjatut iltapäiväkerhotoiminnot tällä alueella tekevät, auttavat integroinnissa, niin se on sitten koulutyötä vahvistavaa. Ja se on ihan suoraan investointia koulutyön ja näiden lasten ja perheiden sosiaalisen integraation puolesta. Minusta se raha, josta puhutaan, on tavattoman pieni, jos sitä mietitään myös investointinäkökulmasta eikä pelkästään, mikä on sinänsä jo tähdellistä, lasten hyvinvoinnin näkökulmasta. Mutta tarkoitan sitä, että se oikeasti poikii tässä koko prosessissa tosi paljon.

Vielä sellainen pointti, joka on jäänyt minusta usein sivummalle, on se, että tämä iltapäiväkerhotoiminta on usein 3. sektorin toimijoiden tuottamaa, ja siellä on nuoria, aktiivisia, työelämään siirtymässä olevia ihmisiä, jotka sitä kerhotoimintaa vetävät. Niillä on tutoreita, jotka osaavat sitä hommaa hoitaa, niin se on nimenomaan taas työelämään ohjaamisen näkökulmasta näille nuorille tai vähän vanhemmillekin, jotka tekevät sitä melko pienellä palkalla, niin ne ovat ihan älyttömän hyviä työpaikkoja oikeasti. Tämä on sellainen juttu, että tähän kannattaa minusta se raha laittaa vaikka mistä.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Haluaisin myös tiedustella apulaiskaupunginjohtajalta sitä, että onko todellakin niin, että tässä on miljoonasta eurosta kyse, että saadaan kaikille 1.- ja 2.-luokkalaisille kerhotoimintaa haluaville kerhotoimintaa. Tämän pitäisi olla ehdottomasti tavoite, että jos lapsi tarvitsee ja vanhemmat näkevät niin, että tämä tarve on olemassa, että tämä paikka järjestyisi molemmille, sekä 1. että 2. luokalla. Tässähän nyt tuli esille, että 500 lasta 2.-luokkalaisista jää ulkopuolelle tämän

2.3.2011

kerhotoiminnan ja heille tarjotaan tätä leikkipuistotoimintaa. Leikkipuistotoiminta varmasti on joillekin aivan sopiva. Mutta tässä pitäisi olla kuitenkin, kuten valtuutettu Rantanen mielestäni hyvin sanoi ja kuvasi tätä, että tässä on kyse myös sijoittamisesta tulevaisuuteen. Eli se, että lapsille tarjotaan turvallinen iltapäivä, on ehdottoman tärkeä asia. Todella kyse on pienestä rahasta kaupungin budjetissa. Eli tämä pitäisi korjata ilman muuta viimeistään seuraavan vuoden aikana.

Valtuutettu Sarkomaalle sanoisin näistä sisäisistä siirroista, että silloin kun lähdetään sisäisiä siirtoja miettimään, silloin on aina kyse siitä, että se on jostain pois. Itse asiassa tässä kysyttiin, että mihin toimiin kaupunginhallitus ryhtyy, niin mielestäni myös pitäisi kyllä valtion suuntaan katsoa, koska nythän myös linjataan ensi huhtikuussa vaalien jälkeistä aikaa ja painopisteitä, että miten esim. perheitä tuetaan. Tässä on erinomainen kohde, että 1.- ja 2.-luokkalaisille taattaisiin myös valtionosuuksissa tätä rahaa, jota nyt tulee jonkin verran.

Valtuutettu Abdulla

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluan muistuttaa, kun täällä puhutaan, että lasten syntyvyys on korkealla, Suomessa ei ole lasten syntyvyys korkea. Itse 10 vuotta sitten olin huolissani, että tässä kaupungissa pienet ihmiset häviävät. Silloin itse huoleni kuvailin, että kaupunki, jossa ei ole lapsia eikä nuoria, on kuollut kaupunki. Onneksi minun huoleni ei käynyt todeksi, vaan lasten syntyvyys on vähän parantunut Helsingin alueella. Lapsille, jotka ovat tällä hetkellä, meillä ei ole tilaa, mihin ne laitetaan. On kouluja, on päivähoitoja, suuria ryhmiä, iltapäivähoidossa ei ole tilaa. Lapsille ei ole missään, mihin panna. Vaikka välttämättä lapsia ei paljon ole Suomessa loppujen lopuksi.

Viime vuonna, kuten äsken apulaiskaupunginjohtaja totesi, 500 lasta on jäänyt ilman paikkaa. Näyttää siltä tällä hetkellä, että ensi vuonna on vielä huonommin, joten tällä asialla on todella kiire. Toivon, että nämä ryhmät, jotka ottivat nämä asiat esille, silloin kun budjettia esitellään, oikeasti korvamerkitään raha ja pannaan tämä asia kuntoon, koska se on erittäin tärkeä monelle lapselle. Haluan muistuttaa vielä, että kun ihmiset hakevat hoitopaikkaa tai johonkin kerhoon, he ovat heidän elämänsä parhaita asiantuntijoita. He tietävät, että heidän lapsensa tarvitsee juuri nimenomaan tämän paikan. Ja toivon, että kaupunki kykenee tarjoamaan perheelle paikkaa, kun he toivovat.

2.3.2011

Kiitos.

Valtuutettu Vesikansa

Hyvä puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

Tässä tietysti olisi hyvä, jos apulaiskaupunginjohtaja pystyisi vahvistamaan tämän rahasumman. Minä sain opetusvirastosta rahasumman, että kyse on 600 lisäpaikasta ja 600 000 eurosta, mutta hyvä, jos siihen saadaan täsmennystä. Joka tapauksessa opetusvirasto odottaa 600 lapsen jäävän ilman lisäpaikkaa ja ilman näitä lisärahoja. Kun me tiedämme tämän hakuajan, joka päättyy vappuna, itsellenikin on siitä paperit keittiön pöydällä odottamassa, niin eikö tätä saataisi nyt joustavasti myös siihen opetusviraston omaan budjettiesitykseen, että pystytään sen hakuajan päättyessä jo määrittelemään sitä lisätarvetta ja tämä pistetään etusijalle.

Täällä on sanottu, että leikkipuistot voivat hoitaa näitä, jotka jäävät iltapäivätoiminnasta ulkopuolelle. Se on totta tietenkin niissä kaupunginosissa, joissa leikkipuistoja on, mutta täytyy muistaa, että vaikka meillä yli 70 puistoa on, niin monessa kaupunginosassa kuitenkin se puisto on hyvin kaukana sille 1.- tai 2.-luokkalaiselle kävellä. 2 kilometriä on ihan mahdoton matka lähteä, ja silloin mieluummin mennään kotiin.

Eli toivoisin, että etsitään näitä tiloja myös muualta. Täällä Tuomas Rantanen piti hyvän puheenvuoron siitä, että järjestöt ovat tässä merkittävä toimija. Silloin voidaan tehdä yhteistyötä järjestöjen kanssa ja etsiä niitä nuorisotaloja ja muita, joissa voitaisiin edes pienimuotoista toimintaa järjestää. Perhe kokee tämän, ainakin palautteen puolelta, niin tiedotuksessa on myös puutteita siitä, miten paikkoja jaetaan, miten niitä priorisoidaan. Tässä on myös kaupungilla paljon parannettavaa.

Eniten laittaisin nyt tähän toivoa, että kun haku aika päättyy niin saataisiin tietoa siitä, kuinka moni lapsi on jäämässä ilman paikkaa ja ne paikat järjestetään jollain tavalla.

Kiitos.

Valtuutettu Kantola

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja.

Tätä keskustelua kuunnellessa voidaan olla varmaan kaikki tyytyväisiä siitä, että Sirkku Ingervo otti tämän asian esille. Tämähän helpottaa meidän budjettivalmistelujamme ja -neuvottelujamme, kun olemme näin yksimielisiä siitä, että tämä on tärkeä asia. Luulen, että me olemme parin viime vuoden aikana luulleet, että tämä kohta on paremmin hoidossa, mutta kun kerran tätä palautetta on nyt tullut ja selvästi on perheitä, jotka jäävät ilman tätä palvelua ja suuri tarve erityisesti 1., ja kuten täällä mainittiin, niin se 2. luokan syksy on kriittinen aika. Niin hoidetaan tämä asia nyt sitten kuntoon tämän keskustelun yhteisten lausuntojen perusteella, kun täällä kaikki ovat todistaneet samaan suuntaan.

Valtuutettu Kuuskoski

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minusta se on hieno asia, että me jaamme näin laajasti tämän perusnäkemysen siitä, että yksin vietetyt iltapäivät ovat suuri riski näille pienille lapsille ja toisaalta, että tämä asia täytyy saada nyt paremmalle tolalle. Minua vähän otti korvaan tuossa kaupunginjohtajan vastauksessa se, että näitä uusia tulokkaita oli 200, että se olisi jollain tavalla suuri yllätys. Aikaisemmin jo on jäänyt lapsia ulkopuolelle, ja uskon, että lisää hakemuksia on tullut myös sen vuoksi, että vanhemmat ovat ymmärtäneet, että tällaisessa varhain aikuistavassa kulttuurissa nämä yksinäiset iltapäivät ovat todella suuri riski lapsille. Sen vuoksi toivon, että tässä nyt vielä tämän kevään aikana voidaan tehdä näitä erilaisia toimia niin, että saadaan lisää yhteistyökumppaneita ja ehkä löydetään vielä uusia tapoja, mahdollisuuksia järjestää tämä asia.

Mehän käymme nykyisin paljon keskusteluita tästä Suomen talouden kestävyydestä ja puhumme kestävyysvajeesta. Jos ajattelemme, että mikä on sitä yhteiskunnan todellista kestävyyttä, niin sehän on se, miten me ihmiset jaksamme näitä tehtäviämme hoitaa. Aikuisiän kestävyys ja jaksaminen, sen pohja rakennetaan lapsuudessa. Silloin, jos meidän lapsillamme, 1.- ja 2.-luokkalaisilla, ei ole mahdollisuutta viettää turvallista iltapäivää koulun jälkeen vaan siihen liittyy pelkoa ja yksinäisyyttä, silloin tämä turvallisuuden tunne horjuu ja se myös luo meidän tuleville kansalaisillemme sellaisen vakavan kestävyysvajeen. Sen vuoksi toivon, että tähän löytyy nyt lisätoimia, että asia saadaan järjestykseen.

2.3.2011

Valtuutettu Siimes

Kiitos, puheenjohtaja.

Se, että vuonna 2004 syntyneitä lapsia on enemmän, ei pitäisi olla mikään yllätys. Se olisi pitänyt selvittää jo viimeistään siinä vaiheessa, kun tarkistettiin oppilaaksiottoalueita.

Teknisesti olisi varmasti helpointa lisätä iltapäiväkerhotoimintaa koulujen omissa tiloissa. Suosittelisin, että niitä suunnitelmia ruvettaisiin tekemään. Niin kuin Sanna Vesikansa sanoi, tällä asialla on tietenkin jo vähän kiire, jos kaikkien hakemusten pitää vappuun mennessä olla tulleet ja näiden koululaisten pitäisi päästä jo syksyllä iltapäiväkerhoon.

On tärkeää saada kaikki 1. ja 2. luokan oppilaat, jotka tarvitsevat iltapäivätoimintaa, sen piiriin, mutta samaan aikaan toivoisin, että muistetaan myös koulujen 3.–6.-luokkalaisten lapset, vaikka heille tämä toiminta ei olekaan lakisääteistä. Heidän paikkansa ei kuitenkaan ole ostoskeskuksissa, ja toivoisi, että jos 1.- ja 2.-luokkalaisille sitä iltapäiväkerhotoimintaa löytyy vaikka koulusta, niin heille jäisi tilaa enemmän sinne leikkipuistoon. Toivon, että edelleen panostetaan koulujen omaan kerhotoimintaan, joka vastaa tähän 3.- ja 6.-luokkalaisten lasten tarpeisiin.

Kiitos.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Ihannehan olisi, että Ruotsin mallin mukaan alle 12-vuotiailla olisi oikeus tarpeen mukaiseen iltapäivätoimintaan. Hyvä muistaa tässä, että leikkipuistojen avoin toimintahan ei saa valtionosuutta, koska se ei vastaa ryhmämuotoisen kriteereitä, joissa kuitenkin on paljon paremmat kriteerit, jolta pohjalta sitä laatua voidaan kehittää. Ainakin liikuntailtapäivätoiminta Arabian peruskoulussa, jossa itse olen töissä, on erinomaista. Ihailen sitä joka päivä. Siellä oikeasti varmasti myös liikutaan.

On kiinnostavaa se, että Suomi on edelleen se maa, jossa ihailaan

2.3.2011

varhaista itsenäistymistä, silloinkin kun pitäisi saada vielä olla lapsi ja riippuvainen. Ehkä juuri siksi erilaisten riippuvuusongelmien hoitamiseen käytetään satoja, satoja miljoonia – en uskalla tässä vielä sanoa, että miljardi, mutta voi olla, että sekin valtion tasolla, koko valtakunnan tasolla on tosiasia. Onnellinen se perhe, jolla on tokaluokkalainen ensi syksynä ja tietää ennen kesälomaa, että lapselle on syksyllä turvallinen paikka, niin voi silloin viettää kesää rauhassa. Tämä yksinäisten iltapäivien hinta on tietenkin kaikkein suurin niille, joilla ei ole edes kavereita, joiden kanssa hengailta. ”Ootsä mun kaa?” on varmaan se aika monen tekstiviesti ja soitto iltaisin, kun tartutaan seuraavan päivän iltapäivään, ja siitä lähtee aikamoisia tarinoita.

Muistan, kun olin toisen luokan opettaja ja soitin kerran sosiaalivirastoon, että kun on vuorotyöläisen yksinhuoltajan lapsi, että mitä tehdään, kun pojat ovat siellä keskenään öitäkin ja huonosti voivat, niin sanottiin, että ”voi mennä leikkipuistoon, vai haluaisitko, että heidät otetaan huostaan?” Tämä ei varmaan ollut ihan loppuun asti ajateltu tämä asia, enkä varmaan minä opettajana sitä muutenkaan olisi päättänyt. Mutta olennaista on se, että ne ? pitää ? jotenkin vuorotyöläisten lapsille, erityisesti yksinhuoltajille.

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tästäkin keskustelusta kuulee, että Helsinki on ollut edelläkävijä iltapäivätoiminnan järjestämisessä. Kun aikanaan tätä lakia olin valmistelemassa, niin kyllä Helsinkiä käytettiin esimerkkinä. Nyt se on valtakunnallisesti sitten lainsäädäntötasolla laitettu kuntoon, mutta kehittämistä löytyy vielä.

Laadun varmistamisesta valtuutettu Bryggare kysyi. Tämä on työn alla parasta aikaa, on tulossa laatukriteerit. Tällä hetkellähän on tulossa voimaan iltapäivätoiminnan perusteet opetushallituksesta, ja ne astuvat voimaan elokuun alusta. Tällöin myös meillä näitä laatukriteereitä tuodaan tähän sisälle entistä voimallisemmin.

Valtuutettu Björnberg-Enckell puhui näistä pitkistä matkoista. Iltapäivätoimintaa koskee samat korvauserusteet, matkakorvaukset, kuten koulukuljetuksiakin silloin, jos pitkät matkat ovat tässä välissä. Kysytte myös ohjatusta läksyjen luvusta. Helsingin kaupunki järjestää ohjattua läksyjen lukua, vaikka nämä opetushallituksen ohjeet ja perusteet eivät sitä edellytäkään. Meillä on sitä, meillä myös

2.3.2011

kirjastotoimi järjestää läksykerhoja ja on avattu uusiakin palveluja tässä, ja myös nuorisotoimi järjestää, eli meillä on hyvin paljon tällaista kaikkea, jota lapsille tulee koulupäivien lisäksi iltapäivätoiminnan ohella.

Valtuutettu Sarkomaa ja Puhakka kyselivät tästä lisärahoituksen tarpeesta, jos tuotetaan kaikille lapsille paikka. Valtakunnan tasolla keskiarvo iltapäivähoitopaikasta on 1 680 euroa oppilasta kohti vuodessa. Helsingissä tämä on 1 590 euroa oppilasta kohden, eli me teemme kustannustehokkaasti tätä. Nyt on arvioitu, että jotta pääsisimme 2009 tasolle näissä prosenttiosuuksissa, eli 50 % ekaluokkalaisille ja 30 % toisella luokalla oleville, silloin tarvitaan 600 paikkaa lisää, eli 600 000 euroa on se hintalappu. Mutta jos haluamme tarjota kaikilla 1.- ja 2.-luokkalaisille, se pyörii siinä miljoonan, noin miljoona euroa on tämä lisärahoituksen tarve silloin. Pitää muistaa, että kohderyhmä on kasvanut koko ajan, vuodessa 150 lapsella kasvaa tämä koulun aloittaneiden määrä. Ja kun se kertaantuu sitten kahdella, kun on 1.- ja 2.-luokkalaiset, niin se on iso määrä lapsia, joille pitää lisää tätä toimintaa järjestää.

Koulutilojen käyttöä on lisätty koko ajan ja on myös tehostettu koulujen käyttöä. Me emme vuokraa ulkopuolelta tiloja. 3. sektorin kanssa tehty yhteistyö on osoittautunut erittäin hyväksi. Se on hyvä yhteistyökumppani, ja haluamme pitää siitä myös kiinni.

Sitten lopuksi haluan sanoa, että iltapäivätoiminnan ja leikkipuistotoiminnan pitäisi kyllä löytää nyt entistä parempaa yhteistyökuviota ja löytää uusia toimintamalleja myös. Tämä on meille haaste, ja tähän nyt käydään, ja tätä keskustelua käydään läpi. Meillä on toimijoita paljon tässä lasten ympärillä, ja kyllä näillä puitteilla pitää pystyä tekemään myös entistä paremmin ja päästä siihen, että saisimme valtionosuuden tähänkin toimintaan, siihen mitä leikkipuistoissa voitaisiin laajentaa. Mutta leikkipuistotoiminta on sosiaalipuolella, ja nyt tätä keskustelua opetusvirasto ja sosiaalivirasto käyvät parasta aikaa.

Kiitos.

Kysymys 13

Valtuutettu Sarkomaa

Kunnioitettu puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

2.3.2011

Suomalaisen viittomakielen käyttäjiä on arviolta noin 14 000, joista noin 5 000 on viittomakieltä äidinkielenään tai ensikielenään käyttäviä kuuroja. Viittomakieli kuuluu Suomessa kymmenen suurimman äidinkielen joukkoon. Jokapäiväisessä elämässä oman äidinkielen käyttö on itsestäänselvyys suurelle osalle suomalaisia, mutta viittomakielisten mahdollisuus asioida ja osallistua omalla äidinkielellään on rajallinen. Ilman omaa kieltä ja kulttuuria kukaan meistä ei voi hyvin.

Vierailin Kuurojen Liiton tilaisuudessa, jossa nostettiin esille kysymys, voisiko Helsingissä olla vanhusten palvelukeskus tai paikka, joka palvelisi erityisesti viittomakielisiä kotona asuvia ikäihmisiä. Koska en osannut tähän kysymykseen vastata, kysyn tämän kysymyksen kyselytunnilla. Samassa yhteydessä nousi huoli niistä viittomakielisistä vanhuksista, jotka ovat Helsingissä laitoshoidossa eivätkä voi kommunikoida omalla kielellään ja jotka tapaavat hyvin harvoin, jos koskaan, viittomakielisiä kanssaihmisiä.

Kysyn, miten Helsingissä on järjestetty viittomakielisten vanhustenhuolto ja ikäihmisten mahdollisuus kommunikoida ja saada palveluja omalla kielellään?

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Sosiaali- ja terveystointa hoitavan apulaiskaupunginjohtajan sijaisena totean seuraavaa:

Kuurolla henkilöllä, myös vanhuksella, on mahdollisuus saada muuna vammaispalveluna käyttöönsä viittomakielisiä videotiedotteita ja avustusta laitteiden vuokraamiseen. Osalla ikäihmisistä on käytössään tekstipuhelimia tai tietokoneita. Kuuroutuneille henkilöille voidaan myöntää sopeutumisvalmennuskursseja, myös tukihenkilötoimintaa on jonkin verran. Kuurosokeiden kerhotoiminnalle on myönnetty sosiaaliviraston avustuksia. Tulkkipalvelujen järjestämisvastuu siirtyi Kelalle 1. syyskuuta viime vuonna.

Keskeinen viittomakielisten palvelujen tuottaja on Kuurojen Palvelusäätiö. Omissa kodeissaan asuvien kuurojen henkilöiden tukemiseksi vammaistyö ostaa päivätoiminnan palveluja Kuurojen Palvelusäätiöltä alle 65-vuotiaille kuuroille henkilöille. Kotihoito hankkii

2.3.2011

Kuurojen Palvelusäätiöltä viittomakielisiä kotipalveluja. Kuurojen Palvelusäätiö järjestää palveluasumista Hyvinkäällä Palvelukeskus Ävikissa, jossa asuu tällä hetkellä neljä yli 65-vuotiaasta kuuroa helsinkiläistä. Lisäksi muutamille kuuroille helsinkiläisille järjestetään iästä riippumatta lyhytaikaista hoitoa Ävikissa.

Palvelukeskuksissa kokoontuu ryhmiä eri tarpeita omaaville ikäihmisille. Toimintamahdollisuuksia ja yhteistyötä tarjotaan tasapuolisesti eri tarvitsijaryhmille. Palvelukeskuksille on tehty esteettömyys selvitys, jossa myös kuulovammaisten tarpeet on huomioitu. Osassa palvelukeskuksista on viittomakielentaitoisia ohjaajia. Erityisesti aistivammalaisille helsinkiläisille tarkoitettu ryhmä kokoontuu viikoittain Riistavuoren palvelukeskuksessa. Kuuroja edustavien tahojen edustajille on tarjottu kokoontumismahdollisuutta Munkkiniemen ja Töölön palvelukeskuksissa, mutta tämä ei toistaiseksi ole johtanut toiminnan käynnistymiseen.

Helsingin vanhustenkeskuksissa on yksi viittomakielinen asiakas. Helsingin palvelutaloissa 16 asiakkaalla on huomattavasti heikentynyt kuulo. Heistä kukaan ei kommunikoi viittomakielellä. Iäkkäät huonokuuloiset eivät yleensä osakaan viittomakieltä. Osassa vanhustenkeskuksissa ja palvelutaloissa on 1–2 viittomakielentaitoista työntekijää. Kuulovammaisten tulkkipalveluja käytetään tarvittaessa.

Valtuutettu Sarkomaa

Arvoisa puheenjohtaja.

Ilmeisen iso haaste on viittomakielisten osalta se, että heidän aktiivitoimijansa ja esimerkiksi tämä seniorikerho, niin heidän tiedonsaantinsa siitä, mitä mahdollisuuksia Helsingin kaupunki jo parhaillaan tarjoaa, tässä apulaiskaupunginjohtaja erinomaisesti totesi, että palvelutaloissa on tarjottu mahdollisuus tähän kokoontumiseen. Kun heiltä kysyin, että eikö näin ole, he sanoivat, että he eivät ole saaneet tietoa. Varmasti tämä on sellainen viesti, joka heille voidaan viedä. Oli hyvä kuulla, että heillä mahdollisuus on kokoontua. Tässä olikin juuri kysymys siitä, että ne viittomakieliset seniorit, jotka asuvat omatoimisesti, halusivat joitakin paikkoja, joihin he voisivat yhdessä kokoontua ja voisivat sitten omalla kielellään kommunikoida. Varmasti tämä on tärkeä viesti, joka heille voidaan viedä ja voin sen itse sinne toimittaa.

Laajemminkin tietysti tässä kysymyksessä oli vielä se aspekti, että meillä on entistä enemmän eri kieliryhmiä, ettei vain venäjän, viron ja

2.3.2011

somalin kielen ryhmiä, vaan iso haaste on meillä vanhustenhuollossa, että miten onnistumme järjestämään palvelut. Tiedämme hyvin, esim. apulaiskaupunginjohtaja on itse sairaanhoitaja, että sitten kun se ikääntyminen tulee, muisti alkaa heikentyä, niin hyvin helposti ihmiset kommunikoivat sillä omalla äidinkielellään. Nyt en todellakaan puhu viittomakielisistä vaan pienistä kieliryhmistä. Tässäkin tarvitaan paljon niitä innovaatioita.

Tämä oli erittäin hyvä vastaus. Toivon, että nyt sosiaalivirastossa tieto menee ja vielä tarjotaan se mahdollisuus, että viittomakieliset saavat tämän tiedon ja ryhmät voivat alkaa kokoontua. Siihen on aidosti tarvetta, niin kuin sieltä tämä viesti tuli.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja.

Olisin kysynyt vielä tästä kaupungin tarjoamista viittomakielisistä palveluista. En ole aivan varma, että tuliko tässä apulaiskaupunginjohtajan vastauksessa ilmi se, että miten esim. verkkosivuilla tarjotaan tätä tietoa. Koska niin kuin valtuutettu Sarkomaa sanoi, tässähän on myös ihan tiedosta ja tietämisestä kysymys, että miten kyetään välittämään. Varmasti juuri on kaikkein ongelmallisinta tavoittaa ne vanhukset, jotka ovat ikääntymisen myötä menettäneet kuulonsa. Silloin tulee vielä se hankaluus, että ei todellakaan välttämättä osata sitä viittomakieltäkään. Tästä olisin vielä kysynyt.

Sitten olisin ihan tarkentanut, minä jossain vaiheessa teinkin aloitteen, mutta se ei enää kuulunutkaan kaupungille, tämä tulkkauspalvelut, että kun ne ovat tulleet syyskuussa tai menneet sinne Kelalle, siirtyneet Kelalle, niin onko niistä nyt kokemuksia, että miten Kela on hoitanut tätä leiviskäänsä? Eli ovatko nämä tulkkauspalvelut toimineet? Itse kysyin omassa kaupungille osoitetussa kysymyksessäni erityisesti sitä, että akuuttitilanteissa oli ollut ainakin aikaisemmin ongelmia saada tulkkauspalveluja, esim. sairastapauksen yhteydessä. Onko tästä mahdollisesti tietoa?

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja.

Tästä tiedotuksesta kysyttiin vielä tarkemmin. Kyllä viesti menee perille, tiedotusta parannetaan, se on mahdollista. Tiedotusta tietysti tehdään eri tavoin, mutta tässä varmasti on tehostamisen tarvetta, ja viedään tämä tieto tästä nyt näistä palvelukeskuksissa kokoontumismahdollisuudesta vielä eteenpäin.

Valtuutettu Puhakka kysyi tästä, miten Kela hoitaa nyt nämä tulkkipalvelut. Siitä voi sanoa, että yhteydenottoja asiakkailta ei ole tullut. Nähtävästi ainakin toistaiseksi on toiminut hyvin, ilmeisesti toimii hyvin. Eli yhteydenottojen näkökulmasta tai sen kautta nähdään, että ei ongelmaa näyttäisi nyt olevan.

Kiitos.

43 §

Esityslistan asia nro 4

VUODEN 2010 TALOUSARVION TOTEUTUMATTOMAT SITOVAT TOIMINNALLISET TAVOITTEET

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Taidemuseon kävijämäärä ? 140 000 kävijää ? 82 000, joten tavoite oli noin 70 % suurempi kuin toteuma, joten ero on varmaan tilastollisestikin varsin merkittävä. Kävijöiden erotus oli kaiken kaikkiaan 60 000 henkilöä, eli varmaan tällaisessa tavoitteessa voisi olla vähän enemmän realismia.

Myös asuntotuotantotoimisto jäi melkoisesti tavoitteestaan. ATT:n toimisto oli sitoutunut rakentamaan 1 164 asuntoa, ja niitä valmistui vajaa 800, täten tavoite oli 45 % suurempi kuin toteuma. MA-ohjelman mukaan asuntoja olisi pitänyt valmistua 1 500, joten tavoitteesta jäätiin melkein puoleenväliin. Ero tuntuu siinä mielessä vähän erikoiselta, kun

2.3.2011

kaupunkisuunnitteluvirasto ilmoittaa kaiken kaikkiaan, että kaavoitetuista tonteista ei ole pulaa. Vähän samanlainen tilanne oli tuolla peruskorjauksen puolella, sielläkin toteuma oli 45 % pienempi kuin tavoite. Täytyy vain toivoa, että tänä vuonna ATT:n tuotanto on selkeästi korkeampi niin, että sitovat tavoitteet onnistutaan tänä vuonna toteuttamaan.

Valtuutettu Pajamäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Lyhyesti jatkan tästä, mitä valtuutettu Kauko Koskinen sanoi kaupungin taidemuseon kävijätavoitteen toteutumisesta. 140 000:n ja 82 000:n välillä on kriittinen, radikaalisti pieleen mennyt ero. Siihen kaupungin on kiinnitettävä huomiota. Nämä selitykset eivät riitä. Se, että Ateneumissa oli Suurnäyttely, ei vastaavalla tavalla vaikuttanut muuhun taidekenttään. Ja selitys, jonka mukaan kaupungin taidemuseon näyttelyt kiinnostivat pääosin kuvataiteen ammattilaisia sekä kulttuurin suurkuluttajia, tuskin perustuu mihinkään tutkittuun faktaan. Erityisesti on selvää se, että Tennispalatsi, siis meidän ykköstaidemuseomme, sen tarkoitus ? kiinnostaa muitakin kuin ? .

49 §

Esityslistan asia nro 10

MAANKÄYTÖN JA ASUMISEN TOTEUTUSOHJELMAN 2008 - 2017 SEURANTARAPORTTI
2011

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Muutama sana vielä tuosta tiivistyksestä tämänvuotisesta maankäytön ja asumisen toteutusohjelman seurantaraportista. Voin sanoa, että viime vuosi mentiin todella markkinoiden vuoristorataa, tällä kertaa ylöspäin. Mutta yhä meillä on tarvetta parempaan, mikä äskenkin

2.3.2011

kuultiin.

Meidän menettelyämme sen jälkeen, kun vuonna 2008 valtuusto hyväksyi maankäytön ja asumisen toteutusohjelman 10 seuraavalle vuodelle, on ollut se ponnestakin ja valtuuston päätöksestä johtuen, että me tuomme joka vuosi tähän aikaan suunnilleen seurantaraportin, ja seurantaraporttien lukumäärästä tämä on nyt kolmas. Tämä on viimeinen kerta ennen ohjelman tarkistusta, eli valtuustolta toivomme, että saisimme niitä ajatuksia ja suuntaviivoja, mikäli nykyistä ohjelmaa tulee tarkastaa joltain osin ja jos sitä tulee tarkistaa niin mihin suuntaan. Siinä mielessä toivomme vilkasta keskustelua.

Meidän vuosittaisten asuntopoliittisten päätöstemme turvautyyny on tämä nykyinen asuntokanta luonnollisesti, se on maan monipuolisin hallintamuotojen suhteen ja luonnollisesti kokonaisuutenakin suurin. Vapaarahoitteinen omistusasunto on tuossa 39 %:ssa, meillä on hitasta ja meillä on sitten erityyppisiä vuokra-asuntoja, suunnilleen yhtä paljon ara-tuettuja vuokra-asuntoja kuin sitten vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja, joiden suhteellinen kanta on myös maan suurin.

Viime vuoden iloinen uutinen oli luonnollisesti se, että asuntotuotanto nousi noin pyöristettynä sanottuna tavoitteeseen, jäi vielä jonkin verran alle 5 000:n mutta tosiaan puolen tuhannen tarkkuudella nousi siihen 5 000:een. Sen selittäviä tekijöitä on tietenkin tuo markkinoiden reaktio erityisesti myönteisesti niihin elvytystoimiin, joita maan hallitus teki. Tuo vaaleamman sininen, noin 1 500:n, 1 600:n ylin pylvään osa on tuota lyhyen korkotuen kohteita, joita syntyy tähän kaupunkiin erityisen vilkkaasti. On ennakoitavissa, että myös tämä vuosi alkavan asuntotuotannon osalta päättyy yli 4 000:n määrään ainakin alustavasti. Rakennuslautakunnan myöntämät luvat tähtäävät ja tuntuvat viittaavan siihen. Paljon riippuu tietenkin markkinoista mutta riippuu myös siitä, miten voimme saada liikkeelle tuota ara- ja mm. kaupungin rakennuttamaa hitas-kantaa.

Valmistuneiden asuntojen lukumäärä on tietenkin tämän kolikon murheellisempi puoli, eli se on vuosikymmenien alhaisimpia. Ja se muistuttaa siitä suunnilleen juhannuksesta 2008 alkaneesta lähes täydellisestä pysähtyneisyyden ajasta, joka rakennuslupiin ja alkaviin hankkeisiin kohdistui, ja näin viime vuonna valmistui vain hieman yli parituhatta asuntoa.

Tässäkin valtuustosalissa usein me kiivailemme tuolla kaavoituksen määräkysymyksillä. Mielestäni jo seuraavankin kuvan jälkeen johtopäätös ei voi olla mikään muu kuin se, että me emme kaavoita

2.3.2011

riittävästi. Tässä on monia selittäjiä. Aikaviiveet ovat merkittäviä, syntyy kaavoitusreserviä. Se miksi ei ole rakennuskelpoista tonttituotantoa riittävästi, siihen on monia syitä, ei missään nimessä yksin kaavoittavat. Mutta jos haluamme tavoittaa sen kaupunginvaltuuston asettaman tavoitteen, joka lähtee asunnon tarpeesta, eli 5 000 uudesta asunnosta, kyllä meidän tulee nostaa tuota vuotuista asuntotuotanto-kaavoitusmäärää korkeammalle tasolle eli suunnilleen sinne tavoitteen mukaiselle 450 000 kerrosneliömetriin vuodessa. Viime vuosien onni on ollut ainoastaan se, että on rakennettu niin vähän, että ei ole vanhaa varantoa syöty, mutta ei sitä välttämättä kovin paljoa ole.

Kuinka paljon tuota varantoa todellisuudessa on kaupungin maalla ja muiden omistajien hallitsemilla maa-alueilla? Sitä vielä selvitetään, sitä on selvitelty kohtuullisen kauan, mutta mielestäni yksi oiva mittatikku on siihen, kuinka paljon kaupungin tontinvarauksia on olemassa. Niitä on noin 11 000 asunnolle, joka tuntuu varsin korkealta määrältä, mutta kun tiedämme, että matka tontinvarauksesta rakennuslupa on useissakin tapauksissa kahdesta neljään vuoteen, niin me tarvitsemme koko ajan tontinvarauksia suunnilleen 3, 4 vuoden tuotantoa varten. Ja sitä varantoa meillä ei ole varattuna tontinvarauksissa. Ja joka vuosi me tarvitsemme suunnilleen sen edellisen vuoden käytetyn määrän verran lisää. Eli siinä mielessä johtopäätös on se, että Helsingin kaupungin hallussa olevaa tonttituotantoa meillä ei ole riittävästi ja sitä tulee lisätä. Sen jälkeen me saamme sellaista väljyyttä, jossa voimme monia muitakin asioita parantaa.

Yksityisten ja rakennusliikkeiden osalta voin sanoa sen, että nähtävästi tuo elvytysrakennustuotanto imaisi suuren osan yksityisten rakentajien tonttivarannosta. rakennusliikkeiden tonttivarannosta. Yksityisillä henkilöillä on paljon mutta hyvin vaikeasti käyttöön saatavia tontteja.

Tämä kertoo sitä, että kaupungin tuotanto eli valmistunut tuotanto, vaikkakin se on nousussa niin kuten äsken keskustelussakin käytiin läpi, on vielä riittämätöntä. Jos katsoo suhteellisesti viime vuosina nyt toteutuneita, olemme saaneet tuon ara-tuotannon yhdessä muiden aratuottajien kanssa myös määrällisesti tuolle 1 000 asunnon tasolle. Mutta erityisesti olemme epäonnistuneet tuossa välimallin tuotannossa, eli hitas-, osaomistus- ja asumisoikeustuotannossa, niin suhteellisesti kuin määrällisesti. Miksi näin on tapahtunut, sitä voi kysyä monella tavalla. Yksi syy on se, että sen tuotannon tuottamisesta, rakennuttamisesta kiinnostuneita tahoja on tässä kaupungissa yhä vähemmän. Rahoituskriisi poisti näiltä markkinoilta mm. suuret toimijat, kuten VVO:n ja Saton, samoin YH-Rakennuttajat, nykyisen Aran.

2.3.2011

Toinen kysymys, kun iloitsemme siitä, että uusia arava-asuntoja syntyy vuosittain, niin on syytä muistaa, että niitä myös poistuu kiihtyvään tahtiin. Selonteossa on otettu tarkemminkin grafiikalla, mutta erityisesti muut kuin kaupungin arava-asunnot kun vapautuvat vuokravalvonnasta ja asukasvalinnasta, niin eivät ne siihen palaa. Kaupunkihan on sitoutunut tuossa ympäristöministeriön kanssa tekemässään aiesopimuksessa pitämään ne kannassaan ainakin vuoteen 2011 saakka, ja jos se minusta riippuu, siitä eteenpäinkin.

Iloisiakin asioita tässä asiassa on. Eli olemme MA-ohjelmassa useita toimenpiteitä antaneet, ne ovat toteutuneet. Eräs, mikä on myönteiseen suuntaan toteutumassa, on kaupungin asuntokannan energiatehokkuus. Tällä hetkellähän kaupunginhallitus on jo omaksunut muutaman vuoden linjan, että se luovuttaa tontteja vain A-energiatason tuotantoon. Tämä on käytännössä merkinnyt, että kun vuonna 2009 oli rakennusluvista 21 % tuossa luokassa, niin viime vuonna oli jo 45 %. Ja se määrä on kasvamassa. Eli siinä mielessä, kyllä uudisrakentamistuotannossa päästään varsin korkeatasoiseen, energiatehokkaaseen rakentamiseen, kuten valtuusto linjasi 2008.

Olemassa olevan kannan, joka on tietenkin tämän asian keskeinen kysymys, osalta myös päästään paremmalla talojen hoidolla, säädöllä, energiavalvonnalla eteenpäin. Tuo kaupungin arava-asuntojen paraneva energiatehokkuus eli vähenevä energian tarve, joka on 2000-luvun jatkunut, tulee jatkumaan, ja me pääsemme niihin valtiovallankin kanssa tehtyihin energiansäästösopimuksiin. Eli olemassa olevassa kannassakin päästään monilla toimenpiteillä, joiden hintalappukaan ei ole kovin suuri, todellisuudessa eteenpäin. Kaupungin vuokra-asuntokanta voi antaa hyviä ideoita ja esimerkkejä, miten omistusasuntotuotannossakin päästäisiin samalle tasolle.

Ensi vuonna tosiaan on tarkoitus tarkistaa MA-ohjelmaa, ja varmaan näitä tähänkin saakka esitettyjä asioita on siellä syytä pohtia. Mielestäni valtuuston tulisi myös linjata se, että onko tarvetta ja jos on tarvetta, minkä tyyppisesti meidän vuonna 2002 hyväksymää yleiskaavaa tulisi tarkistaa. Viime vuoden aikana meillä on seudun, maakunnankin välillä käyty keskusteluja usean kunnan yleiskaavoista. Varmaan nekin ovat tarpeen, mutta kyllä Helsingin alueella on selvästi aluetarvetta sen jälkeen, kun olemme käyttäneet nyt liikkeelle lähteneet Jätkäsaaren, Kalasataman, kohta liikkeelle lähtevän Kruunuvuoren, Keski-Pasilan, sitten 2020-luvun alusta alkaen Östersundomin ja ehkä loppukymmenluvulla sitten Malmin lentokentän alueet. Sen jälkeen meidän tulee rikkoo joku helsinkiläisen maankäytön tabuja, miettiä joko täydennysrakentamisen aivan olennaista voimistamista vai tällä

2.3.2011

hetkellä rakentamattomien alueiden tai toisiin käyttötarkoituksiin varattujen alueiden käyttöä. Mielestäni ensi vuoden MA-ohjelmakeskustelussa tulisi valtuustossa tosiaan pohtia tämän yleiskaavan laatimisen tarvetta ja sen laatimisen suuntaviivoja.

Eräitä itsestään selviä asioita, jotka nyt ovat jo valmistelussa, on se, että raideliikenneverkoston parempi hyödyntäminen on yhä mahdollista ja tarpeen. Meidän tulee täydennysrakentamista voimistaa. Tällä hetkellä alkaa asennevastustus olla jo murrettu, käytännössä on paljon käytännöllisiä ongelmia, jotka siinä asiassa tulee murtaa ja ylittää. Siinä mielessä täydennysrakentaminen on varmaan se pääviesti, jolla päästään eteenpäin.

Meidän alueellamme on tällä hetkellä myös työpaikoista tyhjentyneitä alueita, Pitäjänmäki, Vallila, Sörnäinen, Herttoniemikin jossain määrin. On kysyttävä, palaavatko työpaikat näille alueille vai onko syytä pohtia näiden alueiden maankäytön muutoksia, ja jos niin minkä tyyppisiä. Myös nämä vanhat työpaikka-alueet saattavat tarjota mahdollisuuksia meidän 2030-luvun maankäytön tarpeisiimme. Tuntuu ehkä kaukaiselta puhua luvusta 2030, mutta loppujen lopuksi Jätkäsaaren ja Kruunuvuoren ratkaisut tehtiin vuoden -92 yleiskaavassa, eli nyt 20 vuoden päästä niitä aletaan rakentaa. 20 vuotta on suunnilleen se, että valtuusto päättää yleiskaavassa lähteä liikkeelle johonkin suuntaan, niin se alkaa maastossa näkyä. Sen takia toivon, että voimme keskustella myös 2030-luvun hankkeista.

Asioita, mitä MA-ohjelmassa varmaan tulee uudelleen pohtia, on tuo hallintomuotojakautuma, sen tarkistaminen. Sehän osittain oli sidoksissa tuohon valtion kanssa nyt päättyvään aiesopimukseen, ja meidän täytyy pohtia sitä, onko se helsinkiläisestä pohjasta yhä pätevä. Mielestäni meidän pitää pitää kiinni korkean tuotantotavoitteen tavoitteesta ja tehdä ne käytännölliset toimet, joilla siihen jatkossakin voisimme päätyä. Meidän tulee ehkä löytää uusia asukaslähtöisiä hankkeiden edistämiskeinoja, koska sellaisista helsinkiläiset ovat kiinnostuneita ja sellaisien avulla he pääsevät kohtuuhintaiseen asumiseen, mutta taatusti he tarvitsevat siinä asiassa apua ja ammattilaistenkin neuvoja.

Ennen kaikkea kaupungin sisäisessä hallinnossa, kyllä meidän pitää päästä sujuvoittamaan tätä ketjua silloin kun valtuusto antaa hyvän idean, niin milloin sitten asunnon ovikelloa voidaan soittaa.

Kiitos.

2.3.2011

Valtuutettu Koulumies

Puheenjohtaja.

Haluaisin kiinnittää tässä ohjelmassa huomion yhteen asiaan. Täällä on todettu sekin, niin kuin on yleisesti tiedossa, että erityisesti 60- ja 70-luvulla rakennetussa asuntokannassa on suuri korjausvaje, joka kasvaa paikoitellen erittäin paljon, erityisesti näiden putki- ja julkisivukorjausten ja muiden suurten remonttien myötä. Täällä on todettu sellainen kohta, että kaupungin vuokra-asuntojen osalta tulisi harkita joissain tapauksissa jopa rakennusten purkamista ja uuden rakentamista silloin kun tämä korjausvaje on huomattavan suuri ja korjauskustannukset alkavat lähestyä uuden rakentamiskustannuksia.

Itse olen sitä mieltä, että kaupungin pitäisi harkita huonokuntoisimpien vuokra-asuntojen myymistä, mihin luonteva tilanne tarjoutuisi silloin, kun vanhat asunnot vapautuvat ara-rajoituksista. Näistä myynneistä saaduilla tuloilla voitaisiin rahoittaa jäljelle jäävän asuntokannan peruskorjaamista ja uusien asuntojen rakennuttamista. Tavallaan myös seurauksena voisi olla sellainen hyvä puoli, että entisten pelkkien vuokratalojen asumismuodot monipuolistuisivat, ja se taas voisi auttaa torjumaan segregaatiota, joka on kaupungissa ollut lisääntyvä ongelma. Itse asiassa pääkaupunkiseudun, ainakin Espoon ja Helsingin, kokoomuslaiset valtuustoaktiivit ovat ottaneet tämänsuuntaisen kannan jo viime vuonna, ja edelleen ehdottaisin tällaista.

Välihuuto!

Niin, no 10 vuotta sitten, tämä on hyvä idea.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Pyydettiin vihreiden puolesta kokoamaan hiukan tällaisia kiinteistöpoliittisia ja kaupunkisuunnittelullisia teemoja tähän, ja puheeni ylittää kyllä varmaankin jonkin verran tuon suosituksen. Jos ei se käy, niin pyydän sitten toisen puheenvuoron, mutta tämän tarkoitus on myös ehkä vähentää jonkin verran muita puheenvuoroja. Puhe on kuitenkin itseni, että tämä ei ole yhteisesti sinänsä hyväksytty. Teemat ovat tuttuja kuitenkin ja niistä on puhuttu.

2.3.2011

Hyvä valtuusto.

Maankäytön ja asumisen alueella Helsingissä ei ole mennyt ihan niin kuin television Strömsössä, jossa kaikki sujuu kuten on suunniteltu. Suhdanteiden takia yksityinen tuotanto ehti välillä jopa pysähtyä. Toisaalta valtion kompensointitoimet vaikuttavat osaltaan siihen, mihin rakentaminen ohjautui. Pääongelmat Helsingin maankäytössä liittyvät koko pääkaupunkiseudun kehitykseen. Helsingin asuntopolitiikassa taas pääongelmat ovat asumisen korkea hinta kaikissa asumismuodoissa ja kasvava alueellinen segregatio. Molempiin voidaan vaikuttaa juuri maankäytön ja asuntopolitiikan keinoin. Luettelen seuraavassa 9 toimenpidettä, jotka mielestäni tukisivat Helsingin maankäytön ja asumisen tavoitteita. Ja minä en ole puuttunut välttämättä näihin energiatalojuttuihin ja muihin, koska se tulee esiin muualta. Minä puhun nimenomaan siitä, miten me pystymme tavoittelemaan meidän asuntopolitiittisia tavoitteitamme.

1: Ylikunnallinen yhteistyö. Kuntien yhteistyön hallinnollisen kehittämisen poliittisen takalukon ei pidä antaa jumiuttaa kuntien välistä yhteistyön vahvistamista juuri maankäytön ja asuntopolitiikan alueella. Yhteiset liikenne ratkaisut ja yhteiskuntarakenteen tiivistäminen ja sosiaalisen rakenteen tasapainottaminen ovat kaikkien etu. Poliittisen sapelinkalistelun rinnalle tulee siksi nostaa lisää virkamiestason suunnittelutyötä ja sen tueksi kannattaa nimetä yhteiskuntatalouden ja -suunnittelun asiantuntijoita.

2: Kaupungin oman tuotannon vahvistaminen säädellyssä tuotannossa. Seurantaraportista käy ilmi, että viime vuosina valmistuneiden arava-asuntojen suhteellinen osuus lähestyy ennalta asetettuja tavoitteita. Tämän ei pidä antaa johtaa harhaan. Tämä johtuu nimenomaan suhdannekuopasta, joka vaikutti vapaarahoitteisen yksityisen tuotannon jopa seisahtumiseen. Vuoden 2010 aloituksista, joissa näitä arava-asuntoja on liki tuhat, suurin osa on erityisryhmien asumista – sinänsä tähdellistä muttei vastaa juuri siihen kysyntään, joka meillä on perus kaupungin tavallisten kohtuuhintaisten arava-asuntojen osalta. Kunnan oman asuntojonon helpottamiseksi tarvittavia kunnallisia vuokra-asuntoja on saatu hälyttävän vähän.

Sosiaalisten tekijöiden ohella puute huokeista vuokra-asunnoista vaikuttaa suoraan monien alojen työvoimasaatavuuteen. Aran kokonaistavoitteita kannattaisi tästä syystä nostaa ja samalla korvamerkitä erikseen se osuus, joka halutaan turvata nimenomaan tavallisille kaupungin vuokra-asunnoille. Hitasin osaomistusasuntojen ja asumisoikeusasuntojen tavoite laahaa sekin kaukana tavoitteista.

2.3.2011

Tämä johtaa kaupungille epäedulliseen muuttoliikkeeseen ja yhteiskuntarakenteen hajautumiseen.

Kun muiden rakennuttajien kiinnostus säänneltyä tuotantoa kohtaan vaihtelee rajusti, kaupungin oma asuntotuotantotoimisto on aivan avainasemassa. ATT:n määrätavoitteet eivät ole toteutuneet. Tuotantoluvut ovat kuitenkin suoraan luettavissa siitä, miten paljon kaupunki itse osoittaa toteuttamiskelpoisia tontteja omalle tuotannolleen, ja kuten apulaiskaupunginjohtaja totesi, kun tässä on 5 vuoden tuotantoaikataulut, niin tällä hetkellä olevat tonttimäärät eivät millään muotoa riitä näiden meidän tavoitteidemme toteuttamiseen. Erityisen tärkeää meillä täällä valtuustossa on ymmärtää, että valtuuston kiinteistövirastolle asettamat tavoitteet – ei vähiten tontin myynnistä saatava tulostavoite – vaikuttavat suoraan siihen, minkälaisia tontteja omalle tuotannolle jää ja kuinka paljon niitä jää.

Kaikkiaan kaupungin tulisi tehostaa poikkihallinnollista näkökulmaa alueiden kehittämisessä ja tontinluovutuksissa, vain osoittamalla tontteja säädeltyyn tuotantoon niitä saa.

Kohta 3: Kaavoituksen räätälöinti. Ympäristön esteettisyyden ja toimivuuden ohella kaavoituksella ratkaistaan myös osaltaan siten, miten kallista asumista tulee. Kaavoituksessa tulisi miettiä entistä tarkemmin, miten tinkiä parkkipaikkakustannuksista siellä missä se on mahdollista. Autottomien tai vähäautoisten talojen sijoittaminen alueelle on järkevintä tehdä liikenteen ja parkkipaikkojen sijoittumisen kokonaisuuden kautta. On tärkeää myös, että kohteet oikeasti suunnitellaan niin, että ne nimenomaan houkuttelevat autottomia talouksia, joita Helsingissä on paljon. Turhien parkkipaikkojen tekeminen on niukkojen resurssien hukkaamista. Toisaalla tarvitaan, toisaalla niitä voi olla vähemmän. Nyt käynnistettyjen kokeilukohteiden tulosten jalostuminen mahdollisimman pian jo kaavoitusvaiheen käytännöksi on erityisen tärkeää.

Toinen asia liittyy esteettömyysvaatimusten ja muiden kaavamääräysten ja rakentamisohjeiden yhteysvaikutukseen. Se johtaa huonommin toimivaan ympäristöön ja voi tulla paljon kalliimmaksi, jos niiden yhdistäminen jää rakennuttajan vastuulle eikä niitä ole otettu huomioon riittävän hyvissä ajoin jo kaavoissa. Kaupunki säätelee asuntojen keskikoko tavoitteena turvata myös isojen perheasuntojen rakentamista kaikilla alueilla. Keskipinta-alaohjaus toimii huonosti, koska sen takia markkinoilla kysytyjen pienasuntojen kompensoimiseksi kohteisiin tehdään yleensä maksukyvyyn ylittäviä suurasuntoja. Kaupungin tulisikin ottaa käyttöön sellainen asuntojen

2.3.2011

koon määrittely, joka edellyttää, että huoneistosta joku tietty osuus pitäisi olla huoneluvultaan perheasunnoille sopivia. Näin markkinoita kannustettaisiin kehittämään kaupaksi meneviä perheasuntotyyppejä, toisaalta muut asunnot voisivat olla vapaasti sellaisia kuin markkinoilla on eniten kysyntää.

Minulla on 5 kohtaa lisää, ne eivät mahdu tähän puheenvuoroon, otan sitten toisen.

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minulle käy samalla tavalla kuin Rantaselle, että meillä on yhteisiä tavoitteita tässä minun puheenvuorossani ja lyhennän myös vähäsen.

Vasemmistoliiton valtuustoryhmän mielestä maankäytön ja asumisen toteutusohjelma pitäisi tarkistaa ensi vuonna hallintamuotojen osalta sillä tavalla, että uustuotannosta puolet olisi vuokra-asuntoja. Eli vuokra-asuntoja tulisi rakentaa 2 500 vuodessa ja niistä 1 500 aran tukemaa ja 1 000 muuta vuokra-asuntoa. Vuokra-asuntotuotannossa on jääty vuosittain selvästi jälkeen, ja kertynyt vajaus pitäisi täyttää. Kysyntä tuotantoon nähden ja asuntokantaan nähden on valtava.

Suuri osa uusista työpaikoista syntyy palvelualoille, joiden palkoilla ei ole viisasta velkaantua. Asuminen kohtuullisen lähellä työtä on ekologisesti järkevää. Nykyisen ohjelman 20 %:n osuudesta kasvava osa menee erityisryhmien asumiseen. Emme tietenkään vastusta erityisryhmien asumisen edistämistä, se on hyvä asia, mutta tähän liittyy pieni tilastollinen silmänkääntötempu siinä mielessä, kun vuokra-asuntotuotannolla korvataan lakkautettuja laitosasumispaikkoja.

Kun vuokra-asumisen osuus kasvaisi selvästi, myös mielikuva siitä vain huono-osaisten asumismuotona vähenisi ja vähitellen muuttuisi. Arava-säännöstelystä vapautuvien vuokra-asuntoja ei saa myydä, toisin kuin kokoomus on, siinä täytyy keksiä ihan muunlaisia keinoja, niiden täytyy pysyä vuokra-asuntolina. Siitä pitää tehdä valtuustossa päätös. Emme missään tapauksessa kannata asukasvalintakriteerien kiristämistä, joita silloin tällöin kuulee, koska se edistää pelkästään segregaatiota.

Seurantareportissa valitetaan asuntorakentamisen riippuvuutta ja herkkyyttä vaihtelevista suhdanteista. Rakentaminenhan on meillä muutaman kansainvälisen rakennuskonsernin käsissä, eikä niitä

2.3.2011

kiinnosta muu kuin se, mitä saa eniten voittoa, kuten kovan rahan asunnoista. Sen takia meidän mielestämme keinovalikoimaan pitää kuulua myös oma rakennustoiminta. Helsingin ja pääkaupunkiseudun kuntien tai metropolialueen kuntien omistama rakennusyhtiö olisi keskisuuri yritys, jollaisia ei ole markkinoilla, joita tarvittaisiin. Se voisi rakentaa vuokrataloja alueen vuokrayhtiöille melkein suhdanteista riippumatta. Uudenmaan alueella on nytkin vapaata kapasiteettia eli työttömiä rakentajia talonrakennusallalla noin 1 200, mikä tekee 12 % työttömyysprosenttia. Inhouse-rakennusliike tukisi tosiasiaassa myös elinkeinopolitiikkaa, vaikka rakennusliikkeet siitä varmaan olisivat aika vihaisia, sillä pula kohtuuhintaisista asunnoista haittaa työvoiman saatavuutta ja elinkeinoelämän kilpailukyvyn turvaamista. Tästä on suuri yksimielisyys, ympäristöministeriön työryhmäraportissa on myös tämä sama sanottu.

Kaupungin mahdollisuudet vaikuttaa asumisen kustannuksiin luvataan analysoida seuraavaa ohjelmataarkistusta varten. Meidän mielestämme oma tuotanto lisäisi kohtuuhintaista asuntotarjontaa ja aiheuttaisi painetta alentaa hintoja ja vuokria vapailla markkinoilla. Jos rakennusliikkeet panttaavat asuntotontteja, silloin tontti pitää lunastaa takaisin ja pakottaa rakentamaan vaikka uhkasakon voimalla.

Maankäytön, asumisen ja liikenteen kehittämisestä pitäisi päättää vaaleilla valitussa seutuvaltuustossa erilaisten seurantaryhmien ja kuntayhtymien sijasta. Silloin asuntorakentamisen yhteisvastuu olisi pakko ottaa vähän vakavammin kuin nykyisin. Ennen kuin seutuvaltuustovaalit ovat totta, voitaisiin pääkaupunkiseudun tai metropolialueen rakentamismääräykset yhtenäistää, jos se helpottaisi ja nopeuttaisi rakentamisprojekteja.

Tärkeä ja vaikuttava vuokra-asuntorakentamista edistävä toimi olisi se, että vuokra-asujat maksavat arava-lainoja ja muita lainoja ja korkoja, niin ne kaikki tulisi käyttää vuokra-asuntojen rakentamiseen eikä valtion budjetin yleiskatteeksi. Valtion aktiivinen mukanaolo seudullisten maankäytön ja asumisen, liikenteen ohjelmien toteuttamisessa on välttämätöntä.

Kiitos.

Valtuutettu Wallgren

Bästa ordförande, bästa fullmäktige.

2.3.2011

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä peräänkuulutti suuntaa-antavia puheenvuoroja, ja niinpä esitän yhden sellaisen. Mielestäni on koko Suomelle uutta se, kuinka tärkeäksi me näemme maahanmuuttopolitiikkaan ja integraatioon liittyvät kysymykset, onnistuuko kotoutuminen jne. Minusta on ihan selvää, että tämän kysymyksen dramatisointiin heijastuu todellinen koettu tarve tässä yhteiskunnassa, johon pitää vastata entistä tiukemmin. Mielestäni peruslähtökohta on hyvä, yhteisesti omaksuttu, että asuntopolitiikan ja maankäytön suunnittelun välineitä käytetään siihen, että onnistutaan luomaan tämä monikulttuurinen Suomi, onnistutaan maahanmuuttajien ja pakolaisten kotouttamisessa. Nyt on kyse siitä, että näitten tavoitteiden painoarvoa tässä maankäytön suunnittelussa ja asuntopolitiikan suunnittelussa pitää entisestään kohentaa. Minulla on tähän muutama konkreettinen näkökohta.

Yksi on se, että me tarvitsemme helposti omaksuttavassa muodossa tietoa erityyppisille päättäjille ja osallistujille siitä, minkälaisia ovat ne kaavoitusvälineet ja ne asuntopoliittiset välineet, joilla voidaan vaikuttaa tähän ghettoistumisen estämiseen, segregaaation välttämiseen ja onnistuneeseen kotouttamiseen. On lähtökohta, että nettisivuilla pitää olla esitemuodossa sekä päättäjille että aktiivisille kaupunkilaisille helposti omaksuttavaa tietoa siitä, miten me onnistumme tässä, ja eri toimijoille, mitkä ovat ne välineet, mitä minä voin käyttää. Se on ensimmäinen.

Toinen suuntaa-antava on se, että minä katsoisin, että meillä on suuria mahdollisuuksia kehittää asukkaiden osallistumista tähän segregaaatiota välttävään asuntopoliittiseen toimintaan ja kaavoitustoimintaan. Minä näen ennen kaikkea kaksi toimijaa tässä. Minä näen maahanmuuttajien yhdistykset ja asukasyhdistykset. Mielestäni pitäisi pyrkiä siihen, että sitä raporttia, jota nyt on tuotettu, jaettaisiin näille yhdistyksille, käytäisiin dialogia asukkaiden kanssa, aktiivisten maahanmuuttajien kanssa siitä, miten he näkevät, mikä on heidän kontribuutionsa, mikä on heidän ehdotuksensa, jotta onnistutaan tässä eheässä kaupunkirakentamisessa. Se olisi toinen. Identifioidaan aktiivisia ja potentiaalisia ryhmiä, joilla on kokemusta ja kokemuksiin perustuvaa tietoa, joka voi antaa meille sitä ohjausvälinettä ja ideoita, mitä me tarvitsemme.

Kolmas idea, jonka heitän tähän, on se, että pitäisi hyötyä siitä, että Suomi tulee myöhään mukaan tähän maahanmuuttodraamaan Euroopassa. Pitäisi lähteä aktiivisesti hakemaan tietoa ulkomailta, ottaa pari vertailukelpoista kaupunkia ja käydä dialogia heidän kanssaan, että tässä on meidän tilanteemme, tässä ovat meidän välineemme,

2.3.2011

mitä me nyt käytämme. Tässä on se normiohjaus, joka meillä on käytössä. Kommentoikaa tätä meille.

Ja neljäs pointsi, minä sanon tämän ehkä enemmän valtuutetuille kuin valmistelijoille. Mielestäni meidän on valtuutettuina syytä lähteä tiukentamaan asuntopolitiikassa normiohjausta, että saadaan onnistunut vieraskielisten ihmisten distribuutio, jakautuminen tähän kaupunkiin.

Kiitos.

Valtuutettu Männistö

Kiitos, puheenjohtaja.

Seuraa hyvin samantyylinen puheenvuoro kuin vuosi sitten käsitellessämme samaa kohtaa. Aion käyttää näitä puheenvuoroja niin kauan, kunnes tilanne on edes jossain määrin parempi. Täytyy todeta, että Helsingin seudun kuntien ja valtion välinen aiesopimus on ollut varmasti hyvin perusteltu ja tärkeä, mutta valitettavan vähän sillä on saatu aikaiseksi ainakaan täällä Helsingissä. Eikä perusteeksi siihen, että tuotantotavoitteesta jäädään lähes puoleen viime vuoden osalta tai itse asiassa alle puoleen, kelpaa ollenkaan se, että aloituksia oli melkein sen tavoitteen verran. Elettiin sellaista taloustaantumaa, jossa on aivan selvää, että julkisesti tuettu asuntotuotanto veti sitä kysyntää ylöspäin. Ja jos emme edes tuossa suhdannesyklissä päässeet alkaneiden asuntojen rakentamisessa sinne tavoitteeseen, niin silloin emme pääse sinne varmasti näillä panostuksilla milloinkaan.

On tietenkin selvää, että saamalla tämä pk-seudun kuntarakenne kuntoon edellytykset näitten ongelmien ratkaisemiseksi olisivat hyvin paljon paremmat kuin nyt. Terveisiä vaan Vantaalle ja Espooseen. Mutta toisaalta täällä Helsingissä me voimme itkeä seutuhallintojen ja kuntaliitosten perään tai sitten oikeasti tarttua toimeen ja tehdä kaikkemme, jotta tämä tavoite, joka on tutkitusti yksi niistä kaikkein suurimmista ongelmista pk-seudulla, saataisiin ratkaistua. Tähän tarvitaan varmasti kaikkien toimijoiden yhteistyötä. Me tarvitsemme kaavoitusta, joka ottaa paremmin käyttöön uusia ja radikaalimpiakin ratkaisuja siinä, miten saadaan lisää kaavoitettua kerrosalaa. Meidän täytyy ihan oikeasti miettiä, onko kaikilta osin tämä kantakaupungin silhuetti se pyhä arvo, jota ei missään kohdin voida rikkoa, jos se sitten mahdollistaisi sen, että asuntotuotannon määrät saataisiin sille tasolle, joka aidosti tarvittaisiin.

2.3.2011

Varmasti kun kaavoitetaan uusia alueita, silloin etenkin tämä tehokkuus tulee kysymykseen. Tämän lisäksi kaavojen toteutuskelpoisuuteen pitäisi kiinnittää huomattavasti paremmin huomiota. Se, että me normeeraamme näitä rakennusliikkeitä liian tarkkaan ja kaavoitamme ei taloudellisesti toteutuskelpoista suunnitelmaa, niin se ei ole kenenkään etu, koska kaavaprosessit ovat niin pitkiä. Ulkomailla on useita esimerkkejä, joissa tontinluovutuksen yhteydessä sitten kun esitetään ikään kuin rakennusliikkeen puolelta suunnitelma, niin silloin sallitaan sen rakentaminen, tai sitten sitä joudutaan kehittämään edelleen, mutta se on paljon joustavampi tapa kuin tämä meidän tapamme, jossa tehdään kaava ja se joko toteutuu tai ei.

Täällä mainittiinkin jo keskipinta-alojen ohjaus. Olen aivan samaa mieltä, että tällaiset tiukat normit koko kaupungin tasolla eivät varmasti johda tehokkuuteen vaan nimenomaan siihen, että kaikkien asuntojen hinnat nousevat ja rakennusliikkeet ovat pakotettuja rakentamaan jotain, mille markkinoilla ei ole kysyntää. Voisimme tarjota pienillekin yrityksille kuin vain nämä suuret rakennusliikkeet tontteja Helsingissä. Me voisimme todella kannustaa siihen, että rakennusoikeus lähtisi rakentumaan. Siihen on monia keinoja.

Mutta nyt kun Esa Swanljungin työryhmä, joka tammikuussa luovutti loppuraporttinsa ympäristöministeri toteaa, että pk-seudun krooninen asuntopula ja asumisen kalleus on muodostumassa koko Suomen talouskasvun tulpaksi, niin kyllä tähän asiaan täytyy, hyvät valtuutetut, suhtautua tosi vakavasti, ja Helsingin pitää olla myös valtion suuntaan etunenässä, kun vaaditaan, ei siis vain esitetä, vaan vaaditaan nykyistä sitovampaa sopimusta maankäytön, asumisen ja liikenteen osalta tällä seudulla ja vaaditaan niitä rakenteellisia ratkaisuja, joita tämä seutu tarvitsee.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Joitakin hajamietteitä asiaan liittyen. Viime vuoden toteutumattomia sitovia tavoitteita käsiteltäessä totesin ATT:n jääneen melkoisesti tavoitteestaan ja vielä enemmän MA-ohjelman tavoitteesta. Tämä siitä riippumatta, että kaupunkisuunnitteluvirasto ilmoittaa tontteja olevan kaavoitettuna. Ongelma on ollut siinä, että tontit eivät ole rakennuskelpoisia, koska kunnallistekniikka ei ole ollut valmiina. Rakennusviraston ja kaupunkisuunnittelun yhteispeliä pitäisi lisätä niin,

2.3.2011

että tontit olisi otettavissa rakentamiseen heti kaavan valmistuessa. Riski siitä, että kaavan mukainen rakentaminen ei toteutuisi ja kunnallistekniikkaa rakennettaisiin turhaan on varsin olematon.

Asumisen kustannuksista pääosa, ehkä noin 70 %, on erilaisia kunnalle tai sen kokonaan tai osittain omistamille liikelaitoksille tai yhtiöille meneviä maksuja. Täten kunnan vaikutus asumisen käyttökustannuksiin on ratkaiseva. Ko. palvelut tulee toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti, ja samalla tulee pidättäytyä useinkin olemassa olevan monopoliaseman väärinkäytöstä.

Kaikenlaisista asuntojen keskipinta-alavaatimuksista tulee luopua. Määrittelemällä asuntojen tyyppijakautuma tonttia luovutettaessa päästään parempaan lopputulokseen. Tyyppijakautuman määrittely tulee tapahtua tiettyjen toleranssien puitteissa.

Helsinkiin liitetyn Sipeen alueen kaavoittaminen mahdollistaa suurehkojen pientaloalueiden toteuttamisen. Kaavoittamisessa tulee ottaa huomioon myös niiden kuntalaisten mielipide ja tahtotila, jotka haluavat asua omalla tontillaan rakennetussa pientalossa. Tontin kooksi riittää 600 neliötä, ja kaavan pitäisi mahdollistaa rakentaminen myös yhteen tasoon. Tämä ja viime talvi ovat osoittaneet, että lumenpoisto tulee ottaa huomioon kaavoituksessa. Katujen varteen on varattava riittävät lumitilat, ja ainakin asukaspysäköintien paikkojen kaavoittaminen kadulle on lopetettava.

Maankäytön ja asumisen toteutusohjelman tavoitteena tulee olla myös kaupunkilaisten tasapuolinen kohtelu. Tämä tarkoittaa ainakin minun mielestäni myös sitä, että Koillis-Helsingin soratiet, jotka ovat odottaneet päällystämistä 65 vuotta, pikkuhiljaa saisivat asfalttipinnan. Rakentamiseen liittyen kaupungin toimesta laaditaan usein rakentamistapaohjeita niin uusille kuin vanhoille rakennusalueille. Mielestäni olisi vanhoilla rakennusalueilla tärkeää ottaa myös kiinteistön omistajat mukaan ohjeita laatimaan, onhan heillä monesti kymmenien vuosien kokemus kiinteistöjensä hoidosta.

Lopuksi teen seuraavan toivomusponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kunnallistekniikan rakentaminen aikataulutetaan kaavojen vahvistumiseen niin, että kaavat ovat toteutettavissa mahdollisimman pian niiden vahvistuttua.

2.3.2011

Valtuutettu Peltola

Hyvät ihmiset.

Meillä valtion asuntopolitiikka askaroi varsin monenlaisten hallintomuotojen kanssa ja yrittää silloin tällöin aina keksiä hätätoimenpiteitä asuntotuotannon ja asumisen ajankohtaisimpiin ongelmiin. Se kyllä näkyy sitten tuloksista. Meillä ei ole mitään pitkäjänteistä asuntopolitiikkaa, jonka varassa esim. pääkaupunkiseudun kunnat voisivat kehittää määrätietoisesti asuntotuotantoa.

Tässä Hannu Penttilä toivoi nimenomaan tähän hallintomuotokysymykseen paneutumista valtuustolta. Todella Vasemmistoliiton ryhmä odottaa sitä, että pääsisimme toteuttamaan sellaista hallintomuotojakautumaa, jota kuntalaiset toivovat. Kaupungin vuokra-asunnoillahan on pääkaupunkiseudulla valtava suosio. Kysyntä olisi nykyistäkin suurempaa, jos niitä olisi enemmän jaossa. Kaupungin vuokratalo on pienituloisen mahdollisuus asua Helsingissäkin, mutta monet keskituloisetkin tarvitsevat kohtuuhintaista vuokra-asumista.

Enemmistö Suomen ja Helsingin poliittisista päättäjistä välttelee kuitenkin vuokratalojen rakentamista. Paljon niistä puhutaan, mutta vähän niitä tulee. Vuokratalo ei tuota suuria voittoja omistajilleen eikä rakentajilleen. Kunnalliseen vuokra-asuntoon nykyään pääsevien asukkaiden ostovoima ja veronmaksukykyään eivät ilmeisesti sovi siihen maailmanluokan metropoliin, josta Helsingin virallinen visio haaveilee. Kuitenkin vuokrataloaluekin voisi olla WAU-arkkitehtuuria, kuten esim. Puu-Käpylän kansanasunnot todistavat. Itse siellä aikaisemmin asuessani tapasin jatkuvasti mm. japanilaisia, jotka sanoivat, että "wau".

Seuraavan 10 vuoden aikana Helsingissä pitäisi MA-ohjelman tavoitteiden mukaan rakentaa 50 000 asuntoa. Hyvin tärkeää olisi se, että seuraavassa ohjelmassa tavoitteeksi todella asetettaisiin se, että puolet niistä on vuokra-asuntoja. Silti se ei vielä nostaisi vuokra-asuntojen osuutta kaupungin asunnoista mutta parantaisi jonkin verran tilannetta kuitenkin nykyisestä. Tarvitaan sekä kuntia että valtiota, jotta koko Helsingin seudun asuntojen uudisrakentamisessa päästäisiin todella parantamaan niiden asuntojen tuotantoa, joita ihmiset täällä tarvitsevat ja kaikkein mieluummin hakevat ja haluavat.

Meillä Vasemmistoliitossa tavoitteena on Helsingin seutu, jonka

2.3.2011

kaikissa kunnissa on nykyistä selvästi enemmän yhteiskunnan omistamia ja rakentamia vuokrataloja viihtyisillä asuma-alueilla ja hyvien joukkoliikenneyhteyksien varrella. Näillä asuma-alueilla pitäisi asua kaikenikäisiä ihmisiä, muutenkin erilaisia ihmisiä, ja ennen kaikkea kohtuuhintaisesta vuokra-asumisesta pitäisi tulla useampien mahdollisuus. Sen levittäminen pienentäisi myös sekä asukkaiden että seudun asuma-alueiden välisiä tuloeroja.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

On hienoa päästä käymään läpi tätä meidän minusta hyvin kunniakasta MA-ohjelmaamme. Tämä on hyvä tapa, että voidaan näitä yksityiskohtia aina välillä pohtia. Ensimmäiseksi haluan kannattaa valtuutettu Koskisen tekemää toivomuspontta.

Jos jostakin voi Helsingissä olla ylpeä niin on kaupungin omistamat asunnot. Meillä on hieno tavoite ollut tässä, että lähes 100 000 ihmistä tai voi sanoa 100 000 ihmistä asuu kaupungin omistamissa asunnoissa. Me olemme järjestelleet tätä vuokra-asuntopuolta nyt niin, että näille 21 vuokrataloyhtiölle on perustettu yhteinen pääomayhtiö ja kaupunginhallituksessa asetettiin juuri työryhmä pohtimaan näitä muita kaupungin omistamia asuntoja, niiden hallintoa ja mietitään samalla koko sitä asunnonjakopuolen ja tätä, että miten se tulevaisuudessa olisi hyvä järjestellä. Mielestäni meillä on nyt draivi, en ole ollenkaan samaa mieltä kuin Kati Peltola tästä, että tämä olisi jotenkin niin surkeaa. Jos jostakin voi olla ylpeä niin siitä, että Helsingissä me olemme tehneet nyt ja teemme niitä järjestelyjä, joilla kaupunki rakentaa lisää vuokra-asuntoja. Se on se kaikista tärkein oikeastaan tässäkin tarkastelussa, mitä tulee katsoa näistä luvuista.

Kaikenlaisia asuntoja tarvitaan Helsingissä, mutta se mihin me voimme ensisijaisesti vaikuttaa, on tietysti tämä kaupungin oma toiminta. Sen takia olin vähän järkyttynyt tästä valtuutettu Koulumiehen, hän on kuitenkin asuntolautakunnan jäsen, että hänellä oli tämä kanta, mitä monet kaupungin vuokralaiset pelkäävät, on se, että kun joku vanha kanta vapautuu näistä ara-rajoitteista, niin niitä ruvettaisiin nyt myymään. Se ei missään tapauksessa voi olla niin. Jos täällä lukee näin, että joskus voi olla helpompi purkaa ja rakentaa uutta, niin sehän on eri asia. Joskus voi olla sellainen tilanne. Mutta ei voi olla Helsingissä sellaista tilannetta, koska vuokrataloissa vuokralaiset maksavat siinä vuokrassaan kaikki kulut, sekä käyttö- että

2.3.2011

pääomakulut, niin jos meillä olisi niin huonosti hoidettua kantaa, jossa olisi jätetty korjausvelvoitteet huomioimatta, niin kyllä meillä sitten pitää ryhtyä todella toimenpiteisiin siinä. Sitten on ollut todella huonoa hallintoa, ja minä en nyt ihan siihen usko.

Esitän kaksi toivomuspontta. Ensimmäinen koskee juuri tätä asuntojen omistamista.

Helsingin kaupungin omassa vuokra-asuntokannassa on syytä olla asuntoja eri-ikäisessä asuntokannassa ja eri puolilta kaupunkia. Valtuusto edellyttää, että Helsinki pitää omistuksessaan arava-rajoituksesta vapautuvat asunnot osana Heka Asunnot Oy:n asuntokantaa.

Toinen kysymys, mihin täällä on jo viitattukin, on kaupunginosien eriarvoistuminen. Mehän itse vaikutamme paljon siihen, minkälaisia asuntoja minnekin voidaan rakentaa, kun Helsinki omistaa täällä maata ja tontteja niin paljon. Esitän toivomusponnen:

Kaupunginosien eriarvoistumista voidaan estää rakentamalla monipuolista asuntotuotantoa kaikille alueille. Valtuusto edellyttää, että kaupungin omia tontteja varataan ara-vuokra-asuntotuotantoon tasapuolisesti myös ns. kalliimpien tonttien alueella.

Tämä on siis meidän täysin omissa käsissämme, että katsommeko me lyhytaikaista hyötyä siitä, että myydään kalliilla vai kaupungin pitkäaikaista kehitystä siitä, että rakennetaan tasapuolisesti myös näihin ns. parempiin kaupunginosaan vuokra-asuntoja.

Kiitos.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos muistutuksesta. Yritän pitää huolen siitä, että näin tapahtuu.

Heti ensimmäiseksi haluan kannattaa Tarja Kantolan tekemiä molempia ponsiehdotuksia. Olisin toki kannattanut myös oikealta laidalta tulleen valtuutetun ehdotusta, koska asuntopolitiikassa ja asuntotuotannossa pitäisi tehdä nyt kaikki voitava, jotta tämä tilanne voitaisiin purkaa. Täällä Tuomas Rantanen käytti ansiokkaan

2.3.2011

puheenvuoronsa osan, joka tulee jatkumaan, samoin Tea Vikstedt. Täällä on monia muita hyviä näkemyksiä. Voin monessa yhtyä jopa Männistön näkemyksiin, vaikka hän usein on aika tiukka kannanotoissaan, mutta asuntopolitiikassa hän näkee paljon hyvää.

Kun me MA-raportin väliraporttia nyt käsittelemme, niin kyllä meidän pitäisi paitsi että toteamme tämän tilanteen monella suulla, miettiä sitä, miten tästä eteenpäin. Olen joutunut sitä pohtimaan aika paljon sen takia, että aina on näitä syitä. On tonttivarauksia mutta ei ole valmiuksia, on kaavoja mutta puuttuu sitä ja tätä. Niin kaikki ne toimet, että nämä varaukset saadaan välittömästi käyttöön, pitäisi toteuttaa, ja silloin se tarkoittaa eri virastojen laajaa yhteistyötä. Ja meiltä päättäjiltä se vaatii yhteistä tahtoa. Kun meille tarjottiin Guggenheim-museota, me hyrisimme kaikki tyytyväisyydestä ja näimme, miten se elävöittää Helsinkiä, tuo välillisiä vaikutuksia ja vireyttää liike-elämää ja niin pois päin. Näimme paljon hyvää. Mutta kun me puhumme Korhosten, Virtasten, Aaltojen ym. asuntotarpeesta, me kyllä toteamme sen mutta me emme saa minkäänlaisia säkäreitä siitä, että me tekisimme jotain sille todella.

Kaupungissa voidaan tehdä nopeasti toimia myös, myös asuntorakentamisessa. Meillä on esimerkkejä nopeista toimista, aikoinaan Hartwall-halli rakennettiin Hjallicksen toimesta tuonne ennätysajassa. Mutta näyttää, että yhden asuintalon valmistuminen on paljon suurempi ongelma meille. Kuitenkin asuintalot, siis vuokratalot, joita kaupunki rakentaisi, maksavat itse itsensä takaisin. Se olisi hyvää sijoitustoimintaa jopa laman olosuhteissa. Jos meillä olisi oma rakennusyhtiö vielä, joka voisi tarkastaa tämän tason eikä käyttäisi harmaata työvoimaa, toisi veromarkatkin vielä rakentamisesta kaupunkiin, niin tilanne olisi todella melko hyvä.

Tämä on meidän tahdostamme kiinni, hyvät ystävät. Yhteinen tahto, yhteiset ratkaisut, niin kyllä tuotanto tästä elpyy. Ei tarvitse vedota, niin kuin apulaiskaupunginjohtajan on virkansasikin takia vedottava siihen, että tonttivarauksia kyllä on mutta valmiutta rakentamiseen ei ole. Miksi näin? Meistähän se on kiinni.

Valtuutettu Vesikansa

Hyvä puheenjohtaja.

Pekka Saarniolta oli innostava puheenvuoro, erittäin painavia sanoja siitä, että meistä se on kiinni. Ara-tuotannossa ensin tilastot todella

2.3.2011

näyttävät hyvältä, mutta suhteessa siihen, mitä pitäisi saada, jotta Helsingissä olisi kohtuullista asumista riittävästi ja erityisesti myös välimuodon asuntoja, hitasia ja asumisoikeutta, niin tämä raportti näyttää kyllä hyvin surulliselta. Uudisrakentamisessa meidän pitäisi saada tilankäytöltään tehokkaita ja samaan aikaan kulutukseltaan pieniä, kokonaismateriaalikulutukseltaan sekä energiankulutukseltaan pieniä tiloja aikaiseksi. Tämä on tietenkin tiettyssä ristiriidassa sen kanssa, että asumisväljyyttä monet haluavat lisätä.

Tuomas Rantanen puhui aikaisemmin tästä 75 neliön, ja täällä ovat muutkin puhuneet, säännöstä, jonka tietenkin kaikki olemme huomanneet, että ei ole tuottanut sitä tulosta, mitä olisi haluttu. Nyt kiireisesti pitäisi löytää se malli, joka samalla turvaisi lapsiperheiden asunnot että myös tämän pienasuntotuotannon.

Haluaisin tuoda tähän keskusteluun myös sen näkökulman, että uudisrakentamisen kehittäminen on myös näiden asuntoalueiden kehittämistä, ja tässä meidän täytyisi saada asukkaat hyvin voimakkaasti mukaan. Meillä on kuitenkin sellainen perinne, että asukkaita kuullaan, mutta silloin kun puhutaan asuntoalueiden saati arkkitehtuurin kehittämisestä, kansan maku ei sitten kuitenkaan kelpaa. En itsekään asuntomessuilla hurraa niille jokaiselle sovellutukselle, mutta nämä kaksi asiaa meidän täytyisi kuitenkin saada toisaalta samaan pöytään, että me osaamme kehittää myös muuta kuin sitä aina samannäköistä, mitä Helsinki pitkälti on valitettavasti tuottanut.

Vancouver on valittu parhaaksi kaupungiksi maailmassa, ja sieltä olen kuullut, että siellä erinomaisesti kaavoituksessa hyödynnetään asukkaiden näkökulmaa ja uskalletaan käydä rohkeasti tätä vuoropuhelua. Toivoisin, että näitä esimerkkejä etsittäisiin muualtakin.

Täydennysrakentamisessa olen aivan samaa mieltä, mitä valtuutettu Wallgren sanoi täällä aikaisemmin, että syrjäytymisen ja sosiaalisen segregaaation ehkäisy täytyy ottaa keskeiseksi osaksi. Jos itse ajattelen omaa lapsuuttani Länsi-Pakilassa, jossa kun menin lukioon Etelä-Haagaan, olin yllättynyt siitä, että jokaisen perheen vanhempi ei ollutkaan korkeakoulutettu, niin tämä ei ole meidän kenenkään etu, että meillä on näin suuria eroja. Nyt todella puhutaan Etelä-Haagasta, mutta tämä on oma kokemukseni, ja meidän pitää miettiä sitä täydennysrakentamista niin, että puolin ja toisin tehdään tätä sosiaalista ja riittävän monipuolista sekoittamista.

Meidän täytyisi myös ottaa pöydälle se tyhjentyneiden työpaikka-alueiden kehittäminen, minkä apulaiskaupunginjohtajakin toi esille.

2.3.2011

Pitäjänmäki on nyt noussut otsikoihin, mutta alueitahan on muitakin, Herttoniemessä ja Helsingin seudulla ilmeisesti jopa 200 keskikokoisen toimistotalon verran on tyhjää tilaa. Totta kai tämä voi nousukauden myötä muuttua hyvinkin paljon, mutta kyllä me kaikki näemme, että tähän täytyy löytää uusia vastauksia, miten ne saadaan asumistuotantoon tai asumiskäyttöön.

Tässä raportissa viitataan myös siihen, että osa näistä 60-, 70-luvun rakennuksista, jotka ovat (mahdottomia) korjausrakentamisella tehdä energiatehokkaiksi, tulisi purkaa. Näin varmaan valitettavasti on, mutta kyllä meidän täytyy myös luoda niitä kannustimia, uusia rahoitusmalleja ja ryhmäkorjaamisen malleja, mitä esim. Maunulassa on kehitetty, niin laajentaa huomattavasti. Jos rakennukset korjataan meidän nykyisille normeillemme, niin kuitenkin vähennetään energiankulutusta vuoteen 2050 mennessä 1/3:lla.

Kiitos.

Valtuutettu Pajamäki

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Puutun tässä vaiheessa iltaa vain yhteen erityiseen seikkaan, joka tässä MA-ohjelmassa pisti silmään eli siihen, että ollaan jääty rajusti tavoitteista ns. välimuodon asumisessa. Helsinkiin valmistuu tällä hetkellä vähemmän hitas-asuntoja ja asumisoikeusasuntoja kuin oli tavoiteltu. Ei olla lähelläkään tätä 40 %:n tavoitetta. Ja suuri syy on siihen se, että tämän taloustilanteen johdosta mm. VVO ja Sato ja Avara vetäytyivät markkinoilta ja nyt näitä välimuodon malleja oikeastaan tuottaa vain ATT ja Asuntosäätiö.

Keskeinen ongelma on se, että meillä ei ole tällä hetkellä todellakaan montaakaan rakennuttajaa, jotka toimisivat tällä markkinalla. Meidän pitäisi nyt kaikin toimin saada takaisin sellaisia rakennuttajia, jotka tavallaan tekisivät sen kaiken duunin asukkaiden puolesta. Helsinki on aika hankala paikka, niin kuin täällä ovat monet itsenäisesti näitä hankkeita vetäneet huomanneet, ja sen takia tällainen valvojen rakennuttajien kaarti, joka keskittyy nimenomaan hitas-asumiseen a aso-asumiseen, olisi tärkeä. Teen tätä käsittelevän ponnin.

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupungin tulee asettaa etusijalle tontinvarauksissa ryhmärakentajien ja muiden asunnon tarvitsijoiden lukuun toimivat

2.3.2011

rakennuttajat ja muutoinkin voimistaa asukkaiden puolesta toimivien rakennuttajien toimintamahdollisuuksia asuntotuotannossa.

Kiitos.

Valtuutettu Abdulla

Arvoisa puheenjohtaja.

Olisin halunnut keskittyä tässä ohjelmassa arava-tuotannon vähäisyyteen. Varmaan täällä istuvat ihmiset tietävät, miten me olemme tähän tulleet, mutta totuus on, että tänä päivänä meillä on 20 000 hakijaa Helsingin kaupungin vuokra-asunnoille – aktiivisia hakijoita, joille emme voi tarjota. Eli kysyntä on valtava verrattuna mitä voimme tarjota näille asunnon hakijoille. Ja keitä he ovat, nämä 20 000 hakijaa? Suuri osa, yli 70 %, on yksinhuoltajia ja pienituloisia perheitä, jotka eivät saa muulla tavalla asuntoa kuin vain jonottamalla ja toivomalla kaupungin vuokra-asuntoa. Ajatelkaa.

Ja kun me puhumme tänään elinkeinoelämästä ym., pitäisi ihmisten kyllä saada kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja tai oli asumismuoto mikä hyvänsä, pystyä asumaan kohtuuhinnalla. Se kannustaa ihmisiä ottamaan pienipalkkaisenkin työn vastaan. Eli tässä me emme ole onnistuneet.

20 % arava-tuotantoa, mielestäni se on aivan epärealistista, pitäisi kohottaa. En halua nyt tässä esittää pontena, koska tämä ei varmaan tuota paljon tämä ponsi, mutta tämä on erityinen harkittava asia katsoa, että kun 20 % on niin tiukasti laitettu, siinä on niin paljon erityisryhmiä, opiskelijoita, pienituloisia perheitä, muita, jotka eivät muulla tavalla pysty saamaan asuntoa. Niin sisältyy tähän, mitä loppujen lopuksi tavallisella vuokrakysyjälle voidaan tarjota, se on hyvin vähän, se menee tosi tiukasti. Eli terveiset asuntolautakunnasta, me olemme tosi pahassa paikassa. Meidän pitää jakaa kakku, jota ei ole edes leivottu. Se on aika erityinen paikka, ja me aina kuulemme ihmisiä, jotka ovat todella hädässä ja sanovat, että heillä on asunto-ongelmia ja he asuvat ahtaasti ja heillä ei ole vaihtoon mahdollisuuksia. Asuminen on ihmiselle tärkeä asia.

Sitten kun tämä segregatio ja eri asuntotyyppien jakaminen, niin kaupunki jakaantuu eri puolille. Se on fakta tänä päivänä. Ja tämä Wallgren on hyvin kuvaillut, että kyllä me voimme vaikuttaa. Jos minä

2.3.2011

muistan oikein, että Helsingin vihreiden valtuustoryhmä on ajanut viimeiset 10 vuotta, että segregatiota vähennetään. Kaupunkiin rakennetaan asuntoja erityyppisille ja eri-ikäisille ihmisille eri puolilla koko kaupunkia, erityyppisille alueille. Tässäkin Tarja Kantolan viimeinen ponsi on nimenomaan tämä arava-tuotanto, tasapuolisesti eri puolille kaupunkia sijoittamista, se on tosi kannattavaa. Olen tyytyväinen, että sosialidemokraatitkin ovat tulleet tähän mukaan.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Asumisen kallis hinta on Helsingin suurimpia ongelmia. Tämä seurantaraportti kertoo hintojen nousun taas kiihtyneen, ja tähän asiaan vaikuttaa erityisesti kolme tekijää: Asuntotuotannon keskittymien muutamien suurten yritysten ja rahoittajien hallintaan, näiden pyrkimys maksimoida voittonsa. Toisekseen valtion rahoituksen suuntautuminen suurelta osin lyhytaikaiseen korkotukituotantoon ja hintasäännellyn edullisen arava-vuokra-asuntotuotannon vähäisyys. Kolmanneksi kaupungin omat toimet, joilla on mm. tonttivuokria korottamalla kiihdytetty asumismenojen kasvua.

Viime vuonna Helsingissä alkaneesta asuntotuotannosta yli 3 100 asuntoa oli hinnaltaan säätelemätöntä tuotantoa, noin 800 ns. välimuotoa, eli 10, 20 vuodessa vapaille markkinoille siirtyviä asuntoja, ja vain noin 900 oli ara-vuokra-asuntoja. Eli kohtuuhintaisen vuokra-asuntotuotannon osuus tässä kaupungissa supistuu. Samaan aikaan kaupungin vuokra-asuntojonossa oli aktiivisia hakemuksia yli 20 000, kuten valtuutettu Abdulla äsken toi esille.

Tämän suunnan muuttamiseksi on tarpeen todellakin perustaa kaupungille oma liikelaitos edullisten vuokra-asuntojen rakentamista varten. Samalla pitää nostaa vuokra-asuntojen osuutta asuntotuotannon tavoitteesta vähintään puoleen. Tässä raportissa mainitaan, että ns. harava-malliin perustuva asuntotuotanto lopetettaisiin, siis kaupungin oma erityinen malli. Olen siitä eri mieltä. Tätä mallia pitää kehittää, löytää sellaisia keinoja, joilla kaupunki voi sitä kautta tarjota pitkäaikaisen edullisen vaihtoehdon asuntoministerin ajamille lyhytaikaisille korkotukimalleille.

Tämä on senkin takia tärkeää, että vain parantamalla edullista

2.3.2011

kohtuuhintaisten asuntojen saantia me voimme osoittaa myös lisää asuntoja vanhuksille, mielenterveyskuntoutujille, asunnottomille ja muille, esim. tuettua asumista tarvitseville. Tonttivuokrien korotusten kohtuullistaminen on toinen asia, johon pitää saada ratkaisuja. Toivon, että tästä asiasta tänään jätettävälle talousarvioaloitteelle löytyy laaja tuki kaikista ryhmistä.

Tässä MA-ohjelman seurantaraportissa kiinnitetään hyvin varovaisin sanakääntein huomiota siihen, että peruspalvelujen resursseja ei ole turvattu, niin kuin sanonta kuuluu, statukseltaan heikommilla asuinalueilla, vaan alueet eriarvoistuvat. Tästäkin pitäisi tehdä johtopäätöksiä seuraavan talousarvion valmistuessa.

Mitä tulee kaavoituksen tavoitteisiin, ne on syytä asettaa realistisesti. MA-ohjelman tavoite 5 000 uudesta asunnosta vuosittain on epärealistinen. Helsingin kasvun kiihdyttäminen on ongelmallista sekä helsinkiläisten kannalta että muun Suomen kannalta. Lopuksi ehdotan, että valtuusto hyväksyy kaksi pontta:

1:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunki rakennuttaa omaan hallintaansa lisää vanhustenkeskuksia ja vanhusten palveluasuntoja.

2:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus selvittää, miten kaupungin harava-mallin tuotantoa voidaan jatkaa ja kehittää pitkäjänteisesti.

Kiitos.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Muutama hajahuomio. Ensimmäinen liittyy siihen, että Helsingin todella pitäisi kaavoittaa paljon nopeammin ja enemmän. Jos tälle seudulle rakennetaan 13 000 asuntoa vuodessa, niin ei ole riittävää, että Helsinki ottaa siitä tässä vaiheessa vain 5 000, pitäisi tässä vaiheessa ottaa paljon enemmän ja sitten jossain vaiheessa tietysti Helsinki on kohtuudessa määrin täyteen rakennettu, niin sitten pitäisi hyväksyä vasta se, että rakentaminen hajaantuu pitemmälle. Mutta se, että se hajautuu jo valmiiksi ja sinne jää onttoa sisään, ei ole hyvää

2.3.2011

kaupunkirakennetta.

Toinen on se, että meidän pitäisi harrastaa paljon enemmän täydennyskaavoitusta. Ja nyt se, että kaupunkisuunnitteluvirastolla on toisaalta ikään kuin vähän resursseja ja sitten toisaalta iso neliömetrimäärätavoite johtaa siihen, että on paljon helpompi kaavoittaa jonnekin neitseelliselle alueelle, sinne saa neliöitä aika paljon helpommalla kuin täydennysrakentamisessa, mutta kaavoitus on todella halpaa ja sen takia näitä resursseja täydennyskaavoitukseen pitäisi antaa suhteessa enemmän.

Nyt meillä on myös paljon vanhoja alueita tulossa peruskorjausvaiheeseen, mikä on taloyhtiöille erittäin kallista, koska talot on rakennettu tavalla, joka ei helpota peruskorjausta. Tässä yhteydessä minusta voisi ajatella, että kaupunki tarjoaisi asunto-osakeyhtiölle mahdollisuutta rakentaa tonteilleen lisää, tarjoaisi lisärakennusoikeutta ja tällä voisi rahoittaa sitä peruskorjausta. Se ei pakota ketään rakentamaan tontteja täydemmiksi, mutta siellä missä on tilaa, annettaisiin tähän mahdollisuus, ja ehkä sitä halukkuutta sitten myös syntyisi.

Mutta sitten haluaisin ottaa sen kissan pöydälle, että ihan kaikkea ei kyllä kannata korjata, koska näitä taloja ei ole tehty korjattaviksi vaan ne on tehty kertakäyttöisiksi, ja voisimme kunnioittaa näiden menneiden sukupolvien ajatusta ja purkaa ne, mitä on tarkoitettu purettavaksi. Koska usein korjaaminen maksaa lähes yhtä paljon kuin uuden rakentaminen, saataisiin paljon parempia taloja, parempi kaavoitus, paremmat huoneisto-piaanit ja niin edelleen. Mutta se edellyttää tietysti sitä, että tämä täytyy olla taloudellisesti mahdollista asunto-osakeyhtiöille.

Tästä samasta syystä samalla kun en halua, että kaupunki myy vuokra-asuntojaan, niin en voi hyväksyä sitä ohjetta täysin yksikäsitteisesti, koska peruskorjausvaiheessa saattaa tulla tilanteita, jossa on oikeastaan parempi myydä sellainen asunto, joka tulee tälle kannalle erittäin kalliiksi ja käyttää sitten se varallisuus kannan laajentamiseen jossakin muualla. Sen takia, vaikka pääperiaatteena olen sitä mieltä, että tätä kantaa ei pidä myydä, niin sitä, ettei yhdenkään asunnon osalta voi näin tehdä, niin näin tiukkaan kantaan on vaikea mennä.

Sitten, tämä 75 neliön tavoite on tavoitteena hyvä. Minusta on hyvä, että... Espossa se muuten on 91 tällä hetkellä, siis keskimäärin, mitä rakennetaan uustuotannossa. Minusta on hyvä, että Helsingistä ei tehdä mitään sinkkuhotellia eikä myöskään yritysten ikään kuin

2.3.2011

hotelleiksi tarkoitettuja asuntoja. Täällä on perheasuntoja. Mutta eihän tuon normin tarvitse olla täsmälleen sama joka tontilla, joka korttelissa eikä edes ihan joka kaupunginosassa, vaan sillä pitäisi joustavasti pyrkiä tämän koon kasvattamiseen yleensä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Paljon muutakin olisi sanottavaa, mutta tuossa valo alkaa vilkkua, että ehkä tämä riittää.

Valtuutettu Moisio

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Edellisen puhujan tavoin muutamia hajahuomioita MA-ohjelmasta ja sen seurantaraportista. Pidin aikoinaan ryhmäpuheemme, kun tätä MA-ohjelmaa päätettiin, ja silloin totesin, että vihreiden ansiosta ohjelmaan kirjattiin, että hitas-järjestelmää jatketaan. Tämä hitas-tavoite, joka sisältyy tähän välimuototavoitteeseen, ei kuitenkaan ole toteutunut. Ohjelma ei ole missään määrin Ruotsinlaivan buffetti, josta voi vain valita mieleisensä, vaan kyllä jokainen näistä hallintomuotojakauman tavoitteista on tarkoitettu noudatettavaksi.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä totesi, että turha on huudella, jos kiinnostuneita rakennuttajia ei löydy. Kuitenkin kaupungilla on kyllä keinot saada sellaista rakentamista kuin halutaan. Sen takia toivoisinkin, että näistä periaatteista, jotka tähän meidän ohjelmaamme on hyvässä yhteisymmärryksessä poliittisten ryhmien kesken kirjattu, pidettäisiin kiinni.

Toinen huomio näistä autottomista asuintonteista ja kortteleista, joista on nyt päätetty, että kaavoitetaan kokeiluluontoisesti näitä vähäautoisia tai autottomia asuintaloja tai kortteleita. Seurannassa vedotaan nyt näihin kokeiluihin ja todetaan, että missä kaupunginosissa näitä kokeiluja on menossa ja sanotaan, että nyt pitäisi sitten saada kokemuksia näistä kokeiluista. Minulle on hieman epäselvää se, että mitä nämä kokemukset kokeiluista tarkoittavat. Tarkoittavatko ne sitä, että ihmiset, jotka muuttavat autottomiin taloihin, ovat tyytyväisiä siihen? Vai että niiden talojen neliöhinnat pysyvät kohtuullisina, kun autopaikkoja ei rakenneta? Eli mitä tarkoitetaan sillä, että me seuraamme nyt, miten nämä kokeilut etenevät? Koska sehän voi tarkoittaa sitä, että me seuraamme tilannetta seuraavat 20 vuotta ja toteamme, että mitään merkittävää tällä saralla ei ole tapahtunut.

2.3.2011

Itse olen sitä mieltä, että nyt jo ensi vuonna, kun tätä ohjelmaa tarkistetaan, meidän pitää saada joitakin tuloksia siitä, miten nämä autottomat korttelit ja asuintalot ovat toimineet ja sitten näiden perusteella toimittava toivottavasti siihen suuntaan, että niistä tulee ennemminkin sääntöjä kuin poikkeuksia.

Toinen tärkeä kirjaus, joka MA-ohjelmaan kirjattiin, koski pyöräilyä. Siellä kirjattiin näin: "asemakaavoihin voidaan lisätä määräykset tonttikohtaisista polkupyöräpaikkojen vähimmäismääristä". Tässä seurantaraportissa todetaan vain, että on perustettu pyöräilyprojektin johtoryhmä eikä tätä itse tavoitetta millään tapaa tämän enempää ole raportoitu tai sitä seurattu, että miten tämä tavoite on otettu käyttöön. Tästä syystä teen seuraavan ponnen:

Valtuusto edellyttää, että seuraavassa MA-ohjelman seurantaraportissa raportoidaan, miten ohjelmaan kirjattu tavoite "asemakaavoihin voidaan lisätä määräykset tonttikohtaisesta polkupyöräpaikkojen vähimmäismääristä" on toteutunut.

Minusta me ansaitsemme sen, että kun olemme tällaisen hienon tavoitteen kirjanneet ohjelmaan, myös kuulemme, miten se on toteutunut.

Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kyllä nykyisin erittäin monessa kaavassa on kaavaan laitettu polkupyöräpaikkojen määrät, siis asuinkaavoissa. Esim. Jätkäsaari on näitä ihan täynnä.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Samaan asiaan, että jos se kaavasta puuttuu niin kyllä rakennuslautakunta huolehtii siitä, että yksi autopaikka oliko se 30 asunoneliötä kohti.

Välihuuto!

2.3.2011

Niin pyöräpaikkaa, anteeksi.

Valtuutettu Moisio (vastauspuheenvuoro)

Joka nostaa takapuolensa, se paikkansa menettää.

Jos tämä polkupyöräpaikkojen vähimmäismäärä on kaavoissa, niin silloinhan se kannattaisi meille raportoida näissä seurantaraporteissa, koska se tosiaan on MA-ohjelmassa yhtenä tavoitteena. Tekemäni ponsi painottaa juuri sitä, että seuraavassa raportissa myös raportoitaisiin niistä kaavoista, joissa tämä polkupyöräpaikkojen vähimmäismäärä on ? .

Valtuutettu Ojala

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Minä jatkan tätä yksittäisten kommenttien pitoa täältä. Aivan ensimmäiseksi sanon, että yhdyn täysin siihen, kun apulaiskaupunginjohtaja Penttilä totesi, että kaupungin oma asuntotuotanto on riittämätöntä. Mutta entäs sitten? Se on kuitenkin asia, jolle me itse voisimme todella tehdä jotakin, jos me haluaisimme. Se on meistä kiinni. Palaan myöhemmin tähän Männistönkin mainitsemaan Esa Swanljungin työryhmäraporttiin, joka ehdottaa kaikkea mahdollista maan ja taivaan väliltä, toivottavasti niistä osa toteutuu.

Mutta tämä, että me emme itse muka pysty tämän parempaan suoritukseen, niin kyllä tämän pitäisi pistää meidät miettimään, että onko kaikki voimat nyt varmasti valjastettu, apulaiskaupunginjohtaja Penttilä ja myös apulaiskaupunginjohtaja Sauri. Kuten täällä todettiin, pitäisi saada parempi yhteistyö kunnallistekniikan ja kaavoituksen välillä, että hankkeet lähtevät liikkeelle.

En oikein tiedä, auttaako tämä kaupunginvaltuuston, totta kai tämä on tärkeä keskustelu käydä täällä, mutta mielestäni täällä raportissa ei ole yhtään sellaista konkreettista, että miten me nyt ainakin huolehdimme siitä, että meidän oma asuntotuotantomme, kun me seuraavan kerran tätä raporttia saamme, on parempi. Meillä on vain paljon hyviä toiveita ja ponsilla me teemme vielä lisää, mutta pikkuisen minua tämä nyt jotenkin nyppii, jos nyt suoraan sanon.

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja.

Yksi asia, johon täällä ei ole viitattu ollenkaan, haluan sen nostaa nyt esille tässä. Siitä meillä on hyviä kokemuksia. Kun puhutaan monipuolisesta asuntokannasta, meillä pitäisi olla sellaisia asuintaloja enemmän ja toivon, että niitä todella tehdään, sekataloja, joissa on siis sekä omistusasuntoja että vuokra-asuntoja. Näitähän meillä on mm. Ruoholahdessa. Näitä pitäisi ehdottomasti saada lisää. Tietysti vähän harmittaa, että Arabianrantaan, jossa itse asun, vaikka sinne on paljon rakennettu viime aikoina niin tämäntyyppisiä olisi voinut olla selvästi enemmän.

Sitten tähän Swanljungin raporttiin ympäristöministeriölle. Sehän on tosiaan tämän vuoden tulosta, ja siellä esitetään vaikka kuinka paljon. Mutta se asia, mikä minua ainakin huolestuttaa kovasti, on se, että ei ainakaan ole odotettavissa, että meille syntyisi pitkäaikaisia vapailta markkinoilta olevia vuokra-asuntoja, koska työryhmä esittää edelleen, että valtion tukeman asuntotuotannon lisäämiseksi yleishyödyllisyyssäännöksiä tulee muuttaa aiemmin toimineen yleishyödyllisyystyöryhmäesityksen mukaisesti siten, että rajoituksista vapautuneiden kohteiden arvonnousu voidaan rajoitusten päättymisen jälkeen hyödyntää yleishyödyllisen yhteisön ulkopuolella. Samanaikaisesti nykyistä korkotukijärjestelmää tulee arvioida ja muuttaa siten, että järjestelmä kokonaisuutena lisää kiinnostusta valtion tukemaa uudistuotantoa kohtaan. Käytännössä tämä tarkoittaa ennen kaikkea korkotukilainaehtojen parantamista ja niihin liittyvien rajoitusaikojen lyhentämistä. Lisäksi työryhmä katsoo, että valtion tukemaa ja erityisryhmien suunnittelua, vuokra-asumisen tukemista on jatkettava.

No se on hyvä, että sitä on, mutta käytännössä tämä merkitsee, että meillä tulee yhä lisää kyllä vuokra-asuntoja, mutta jotka ovat yhä lyhyemmän aikaa vuokra-asutokäytössä. Ja se on valitettavaa. Toivottavasti Helsinki nyt ottaisi opiksi. Kun meillä on Helsingin Bussiliikenne ja sitä on perusteltu sillä, että tarvitaan verrokki, jotta voidaan katsoa, kun kilpailutetaan bussiliikennettä, niin aivan yhtä hyvin meillä voisi olla myös rakentamisyksikkö, jolloin me voisimme myös kilpailuttaa näitä rakennuttajia.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

2.3.2011

Sen verran, kun Outi Ojala kaipasi näitä sekataloja, niin lautakunta antoi kyllä eilen rakennusluvan tällaiselle sekatalolle Kalasatamaan, johon tuli 283 asuntoa, vuokra-asuntoja ja omistusasuntoja ja jopa vielä erityisasuntoja, ja rakennuttaja oli OP-Pohjola.

Valtuutettu Kuuskoski

Puheenjohtaja.

Tämä on iso, monipuolinen kokonaisuus, ja minä haluan puuttua nyt vain yhteen asiaan. Viestini on hyvin selvä. Me tarvitsemme lisää pieniä asuntoja, niin omistusasuntoja kuin vuokra-asuntoja. En halua mitään sinkkuhotelleja, mitä valtuutettu Soininvaara täällä pelkäsi, että jos asuntokokoa pienennetään. Kun katsomme tätä raporttia, huomaamme, että tilanne ei viime vuoden aikana tai näiden lukujen valossa ollenkaan ole mennyt huonompaan suuntaan. Täällä sanotaan, että keskipinta-alatavoite koskee vain tätä uustuotantoa tai se ohjaa vain sillä alueella sitä. Kuitenkaan tällä vuokra-tuotannon puolellakaan ei ole pieniä asuntoja syntynyt. Selityksenä raportissa on se, että tämä on ollut hyvin poikkeuksellinen ajanjakso. Ehkä niin on ollut, mutta haluan tämän tavoitteen selkeästi asettaa, ja minusta tätä keskikokotavoitetta tulee tarkistaa.

Perusteluna on se, että tässä vuosikymmenten mittaan on tapahtunut aivan radikaali muutos Helsingin talouksissa. Yhden hengen taloudet ovat kolminkertaistuneet, ja kun katsomme eteenpäin, niin todennäköisesti pienet taloudet ovat tulevaisuudessakin niitä, jotka tarvitsevat asuntoja. Sen vuoksi nämä ohjausmekanismit pitää saada sellaisiksi, että niitä myös syntyy ja että ihmisillä on mahdollisuus hankkia sekä omistus- että vuokra-asunto, riippuen siitä, minkälainen tarve perheellä on ja minkälaiset arvostukset. Mahdollisimman monen pitäisi voida asua myös lähellä työpaikkaansa, että matkat jäävät pieniksi. Uskon, että myös arvostusten osalta tullaan ? sitä elintasoa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan aluksi valtuutettujen Moisio, Hakanen ja Pajamäki ponsia.

2.3.2011

Sitten muutama huomio.

Tuntuu jotenkin, että nämä keskustelut tämän asuntopolitiikan ympärillä vuodesta toiseen pysyvät muuttumattomina, eli ongelmat eivät muutu. Kohtuuhintaisista asunnoista on pulaa ja etenkin vuokra-asunnoista. Huolestuneena kuuntelin tässä selvitystä tai miltä näyttää tulevaisuus, eli kun apulaiskaupunginjohtaja otti esille tonttitilanteen eli sen, mitä meillä on tällä hetkellä tontteja olemassa ja mikä on se viive siitä, kun tontinvaraus tehdään ja rakennuslupa saadaan valmiiksi. Näyttää siltä tämä tulevaisuus, että jos me asetamme toiveita asuntojen rakentamiselle, niin se näyttää tästä näkökulmasta voi sanoa suorastaan haasteelliselta. Itselläni ei matemaattiset lahjat tähän riitä, että olisin laskeskellut, kuinka pitkäksi aikaa näitä nyt itse asiassa riittää. Mutta tämä näyttäisi siltä, että tässä tulee todella isot paineet, että saadaan tarpeeksi tontteja. Sitten jäi mietityttämään se, että jos meillä on yksityisillä tontteja, joita ei saada käyttöön, niin eikö pitäisi olla jotain pakkokeinoja tai jotain verotuksellisia keinoja, joilla ihan oikeasti saataisiin käyttöön näitä tontteja?

Minä haluaisin korostaa tässä vuokra-asuntojen merkitystä, ja kyllä se niin vaan on, että Helsingissä pienten asuntojen tarve on huutava. Eli se näkyy hyvin selkeästi asuntomarkkinoiden hinnoissa. Kun on kysyntää pienistä asunnoista, a) ne menevät nopeasti, kun monesti isommat asunnot jäävät tyhjiilleen pidemmäksi aikaa, ja kysyntä on selkeästi kova. Se liittyy tietysti siihen, että meillä on yksin asumista. Minä en usko, että asuntomarkkinat luovat yksin asumista vaan päinvastoin, meillä yksin asuminen on lisääntynyt, perheiden koot ovat pienentyneet ja toisaalta taas asuntojen hinnat ovat niin kovia, että pienperheet hakeutuvat pieniin asuntoihin. Ja se tuntuu olevan, tästä oli taannoin esim. Taloussanomissa iso juttu, jossa haettiin syitä asuntopulaan, ja tässä nousi pienten asuntojen tarve selkeästi esiin. Tässä näkyy hyvin selvästi tässä ihan lähihistoriassakin, kuinka se, että vapaat markkinat eivät todellakaan huolehdi asunnontuotannosta, niin näkyy positiivisesti niin päin, että kun me saimme elvytyspiikkejä ja elvytysrahaa asuntomarkkinoille, niin se ihan oikeasti myös vaikutti. Eli sosiaalisen asuntotuotannon merkitys on todella tärkeä. Siitä pitäisi pitää huolta.

Itse näen erittäin huolestuttavana sen, että jos katsotaan esim. tätä viime vuoden tilannetta, jos siellä on syinä se, että ei löydy kustannuksiltaan kohtuullisia tarjouksia tai sellaisia tarjouksia, että pystyttäisiin rakentamaan kohteiden rakentaminen, niin näyttää siltä, että me olemme yhä enemmän markkinoiden armoilla. Ja se korostaa kaupungin oman asuntotuotannon merkitystä, miten muutoin me

2.3.2011

pystymme rakentamaan asuntoja, jos me olemme todella sellaisilla markkinoilla, jossa meillä ei ole edes varaa toimia?

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Hyvin koulutetut ja työssäkäyvät perheet haluavat muuttaa keskusta palvelujen läheisyyden takia, samoin ikäihmiset, joiden ei enää tarvitse tai jotka eivät enää jaksa hoitaa isompia kotejaan. Yhtälö saataisiin toimimaan kantakaupungin pihojen ja kattojen täydentämISRakentamisella ja kierrättämällä keskustan yksiöt ja kaksiot vanhenevalle väestölle putkien ja hygieniatilojen korjausurakoiden yhteydessä. MA-ohjelmassa pyritään toteuttamaan muutenkin kuin valtion tukemana vuokra-asuntotuotantona noin 100 asuntoa vuodessa senioriasuntoja. Onkin tarkkaan haravoitava esim. Vartioharjun ja Malmin kaltaisten isojen tonttien tai valmiiden seniori- tai hoivatalojen läheisyydessä olevien tonttien saaminen vastaavatyypiseen käyttöön. Myös meidän – sääli, että Vapaavuori ei ole täällä – lainsäädännössämme pitäisi myös mahdollistaa se, että arahoituksella rakennettujen palvelutalojen ja asumisyhteisöjen palveluita voitaisiin myös myydä niillä lähialueille asuville asukkaille. Tällä hetkellä se ei nimittäin ole mahdollista.

Yleisesti ottaen omatoimista senioriasumista sekä vuokra- että omistusmuotoisena tulisi tukea tontin myymisen tai vuokraamisen avulla. Tiedän, että näin on aloitettukin, mutta toivon, että se jatkuu ja tulee jopa helpommaksi. Tämä antaa myös mahdollisuuden saada pienasuntoja ja eri hoivatarpeen asumista myös niille alueille, joissa ihmiset jo työaikanaan ovat elämänsä rakentaneet. Lisäksi MA-ohjelmassa puhutaan myös integroivasta asumisesta. Tämä tarve korostuu mm. kehitysvammaisten mahdollisuutena asua tuetusti myös ikäihmisille rakennetuissa palveluyksiköissä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Urban Audit -vertailutietokannan päivittämisen yhteydessä tuli selkeästi ilmi, että 1/10:llä helsinkiläisistä oli vahva luottamus työpaikan säilymiseen ja löytymiseen Helsingissä. Se tarkoittaa myös sitä, että ihmiset todella haluavat asua lähellä työpaikkojaan, mikä on tietenkin monellakin kannalla ajateltuna hyvä asia.

Esim. Maunula, Kaarela, Jakomäki, Herttoniemi, Pasila, Vallila, yli 50 %

2.3.2011

vuokra-asumista. Varsinkin tällaisilla alueilla, joissa on paljon vanhaa vuokratuotantoa, on segregaaion estämiseksi todella tärkeää saada täydentämiskäytön rakentamisella ja remonttitarpeisen asuntokannan myymisellä monipuolisuutta asukkaiden tulorakenteeseen. Myllypuro on tästä hyvä esimerkki. Mikäli sinne ei tätä varsinaista hankalien asukasryhmien sijoittamista kovin paljon enää lisätä, uskon, että siitä tulee todella viihtyisä ja monipuolinen, ihan täysin kasvonsa pessyt asuinalue.

Helsingin talouskehitykselle on todella tärkeää, millaista ja minkä kokoista asumistuotantoa tänne rakennetaan, koska opiskelijat ja kaupungin yksinäiset vanhukset ja yksinhuoltajaperheet, maahanmuuttajat ja puolet Suomen asunnottomista eivät ikävä kyllä tämän kaupungin palveluita rahoita. Siksi on äärimmäiset tärkeää saada tähän kaupunkiin myös hyvätuloisia, veronmaksutahtoisia, työtä tekeviä kansalaisia, joiden verotuloilla voidaan tukea myös pienituloisten helsinkiläisten asumista kotikaupungissaan.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kyllä minun täytyy nyt todeta valtuutettu Karhuvaaran puheen johdosta se, että kaikkein pienimmistäkin tuloista maksetaan kunnallisveroa. Eli myös ne, kun hän yritti täällä antaa ymmärtää, että tietyt väestöryhmät eivät ole oikein hyviä veronmaksajia Helsingissä, niin joka tapauksessa, vaikka tulot ovat pienet, niin kunnallisvero heidän on maksettava. Mutta valtuutettu Karhuvaara voisi kantaa enemmän huolta niistä pääomatuloilla elävistä, jotka eivät maksa kunnallisveroa sentin senttiä.

Valtuutettu Ingervo (vastauspuheenvuoro)

Käsitykseni mukaan yksinhuoltajaperheissä asuu ainakin 1/4 tai jopa 1/3 helsinkiläisistä lapsista. Itsekin yksinhuoltajana maksan kyllä erittäin mielelläni veroja, tosin maksan vielä enemmänkin, jos niitä kohdistetaan tähän kohtuuhintaiseen vuokra-asuntotuotantoon.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

On suuri vaara, että Helsingissä jatkuu ahtaan asumisen ongelmat.

2.3.2011

Ahdas asuminen Helsingissä, joka on ollut perinteistä, se myös on eriarvoista. Nyt kun katsoo tätä tilastoa, niin se aiemmin asunto-ohjelmassa ollut keskineliötavoite, 75 neliötä, on kuitenkin tuottanut jonkin verran väljyyttä. Mutta tällä hetkellä nyt tämä viimeisin tilasto, toisin kuin valtuutettu Kuuskoski, niin se näkyy vuokra-asumisen kohdalla. Vuonna 2010 vuokra-asumisen rakentaminen on ollut huomattavasti pienempää kuin vuonna 2009, eli se keskustelu, mitä täälläkin valtuustossa on käyty keskipinta-alavaatimuksen poistamisesta, tulee näkymään siinä, että vuokra-asuminen tulee jatkumaan entistä ahtaampana ja se sillä tavalla myös jatkaa tätä eriarvoistumisen tematiikkaa, joka Helsingin kaupungissa on ollut historiallisesti nähtävissä.

Silloin aikoinaan sovimme, että tästä pitää päästä eroon, ja nyt näyttää siltä, että tämä sama historia tulee toistumaan, tässä historiallisessa tilanteessa, jolloin Helsingissä rakennetaan enemmän kuin historiansa aikana koskaan aikaisemmin seuraavan 20 vuoden aikana. Ja tämä on minusta kyllä erittäin vakava asia. Siksi toivoisin, että sentyyppisiä puheenvuoroja, mitä täällä on esitetty, ei enää kovin paljoa kuultaisi.

Rakentamisen kalleus on tosiasia, mutta kyllä minusta pitäisi katsoa, onko se, että meillä on rakennuttajien monopolit ja siksi pitäisi myös kaupungilla olla omaa verrokkirakennuttajansa, jolloin voisimme katsoa vähän hintatasoa. Kaiken kaikkiaan erilaisten rakennuttajien hankkiminen pääkaupunkiseudulle pitäisi olla myös kaupungin tahtotila.

Kahteen asiaan, kannatan apulaiskaupunginjohtajan ja myöskin Soininvaara siihen viittasi ja täällä jotkut muutkin, että täydennysrakentamisen merkitys on erittäin suuri. Toivoisin, että kaupunkisuunnitteluvirastossa tehtäisiin uudelleen selvitykset, miten täydennysrakentamista voidaan edistää. Siitä on olemassa aikaisemmat raportit, ja nyt se varmaan tarvitsee päivittämistä.

Olisin toivonut, että tässä raportissa olisi kuitenkin ollut jonkinlainen visio siitä, millä tavalla elinkeinorakenne tulee muuttumaan ja millä tavalla se näkyy myös tilatarpeissa sekä toimistotilojen että studiotilojen ynnä muiden tämänäntyypisen uudenlaisen elinkeinorakenteen muutoksessa ja myös asuntojen ja toimistotilojen sekarakentamisena jne. Eli nyt tässä vain todetaan, tämä on tietysti seurantaraportti mutta voidaanhan siihen nyt ottaa jotakin uusiakin näkökulmia, eli jonkinlainen tulevaisuuden visio siinä olisi pitänyt olla.

Se, että tässä raportissa viitataan tähän kaavoituksen ja asumisen pitkään aikajänteeseen, se on totta, mutta se ei kyllä enää riitä tässä

2.3.2011

valtuustossa, että se vain todetaan, vaan ne solmukohdat pitäisi avata, että mistä syystä kaavoituksesta asumiseen on melkein 10 vuotta, ja mitä sille asialle voidaan tehdä. Se on aivan kestämaton tilanne, että meillä on näin pitkä aika. Siihen sitten kaupungin pitää hankkia keinot.

Valtuutettu Kuuskoski (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Anttila sanoi, että tässä vuokratuotannossa ei tarvita pieniä ? , se kehityssuunta on siinä väärä. Mutta jos meillä on noin 150 000 yhden hengen taloutta ja noin karkeasti 60 000, 70 000 erilaista pienasuntoa, niin kyllä siinä niin suuri ristiriita on, että minusta on täysin selvää, että me tarvitsemme pieniä omistusasuntoja ja pieniä vuokra-asuntoja ilman muuta tähän kaupunkiin lisää, niin että myös pienituloisilla on mahdollisuus sekä omistusasumiseen että vuokra-asumiseen.

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingissä on tällä hetkellä enemmän kuin missään muussa pohjoismaisessa pääkaupungissa, puhumattakaan Suomesta, pieniä asuntoja. Näin ollen sitä pienten asuntojen politiikkaa ei pidä enää jatkaa seuraavia satoja vuosia. Kun viittasin tähän, meillähän on ponsi olemassa ja sen ponnien seurauksia on nyt tutkittu, niin tässähän selvästi havaitaan, että vuokra-asuminen ja omistusasuminen keskipinta-aloissa tulevat entisestään eriarvoistumaan. Vuokra-asuntojen rakentamisessa vuonna 2010, on tässä raportissa todettu, että se on huomattavasti pienempi tämä keskipinta-ala kuin vuonna 2009. Näin ollen täällä pitäisi kirjoittaa myös vaihteluvälit, mitkä ovat pienimmät ja suurimmat asuntojen pinta-alat.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Todellakin, niin kuin monet ovat jo täällä todenneet, on sellainen tunne, että historia toistaa vuodesta toiseen itseään, ja olen tainnut sen sanoa, että jo vuodesta 1850, jolloin Zachris Topelius nosti aivan nämä

2.3.2011

samat ongelmat esiin. On jollakin tavalla paradoksaalista, että tietynlainen jatkuvuus tässä Helsinki/asuntokurjuus tuntuu olevan vakio vuosikymmenestä toiseen.

Muutamia asioita on noussut esille monissa puheenvuoroissa, joita mielellään jatkan. Ensinnäkin tämä Maija Anttilan esiin nostama, jota pikkuisen voisi laajentaa, elinkeino / uuden työn asettamat haasteet asumiselle. Mehän elämme Helsingissä 1900-luvun tapaa elää ja toimia, jossa asunto on asunto, työpaikka on työpaikka, ja siihen ei mahdu mitään muuta variaatiota. Elämäntavat muuttuvat, yrittäjäys, kotona tehtävä työ edellyttää uudentyyppistä ratkaisua ja pohtimista. Jollakin tavalla kaipaisi ehkä sellaista lähtökohtaa tähän tilanteeseen, että me kokoaisimme tietyllä tavalla jonkinlaisen uudentyyppisen yhteistyöfoorumin ja tavan toimia. Minulla tulee mieleen 100 vuotta vanha Asuntoreformiyhdistys, joka oli aikoinaan tällainen foorumi. Ja mietin, että eikö apulaiskaupunginjohtaja Penttilä ole siellä aktiivisesti edelleenkin mukana.

Me saisimme tämän tyyppistä suunnitteluun ja alueen lähtökohtien selvittämiseen laajapohjaista tarkkuutta siten, että asukkaat, yritykset, palvelujen tuottajat, kiinteistöjen omistajat, kansalaisjärjestöt olisivat mukana ensinnäkin pohtimassa ja kartoittamassa tätä asuntotilanteen kokonaishahmotusta ja pohtimassa, onko meillä esimerkiksi olemassa – tiedän, että VTT:llä on tällaisia laskentamalleja asuntotuotantotarpeen määrittämiseksi – olisiko tämäntyyppisistä jotakin iloa? Miten me voimme ennakoida? Tiedetään, että on paljon hiljaista tietoa tulossa, joista yksi on juuri tämä työ/asuminen. Me tarvitsemme uudentyyppistä ajattelua.

Toinen, johon itse uskon, on siis tämä eurooppalainen malli. Me näemme kaikkialla, jo lähikaupungeissa, miten väljästi voidaan asua, samalla tiheästi ja tiiviisti. Toisaalta tämä täydennysrakentamisen toivottavasti nyt aika hyvissä merkeissä liikkeelle lähtenyt työ, joka on oikeastaan ehkä se mahdollisuus, jossa me Helsingissä voimme luoda uudentyyppistä innovatiivista toimintaa. Toivottavasti saisimme kaupungin taholta sentyyppistä vuorovaikutusta, joka avaisi tämän paketin ei uhkana vaan mahdollisuutena tuottaa uudentyyppisiä kaupunkiympäristöjä. Meillä on erilaisia sosiaalisia esikaupunkiprojekteja, jotka olisi mahdollista valjastaa nyt tähän uudentyyppiseen ideointiin ja päästä eroon tästä ”not in my back yard” - ajattelusta vaan nimenomaan siten, että täydennysrakentaminen mahdollistaa uudentyyppisen kaikkien mukanaolon ja sitä kautta avaa innostusta.

2.3.2011

Pyydän myös muistuttaa siitä, joka monissa puheenvuoroissa on tullut esille, että Helsinki tulee olemaan keskeinen koulu- ja koulutuskaupunki. Opiskelija-asuntolakysymys on erittäin tärkeä ja myös se, että opiskelijat tulisi saada mukaan tähän tutkimuksen ja tiedon ja yhdessä ideoinnin foorumeille. Nuorisoa varten me tulevaisuutta teemme.

Kiitoksia.

Valtuutettu Bryggare (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuo viimeinen kommentti opiskelija-asunnoista oli mielenkiintoinen. Ymmärtääkseni Helsinki on tässä suhteessa hoitanut pestinsä niin hyvin jopa, että monet opiskelijat valmistuttuaan joutuvat siirtymään ihan erilaiseen asumisympäristöön kuin missä he opiskellessaan saavat elää. Mielestäni tämä on osa hyvää suomalaista ja helsinkiläistä asuntopolitiikkaa, jossa me olemme onnistuneet.

Romantisointi tämän asuntopolitiikan ympärillä välillä minua vähän häiritsee täällä. Täydennysrakentamisen suhteen odotan ja seuraan mielenkiinnolla, kun niitä esityksiä sitten alkaa tulla, samoin kuin valtuutettu Soininvaara puhui samasta asiasta, millä tavalla sitten täällä äänestellään, kun yksi tai kaksi kohdetta tulee eteen. Olen huomannut, että siellä alkaa olla todella ? tässäkin ? tiukasti ? enemmän.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Kannatan ensin Elina Moisio tekemää ponsiesitystä ja yritän puuskuuttaa valmistellun puheenvuoroni loppuun asti.

Täällä on uusia ideoita ihan oikeasti, koittakaa kestää. Olin kohdassa toimenpide-ehdotukset.

4: Sekatalot. Etenkin uusille alueille rakentaminen on usein vaativien maanparannustöiden takia kallista ja toisaalta merellisille alueille rakennettujen asuntojen myyntihinta on korkea, mikä houkuttelee määrittelemään niitä nimenomaan vapaarahoitteiseen tuotantoon. Kaupungin olisi järkevää kehittää näille alueille eri hallintamuotoja

2.3.2011

yhdistäviä hankkeita. Tämä voisi tarkoittaa sitä, että talon asuntomarkkinoilla arvokkaammaksi noteeratut osat, kuten esim. kerrostalon ylimmät merinäköalakerrokset, myytäisiin markkinoilla ja muut vuokrattaisiin normaalisti kaupungin vuokra-asuntokannassa eteenpäin. Kaupunki voisi tehdä talon vapaarahoitteisesti ja rahoittaa kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen vähäisempää tuottoa myytävän tuotannon myyntivoitosta. Sekatalo voidaan kuitenkin muodostaa myös niin, että talo jaetaan kahdeksi yhtiöksi, joista toinen on ara-yhtiö ja toinen vapaarahoitteinen, ja tämäkään ei ole aran sääntöjen vastaista sinänsä.

Sekataloja tai ainakin sekakohteita voisi tarjota myös yksityisille rakennuttajille esim. niin, että tontinluovutuksessa koplataan haluttu kovan rahan tontti viereen tulevaan säänneltyyn tuotantoon, ja silloin voidaan saada yksityinen toimija sitoutumaan muidenkin kuin tuottoisimpien hallintamuotojen tekemiseen, ja tätä kaiketi tehdäänkin nyt.

Ehdotus 5: Kaupungin oma vapaarahoitteinen tuotanto. Tämä on ihan tärkeä, uusi juttu. Kaupungin tietokeskuksen julkaisusta saa hyvän kuvan siitä, kuinka alueellinen eriarvoistuminen kaupungissa lisääntyy. Käytännössä kaupunki voi vaikuttaa kehityksen suuntaan asuntopolitiikalla ja palvelurakenteella. Täydennysrakentamisen kannalta ongelmaksi tulee se, että tietyillä alueilla on ennestään paljon arava-vuokra-asuntoja ja muiden hallintomuotojen toteuttamiselle ei ole markkinaedellytyksiä, vaikka me olisimme niitä tehneetkin. Siksi kaupungin kannattaisi luoda kehitettäviin lähiöihin omaa, erityistä vapaarahoitteista tuotantoa. Tällainen erikoistuotanto kannattaisi merkitä erikoisella laatumerkillä, siellä voitaisiin satsata arkkitehtuuriin ja teknisiin kokeiluihin. Taloudellinen tuotto-odote voidaan merkitä alhaiseksi, jossain tapauksessa jopa negatiiviseksi, sillä kaupungin kannalta osa tuloksista liittyy nimenomaan alueiden sosiaaliseen vahvistamiseen. Toisaalta samalla saadaan yksityinen tuotanto kiinnostumaan näistä alueista, ja tätä kautta maan arvon nousu tulee kaupungin kassaan sitä kautta, kun niitä myydään niitä tontteja tai vuokrataan edelleen.

Pykälä 6: Kaupungin omistaman vapaarahoitteisen asuntokannan hyödyntäminen. Vaikka on tärkeää, että kaupungin kiinteistöomaisuutta tarkastellaan myös taloudellisen tuoton näkökulmasta, on selvää, että asuntopolitiikan epäonnistuminen tuottaa kaupungille erityisen paljon kulujakin. Siksi olisi erityisen tähdellistä, että kaupungin omistamaa vapaarahoitteista asuntokantaa voidaan hyödyntää tehokkaasti myös asuntopolitiikan työvälineenä. Tämä tarkoittaa erityisryhmien asumisen

2.3.2011

turvaamista mutta myös mahdollisuuksia kunnan tavallisen vuokra-asuntokannan vahvistamiseen. Tämä tarkoittaa myös työsuhdeasuntokysymyksen nostamista pöydälle.

Työsuhdeasuntojen pitäisi olla yksi tehokas keino tuottaa kaupungin työntekijöille kohtuuhintaista asumista ja samalla tukea kaupungin hallintokuntia uusien työntekijöiden rekrytoinnissa. Työsuhdeasuntojen vuokrasopimuskriteerit tulisikin arvioida uudestaan niin, että sopimukset eivät enää olisi määräaikaista ja niiden vuokrataso olisi tarkoituksenmukainen. Ara-sääntelystä vapautuvia vuokra-asuntoja ei nykyisessä asuntotilanteessa kannata ottaa pois kaupungin kohtuuhintaisesti vuokra-asuntotarjonnasta, eikä vanhoja ara-kohteita kannata missään tapauksessa myydä, vaikka jotkut kokoomuslaiset ovat sellaista esittäneet.

Välihuuto!

Korkeintaan siinä tapauksessa, että ne ovat niin huonoja, että kannattaa rakentaa uusia tilalle, mutta se on eri asia.

Pykälä 7: Rakennuttamisen ja rakentamisen uudet toimijat. Pääkaupunkiseudulla asumisen hintaa nostaa rakentamisen markkinoiden heilahtelut ja kaupallisten toimijoiden vakiintunut toimintaympäristö. Kaupungin etu olisi se, että markkinoille tulisi sekä uusia rakennuttajia että rakennusliikkeitä. Tässä asetelmassa mallia kannattaisi hakea Keski-Euroopasta, missä osuuskunta- ja ryhmärakentamisen eri muodot ovat merkittävässä roolissa etenkin kohtuuhintaisen asumisen tuotannossa mutta myös erilaisten asumiskokeilujen kehittämisessä.

Suomessa on pitkät perinteet hartiapankkirakentamisessa pientalopuolella, mutta kerrostalojen kohdalla tähän suhtautuminen on vuosikymmeniä myöhässä. Toisaalta kaupungin kannattaisi houkutella markkinoille toimijoita myös maan rajojen ulkopuolelta ja jopa harkita pääkaupunkiseudun kuntien yhdessä omistaman rakennusyhtiön perustamista. Tällainen toimija voisi vaikuttaa rakentamisen kilpailuasetelmiin tervehdyttävästi. Tällaisen toimijan kannattaisi tarjota urakoita nimittäin myös laman aikana, mikä nyt seisauttaa hankkeet.

Pykälä 8: Työpaikka-alueiden kehittäminen. Kaupungin tasapuolinen kehittäminen on kaupungin etu paitsi sosiaalisesti myös taloudellisesti. Erityisesti metroradan varren alueita kannattaisi kehittää siten, että nyt hyljeksittyjen asemien lähiympäristöt muodostuisivat kiinnostaviksi kehitysalueiksi. Jos kaupunki siirtäisi keskustassa sijaitsevia toimintoja

2.3.2011

näille lähtökohtaisesti edullisille alueille, kaupunki sekä säästäisi hallintokuntien kiinteistömenoissa että saisi käyntiin hankkeita, jotka tuovat eri puolille Helsinkiä työpaikkoja. Omilla investointipanoksilla alueelle olisi löydettävissä myös kaupallisia investoijia ja rakentamisen yhteistyökumppaneita. Tällaisia työpaikka-alueita kannattaisi myös yhdistää asuntorakentamiseen, ja tällaisilla manöövereillä nyt alhaisen maan arvon alueiden arvo nousisi, mikä taas toisi tuloa kaupungille.

Ja viimeinen pykälä 9: Maan arvon hyödyntäminen ja uudet rahoitusmallit. Tällä hetkellä kaupunki käsittelee uusien alueiden rakentamista osana koko investointibudjettia. Sen rajallisuuden takia ja siksi, että rakentaminen on kovin suhdanneherkkää, monien uusien alueiden valmistuminen venähtää. Toisaalta mm. Kruunuvuoren kohdalla on vaarana, että koko alueen liikenneherkkäisyys – siis se silta – viivästyy ja samalla alue rakentuu eri tavalla kuin oli tarkoitus. Tämän takia kaupungin kannattaisi muodostaa uusista alueista omia taloudellisia kokonaisuuksia, joille laaditaan omat investointibudjetit ja hankitaan oma rahoitus. Alueen nopea kehittäminen nostaa taas sitä maan arvoa, jonka kasvavasta tuotosta riittää hyvin sitten lainojen maksuun. Lainoituksessa kaupungin kannattaisi hakea pientä mutta varmaa tuottoa hakevia tahoja, kuten eläkeyhtiöitä. Nykyisin kaupunki liian herkästi jättää alueen valmistumisesta seuraavan maan arvon nousun rakennusliikkeiden hyväksi.

Hyvä valtuusto.

Maankäyttö- ja asuntopolitiikka ovat monessa mielessä alueita, joissa valtuusto käyttää aivan erityisen suurta valtaa. Olen vakuuttunut siitä, että meillä on paljon enemmän pelimerkkejä käytettävissämme kuin ehkä olemme tottuneet ajattelemaan.

Sitten esitän yhden ponnen:

Valtuusto edellyttää selvitettävän, voisiko kaupunki helpottaa asuntopoliittisten tavoitteidensa toteutumista rakennuttamalla eri hallintamuotoja yhdistäviä sekataloja.

Kiitoksia.

2.3.2011

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Oli ilo kuunnella valtuutettu Rantasen puheenvuoroa. Vauhdikas puheenvuoro, mutta täytyy todeta, että Rantanen viisastuu tässä vain koko ajan, vai onko se koko vihreä ryhmä, joka viisastuu? Ainakin parin asian osalta olette tulleet vasemmiston linjoille, nimittäin mitä tulee työsuhdeasuntoihin, me esitimme silloin aikoinaan, että niitä ei pitäisi tehdä määräaikaiksi, vuokrasopimuksia. Ja te olette tulleet siihen tulokseen, hienoa. Samoin tämä, että pitäisi vakavasti pohtia pääkaupunkiseudun rakentamisyhtiön tai -yksikön perustamista, jolloin saataisiin näitä verrokkihintoja mutta myös saataisiin vertauskohteita laatuun. Meillä tulee valitettavasti sikamaisen huonoa rakentamisen laatua, josta sitten joudutaan ? .

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen samaa mieltä kuin valtuutettu Ojala, että Rantasen puheenvuoro oli hyvin sensuuntainen, mitä meidänkin ryhmämme puolelta on vuosien varrella esitetty. Mutta kaksi asiaa: Silloin kun kaupunginhallitus otti tontinluovutusasiat itselleen, niin nythän kaupunginhallituksessa pitäisi pohtia, millä tavalla tontinluovutusehtoja monipuolistamalla voidaan nimenomaan edistää tätä asuntorakentamista. Sitten toinen asia Rantasen puheessa oli myöskin, jota täälläkin on puhuttu, tästä verrokkirakennuttajan pystyttämisestä. Se olisi kyllä ihan koko pääkaupunkiseutua ajatellen todella tärkeää, ? uudelleen elvyttäminen. Kannatettavia asioita, ei muuta kuin tuumasta toimeen.

Valtuutettu Vikstedt

Kiitoksia, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kannatan Rantasen pontta ja kiitän erinomaisesta puheenvuorosta. Rantasen ponnen tarkoittamaa hallintamuotojen yhdistämistä, mielestäni sitä voisi yhdistää jopa niin, että on olemassa talo, joko vuokratalo tai kovan rahan talon ja siinä yhdistetään, täydennysrakentamisen yhteydessä. Täydennysrakentamisen hidasta

2.3.2011

edistymistä on tuskitellut moni, ja siitä minäkin muutaman sanan haluaisin sanoa, koska valmiina on vasta yksi selvitys kaupungin omien asuinkiinteistöjen lisärakentamismahdollisuuksista.

Asunto-osakeyhtiöille pitäisi mielestäni saada nopeasti tietoa lisärakentamisen korvausmenettelystä ja luoda uusiakin houkuttimia tutkia lisärakentamista. Esim. tontinvuokrasta voisi antaa alennusta siellä, missä asuntoja rakennetaan lisää vanhoille tonteille. Tarve kehittämiselle on suuri, koska 60- ja 70-luvun talojen peruskorjaukset ovat ihan käsillä nyt jo.

Viime perjantaina Maria Salmela kirjoitti Helsingin Sanomissa, että ”kuka käynnistäisi Nimbyn vastarintaliikkeen?” Minusta se oli mukava kirjoitus, ja kyselin oman alueeni, Pasilan, ihmisiltä reaktioita tällaiseen aiheeseen. Pasilalaisten mielestä viimeinen tyhjä kivinen maapala, joka on kaavoitettu koulua varten Itä-Pasilassa, Kasöörinkatu 1, voitaisiin rakentaa korkea asuintalo. Taloyhtiöitten tyhjillään ja vähäisellä käytöllä olevia tiloja voitaisiin muuttaa asunnoiksi sekä yläkerroksissa että alakerroksissa. Ryhmäkoteja muistisairaille vanhuksille ym. erityisryhmille tarvitaan joka tapauksessa lisää. Minusta tällaisissa voidaan harjoittaa myös hallintamuotojen yhdistämistä.

Pasilassa ei nimbyillä ainakaan joukkomitassa, päinvastoin siellä tarvittaisiin vain konkreettisia esimerkkejä. Yhden kerran olin tilaisuudessa, jossa kaupunkisuunnitteluvirasto esitteli Keski-Pasilan suunnitelmia ja saman tien muutamia esimerkkejä lisärakentamisesta, niin siellä tuli suoraan taivaasta muutama kerros vanhojen, tai siis 70-luvun, talojen päälle. Mutta sekään ei ole riittävän konkreettinen, pitäisi melkein kävelyttää ihmiset ja näyttää, että tässä teillä on 100 ja 200 neliötä melkein joka talossa sitä lähes tyhjää taikka tyhjää tilaa.

Omatoimirakentaminen ja omatoiminen rakennuttaminen, myös vielä tämä osuuskuntien yhdistysten omatoimisuus on varsin marginaalinen asuntojen tuotantotapa, mutta se on hyvin kannatettava, koska sillä tavalla saadaan toivottua vaihtelua ja monimuotoisuutta toteutuksiin. Siihen vain pitäisi kannustaa sekä uusilla että vanhoilla alueilla.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

2.3.2011

Täällä keskustelussa mm. valtuutetut Soininvaara ja Koulumies ovat väläyttelleet mahdollisuutta, että kaupunki myisi osittain asuntoja, ja perusteluna on ollut lähinnä tämä peruskorjauksen kallis hinta. Totta on, että peruskorjaus on usein kallista, mutta asuntojen myyminenhan ei tähän asiaan vaikuta sitä eikä tätä, ellei sitten pitkän päälle pikemminkin niin päin, että se antaa markkinavoimille lisää valtaa vielä jatkossakin nostaa näitä kustannuksia. Eli me tarvitsemme toimia, joilla puututaan tähän itse ongelmaan. Yksi mahdollisuus on se, että kaupunki perustaa ei vain rakentamista varten vaan myös peruskorjaamista varten oman liikelaitoksen. Kokemus osoittaa selvästi sen, että markkinavoimien armoille ei asumisen hintaa kannata jättää.

Sitten toinen asia. Minulle on huomautettu ystävällisesti, että ponteni voisi tulla yleisemmin hyväksytyksi, jos tätä pontta numero yksi vähän muotoilisin tosin. Niinpä ehdotan, että siihen lisätään kaksi sanaa, eli:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet, että kaupunki rakennuttaa omaan hallintaansa lisää vanhustenkeskuksia ja vanhusten palveluasuntoja.

Eli tähän lisättäisiin, ”selvitetään mahdollisuudet, että”.

Valtuutettu Autti

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Täällä on moni puheenvuoroissaan esille tämän oman rakentamisyksikön perustamisen, ja mikäli oikein muistan, talousarvioesityksessä budjettikirjassa tällaisesta onkin kirjaus, mutta se ei ole siellä ihan näin selvästi sanottuna. Kysyisinkin apulaiskaupunginjohtaja Penttilältä, että milloin valtuustoon ollaan tuomassa tällaista selvitystä, missä on katsottu nämä eri vaihtoehdot oman rakentamistuotannon tai yksikön perustamiselle?

Sitten olen ihan samaa mieltä, kun täällä on puhuttu, moni on tuonut esille täydennysrakennuksen tarpeellisuuden. Kantakaupungissahan hyvin monissa taloissa on ullakot otettu käyttöön, ja mitä nyt itse olen katsonut, meillä on hirveästi asuinalueita, missä on 60- ja 70-luvun taloja, jotka ovat kolme- ja neljäkerroksisia. Olisi aika hienoa, jos tätä täydennysrakentamista voitaisiin laittaa sielläkin myös ylöspäin, ja sitten, jos näihin taloihin rakennettaisiin hissi, niin silloin tietenkin tämä edesauttaisi sitä, että niissä pystyttäisiin asumaan myös pidemmälle

2.3.2011

elämän aikana, ihan vanhuuteen asti. Nythän tämä hissittömyys on yksi suuri ongelma myös näissä vanhoissa rakennuksissa.

Olen ihan samaa mieltä, niin kuin kaikki muutkin täällä, että markkinavoimien armoille ei tätä asumista pidä jättää ja asuntotuotantoa. Me tarvitsemme todella erittäin paljon kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja. Nyt esim. sosiaalivirastossa joudutaan silloin kun on kriisin paikka, esim. jää asunnottomaksi, kun omistaja myy asunnon tai vuokria nostetaan korkeaksi, niin henkilöitä pitää asettaa asumispalveluihin, joissa tietysti nämä vuokrahinnat ovat paljon, paljon suuremmat kuin tällainen oman vuokra-asunnon vuokra.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan Moision, Rantasen ja Hakasen ponsia.

Kun edellinenkin puhuja tässä puhui kohtuuhintaisista vuokra-asunnoista, niin niistä haluan puhua minäkin. Kohtuuhintainen on mielestäni sellainen, johon ei edes tarvitsisi vuokratukia ja sen palkallaan voisi maksaa ja elämiseen jäisi kuitenkin kohtuullisesti rahaa. Helsingissä tarvitaan myös pientaloja, joissa on piha, jotta omakotiasumista kaipaavat lapsiperheet eivät äänestäisi jaloillaan.

Työsuhdeasunnoista vielä se, että niiden määräaikaishuushan on oikeasti ongelma, koska työsuhde joka tapauksessa jossain vaiheessa päättyy, niin siinä on jo se määräaikaishuus sisällä, että se on työsuhdeasunto. On hyvin hankalaa, jos joku pääsee tänne Helsinkiin töihin ja sitten ei olekaan varaa olla kuin sen määräajan verran ja menee sitten elämäntilanteessa hankalaksi se vapailta markkinoilta asunnon löytäminen kuitenkin, kun palkat eivät välttämättä nousekaan siinä suhteessa kuin toivoisi.

Pitäisin myös tärkeänä, että saadaan asuntojen ja asuinalueiden suunnitteluun mukaan systemaattisesti myös lapset ja nuoret ja että heitä kuullaan koulujen, päiväkotien ja muiden järjestelmien kautta niin, että saadaan mahdollisimman viihtyisiä asuinalueita. Sekatalot ovat järkeviä, mutta niin, että saadaan asuntoalueita, joissa ihmiset haluavat asua, joissa ei tule tarvetta, että täältä pitää päästä pois ja niin, että mahdollisimman moni haluaa asua siellä mahdollisimman pitkään.

Aikaisemmin vuokra-asuntoihin on saatu yhteistyöllä, ja Arhinmäki teki

2.3.2011

siitä silloin sen esityksen, jääkaapit, ja nyt kyllä haluaisin esittää ? varsinkin niiden asentamisia. Vuokra-asunnoissa tehdään remonttia, johon ei enää mahdu standardikokoinen astianpesukone remontin jälkeen, niin pidän tätä tärkeänä.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun omassa puheenvuorossani esitin tätä visiota siitä, millä tavalla elinkeinorakenne muuttuu ja miten se pitää ottaa huomioon sekä asunto- että muussa rakentamisessa, niin toinen yhtä tärkeä asia on, että kaupunki joutuu joka tapauksessa käymään uudelleen tämän palvelurakennemuutoksen muuttumisen tulevaisuudessa. Meillä tulee varmaan vapautumaan sairaaloita, päiväkoteja jne. Monet näistä julkisista rakennuksista ovat sekä suojeltuja että toisaalta isoilla tonteilla. Tämän palvelurakennemuutoksen vaikutukset asuntotuotannon tai muun toimistotilan tai työpaikkarakenteen mahdollisuuksina pitäisi myös panna selvittelyn alaisuuteen. Ei auta se, että me pelkästään teemme palvelurakennemuutokset ja sitten pohdimme, millä tavalla nämä rakennukset sitten mahdollisesti voidaan ottaa johonkin toiseen käyttöön, vaan ne pitää tehdä samanaikaisesti, jolloin voidaan myös katsoa sekä elinkeinorakennetta, väestörakennetta että yhdyskuntarakenteen monipuolista kehittymistä pitkällä tähtäyksellä. Tämä työ pitää minusta käynnistää nyt välittömästi.

Valtuutettu Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Nopeasti, ensimmäistä kertaa täällä tänään. Kaksi asiaa. Ensimmäinen asia, joka ei suoraan liity tähän ohjelmaan mutta välillisesti kyllä merkittävästi: Asuntopolitiikkaa tehdään tällä seudulla, vaikka nyt tänään päätämme vain Helsingin ohjelmista, niin tämä on nimenomaan se asia, jossa pitäisi saada huomattavasti sitovampi alueen asuntopoliittinen ohjelma. Siitä täällä olemme keskustelleet eri yhteyksissä hirvittävän paljon. On luotu jopa hallintomalleja juuri tämän asuntopoliittisen ratkaisun ratkaisemiseksi. Ei siinä ole onnistuttu. Voin ehkä lohduttaa joitakin sillä, että Helsinki tulee kasvamaan myös toivon mukaan seuraavat 100 vuotta niin, että tämä asuntopula on pysyvästi luonamme, vaikka kuinka rakentaisimme. Sitä pitää vaan pyrkiä

2.3.2011

hallitsemaan paremmin.

Toinen asia, joka tässä minua vähän huolestuttaa, on se halu myydä mahdollisesti ara-kohteita, joita täällä esiteltiin. Tai usko, että ne asiantuntijat, jotka ovat tätä pohtineet, tuntevat asian, he nimittäin väittävät, että tilanne ei ainakaan asukaskantojen kannalta merkittävästä parane, päinvastoin, meidän kannattaa pitää tiukasti omistuksessamme oma ara-kohteemme ja olla ylpeä siitä. Muuten olen kyllä iloinen tästä keskustelun tasosta ja ennen kaikkea siitä, että kun olen ollut tässä parinkymmenen vuoden aikana erilaisissa asuntopoliittisissa neuvotteluissa, niin kokoomuksen suunnalla vuokra-asumiseen suhtautuminen on muuttunut totaalisesti. Liekö ministeriys on muuttanut maailmaa, mutta se maailma, jossa 90-luvun lopulla elimme, on aivan toisenlainen kuin tällä hetkellä.

Tällä hetkellä vannotetaan vuokra-asumisen nimeen, ja olen siitä iloinen. Se on meidän kilpailuvalttimme tässä maassa ja tulee olemaan sitä jatkossa, jos vain pystymme tasapuolisesti myös muuta tuotantoa mutta ennen kaikkea vuokratuotantoa lisäämään, niin tämä kaupunki ja tämä alue tulee olemaan ja säilyttämään sen kansainvälisen hyvän aseman, joka tällä hetkellä Suomella on. Kiitos sinne oikeaan suuntaan, kokoomuksen suunnalla ollaan tulossa lähelle sosialidemokraattien pitkään ajamaa linjaa, jossa vuokra-asuntotuotannon pitää olla runko asuntopoliitikassa.

Valtuutettu Autti

Kiitos.

Jäi äsken sanomatta, että kannatan tätä Hakasen muutettua toivomuspontta ja lisäksi toivon, että apulaiskaupunginjohtaja vastaisi, että milloin tämä oman rakentamisyksikön selvitys saadaan tänne valtuuston käsittelyyn.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Nyt ei ole tarkoitus puuskuuttaa lisää. Kiinnitän vain huomiota tähän, että Hakasen ponnassa puhutaan tästä harava-mallista, niin tässä on selvästi väärinkäsitys, koska ei meillä harava-mallin mukaista tuotantoa tietääkseni ole tehty ollenkaan. Se on kaupungin pöytälaatikossa oleva

2.3.2011

arava-kriteereillä, siis sitä on ajateltu käyttää sellaisissa tilanteissa, että aran ehdot ovat liian kireät meille ja halutaan tehdä. Ja se on pöytälaatikossa ja koska tahansa sieltä otettavissa, mutta ei ole käytetty eikä ole toistaiseksi tarvettakaan. Minulla on kyllä muutama idea, missä sitä voisi käyttää, mutta tämä ponsi on minusta vähän harhaanjohtava vaikka hyvä tahto oli kyllä.

Omassa ponnassani on selvästi kirjoitusvirhe, jonka puheenjohtaja toivottavasti korjaa. Siellä puhutaan tulkintamuodoista eikä hallintamuodoista, niin huomannette varmaan.

Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Valtuutettu Rantanen tutkii tarkkaan näitä ponsia, mutta tarkkaan ottaen ei tässä sanota mitään siitä, miten tätä on käytetty tai jätetty käyttämättä, vaan tässä puhutaan siitä, että tällainen malli on olemassa ja sitä pitäisi jatkaa ja kehittää, koska meillä on selvästi tilanne, jossa jonkun aikaa tosiasiallisesti valtion asuntotuotannon lainaehdot ovat olleet ei kovinkaan kilpailukykyisiä tai jopa aika huonoja. Samaan aikaan tämä yksityisen rahoituksen osuus on entistä määräävämpi. Kaupungin olisi syytä tulla tähän tilanteeseen omilla aktiivisilla toimenpiteillään. ? .

Valtuutettu Puoskari

Arvoisa puheenjohtaja.

Otin puheenvuoron kommentoidakseni muutamia toivomusponsia. Tarja Kantolan ponsi numero kaksi on mielestäni sinänsä hyvä, että tavoitteeksi otettaisiin vuokra-asuntotuotantoa myös kalliimmille alueille, mutta tähän sinänsä on meidän asunto-ohjelmassamme jo nyt näin linjattuna ja sinänsä ehkä vähän tarpeeton ponsi. Mutta tämä ykkönen on mielestäni oikeasti ongelmallinen siitä näkökulmasta, että eikö se voisi olla ihan hyvä tavoitekin, että tällaiselle vuokra-asuntovaltaiselle alueelle, jos sieltä vapautuu ara-ehdoista taloja, niitä myytäisiin kovan rahan asuntoina ja sitten taas monipuolistuisi se alueen rakenne ja rakennettaisiin mieluummin sitä vuokra-asumista uusille alueille. En ehkä kannattaisi tätä ykköstä.

Sitten tästä Pajamäen ponnesta, olen itse saanut paljon viestiä siitä, että näitä ryhmärakentajia olisi kiinnostuneita enemmänkin. Nythän

2.3.2011

meillä on yksi pilotti, Koti Kaupungissa ry:n talo, tulossa. Mutta Pajamäen ponsi on mielestäni myös hieman hankalasti muotoiltu. Siinä voisi ehkä suoraan vain sanoa, että suositaan enemmän osuuskuntarakentamista ja ryhmärakentamista, ja tällainen käsite kuin ”asukkaiden puolesta toimivat rakennuttajat” kuulostaa vähän erikoiselta.

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Puoskari oli sitä mieltä, että meillä jo noudatetaan tätä Kantolan toisen ponnen tavoitetta. Näin valitettavasti ei ole, koska näillä kalliimmilla alueilla kyllä on hyvin minimaalisesti joitakin vuokrataloja, mutta ne ovat aina siellä melusuojan asemassa, eivät ne ole tasapuolisia ollenkaan eivätkä missään tapauksessa täytä sitä tavoitetta, että myös kalliimpien tonttien alueilla vuokra-asuntotuotanto olisi merkittävää ja nimenomaan kaupungin ara-tuotanto.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Mielestäni Kantolan molemmat ponnet ovat erittäin tärkeitä. Vaikka yksittäisiä asuntoja tai rakennuskohteita voidaan, niille voidaan miettiä uusiakin käyttötarkoituksia, niin meidän kokonaismäärämme ara-asunnoissa on niin heikko, että meillä on vapautumassa tosi iso määrä niitä asuntoja, niin tämäntyyppiset ponnet kyllä ohjaavat mielestäni, näitä tulee kohdella jatkossakin niin, että pitää sitä ara-kantaa, sitä perusvarantoa yllä. Kyllä minusta tämä on erittäin perusteltu. Ja sitten tämä kakkosponsi on minusta myös hyvä, koska vaikka tuohon pyritään niin näin ei toteudu.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Perheasuntoja on kovin vähän kaupungin vuokra-asuntoina tarjolla eri puolilla kaupunkia, ja ehkä niitä siksi suhteessa myöskin vähemmän haetaan. En kiistä pienten, yksin asuvien asuntotarvetta. Mutta on varmaan tärkeää se, että perheasunnoissa tehdään sen kokoisia ja sellaisille alueille, jossa kysyntää on. Tässä mielestäni tämä neliötavoite tulee helposti kyllä ongelmalliseksi, ja haluaisin tässä

2.3.2011

korostaa tätä huonelukumäärätavoitetta lapsiperheissä, että olisi makuuhuone/asukas. Varsinkin murrosikäisten lasten kanssa tämä on kyllä voisi sanoa elinehto. Siksi 40 neliötä / asukas tulee niin kallishintaisia vuokria, ettei niitä sitten kyllä moni enää pysty tuloilla maksamaan, kellä olisi niihin oikeus muuten päästä.

Mielestäni huone ei kuitenkaan saa olla mikään koppi, että varmaan sellainen 15 neliötä olisi sellainen, mitä rakennusliikkeille voisi yrittää myydä jonkinlaiseksi lapsen makuuhuoneen kooksi. Jotain pitäisi tehdä tälle, että olisi enemmän useampihuoneisia perheasuntoja myös kaupungin vuokra-asunnoissa tarjolla, ja niitä tarvitaan lisää. Jos jotain myydään pois, niin sitten kyllä pitäisi tehdä ihan reilusti enemmän lisää. Mielestäni jokaisen pitäisi voida valita vuokra-asuminen, jos sitä haluaa, niin että se olisi kohtuuhinnalla saatavissa. Näin muualla Euroopassa ? .

Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä Kantolan ponnassa on se ongelma, että sen sijaan, että kiinnitettäisiin vuokra-asuntokannan määrä niin kiinnitetään myös sen sijainti. Niissä tilanteissa, joissa meillä toisaalta on aivan liian vuokratalovaltainen alue ja sitten siellä tulee peruskorjausvaiheeseen taloja, joita joudutaan peruskorjaamaan niin perusteellisesti, että asukkaat joka tapauksessa joutuvat ainakin vuodeksi muuttamaan muualle, niin silloin minusta ei pidä poistaa keinovalikoimasta sitä, että ikään kuin vaihdetaan sen vuokra-asuntokannan sijaintia fyysisesti eikä ihastuta juuri niihin maantieteellisiin koordinaatteihin, että tämän ? pitää olla vuokra-asunto ja se ei saa olla missään muualla, esim. siinä varakkaammassa kaupunginosassa.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

Alan nyt kyllä olla jo ihan todella huolissani tästä keskustelusta, että miten vihreät näkevät kaupungin vuokra-asuntokannan. Minä koen nyt vähän saivarteluksi sen, kun kuitenkin kyllä me ainakin kaikki kaupunginhallituksen jäsenet ymmärrämme, mistä puhumme tässä asiassa. Kaupungin vuokralaisia huolestuttaa todella paljon nyt se, että osa kannasta vapautuu näistä arava-rajoitteista. Jos me täältä nyt

2.3.2011

lähetämme sellaisen vihreiden viestin, että niitä voi myydä, niin meillä ovat kyllä todella ihmiset hädissään sen jälkeen.

Minä ymmärrän tämän Soininvaaran, että totta kai elävässä elämässä pitää tehdä järkeviä ratkaisuja. Minun tavoitteenani ja meidän ryhmämme tavoitteena on ollut se, että kaupunki nyt sanoo myös tässä tarkastelussa, että pidetään siitä asuntomäärästä kiinni. Voi tietenkin olla sellaisia kohteita, että kannattaisi siirtää se talo ja rakentaa toiseen kohtaan, mutta eihän tämä sitä estä.

Sitten tämä toinen ponsi, niin me tiedämme sen, että juuri on nyt keskusteltu kovasti tästä ja vastoin vähän meidänkin tahtoamme kaupungin kiinteän omaisuuden myyntitavoitteita korotetaan koko ajan ja katsotaan, vähän on sellainen olo, että nyt joka ikistä tonttia ja taloa katsotaan sillä silmällä, että minkä voisi myydä. Ja kyllä se on johtanut siihen, että nämä paremman alueen tontit myydään ja erittäin kalliilla hinnalla. Helsinkihän on tällä vaikuttanut, meillä jo Korpisen aikaan katsottiin niitä käppyröitä aina, että mikä vaikuttaa mihinkin. Ja tämä linja on ollut, ja nyt se on ainoa keino, mikä nopeasti olisi löydettävissä, millä voitaisiin sekoittaa tätä asuntojakaumaa. Todella toivon, että näitä ponsia kannatetaan.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Odottelin tuossa aikani, että voisin kiittää keskustelusta ja kiitänkin siitä keskustelusta, mutta näyttää tulevan vielä muutama puheenvuoro päälle, niin etukäteen, toivottavasti niissäkin on yhtä hyviä ideointeja ja linjanvetoja, mitä tähänkin saakka valtuuston keskustelussa on MA-ohjelman selonteon osalta. Tämä tosiaan tulee palvelemaan ensi vuonna tehtävää tarkistusta, jossa tullaan tekemään niitä joittenkin täällä kaipaamia linjanvetoja ja uusia esityksiä, luonnollisesti ensin virkamiestyöryhmän esityksien pohjalta ja sitten kaupunginhallituksen linjaamana. Eli siinä mielessä vuoden päästä tullaan olemaan konkreettisemmän päätöksenteon osalta.

Keskeinen viesti, joka tässä keskustelussa toivottavasti on se, minkä valtuutettu Saarnio otti esille, että tämä on yhteistyötä, tämä on yhteistyötä valtuuston ja kaupunginhallituksen mutta erityisesti meidän hallintokuntiemme, ja useat teistäkin ovat eri lautakuntien jäsenenä ja voivat omalta osaltaan vaikuttaa siihen, että tulos jatkossa on yhä parempi. On luonnollista, että lähikuukausia etenkin olette

2.3.2011

erityyppisissä kansalaistilaisuuksissa, ja toivottavasti tämä viesti mm. täydennysrakentamisen myönteisistä puolista liikkuu myös kansalaisten korviin.

Ehkä vain muutama asia, kysymykseen pieni täsmennys, miten tilanne on. Ensinnäkin kun puhutaan rahoitusehdoista asunnoissa, niin arava-asuntojen lainathan hankitaan käytännössä vapailta markkinoilta, usein kuntarahoitus on se, joka edullisimmin ne tarjoaa, ja valtio takaa tätä korkotukea ja takausta. Eli korkotuki alkaa vasta 3,4 %:n koron yläpuolella olevasta korosta, ja tänä päivänä useimmiten nämä lainat vielä pysyvät reippaasti alle jo 2 %:n, että siinä mielessä valtion rooli on korkotuen antaja, ei enää tänä päivänä lainan antaja. Ja oikeastaan se, että tänä päivänä lainaehdot ja korkotuenkin ehdot ovat Helsingin osalta kohtuulliset, mm. tulorajat poistettiin tämän harava-keskustelun johdosta. Haravaa ei ole todellakaan otettu käyttöön Helsingin kaupungin asuntovalikoimassa, vaan se on käytettävissä siinä tilanteessa, jos tarvitaan.

Valtuutettu Autti peräänkuulutti tuota selvitystä kaupungin rakentajasta, joka hänen mainintansa mukaan talousarvion yhteydessä esitettiin. Jos näin oli, niin se selvitys tulee luonnollisesti ajallaan, ja täällä tänään on asiasta myös toinen ponsi, joka tietenkin edellyttää selvityksen. Mutta sekin tulee ajallaan.

Tämä arava-kantakysymys on kyllä aika vakava kysymys. Nythän nykyinen maan hallitus edellytti, että pääkaupunkiseudun kunnat ylläpitävät nykyisen aravakannan. Siihen sitouduttiin hallituskaudeksi eli tämän vuoden -11 loppuun saakka. Näin on luonnollisesti toimittu. Jatkossa tätä edellytystä tai sitoumusta ei enää ole voimassa, eli se on luonnollisesti tämän valtuuston tahto, mikä asiassa pätee, mutta siinä asiassa toivoisin, että harkittaisiin kahteen kertaan ennen kuin tehdään kovin radikaalia päätöstä, koska asuntokantaa ja vuokra-asuntokantaa ja arava-kantaa meillä tässä kaupungissa ei valitettavasti ole yhtään liikaa.

Valtuutettu Rauhamäki (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tukisin tässä valtuutettu Soininvaaran näkemystä, vaikka ymmärrän sen, mitä valtuutettu Kantola tässä kertoi, että miten hän tulkitsee itse tätä ponttaan, niin se ponsi on miten se kirjoitetaan. Ponsi oikeasti on hyvin selväsanainen, se on hyvin ehdoton tässä. Meillä on varmasti

2.3.2011

alueita, joissa peruskorjaus, segregaatien ehkäisy, asuinalueen monipuolistamisen kannalta me tarvitsemme tiettyä joustavuutta joissain tilanteissa. Ne tulevat olemaan varmasti marginaalisia, mutta joissain tilanteissa voi tulla sellaisia asioita eteen, että voi olla järkevää, että joitain järjestelyjä tehdään. Siinä mielessä tämä on tavallaan hyvin ehdoton tämä ponsi, ja sen takia en voi tätä kannattaa ainakaan henkilökohtaisesti.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Minä pyysin tämän repliikin apulaiskaupunginjohtaja Penttilän puheenvuoron johdosta. Minä kyllä oikein huolestuin, kun yhtenä osana budjettisopua hyväksyttiin, ja se on itse asiassa budjettikirjaan selvästi kirjoitettu, että selvitetään tämän oman rakentamisyksikön perustaminen, ja jos ei sitä nyt ole vielä aloitettu, niin kiirettä pitää. Pistäkääpä nyt sitten töpinäksi.

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Minä taas haluan sanoa Rauhamäelle ja muillekin, jotka ovat huolissaan tästä pyrkimyksestä säilyttää meidän kaupunkimme omat vuokra-asunnot osana Heka Asuntojen asuntokantaa, että kyllähän niitä voidaan järkevästi niitä taloja tietenkin joko peruskorjata tai jopa joissakin tapauksissa purkaakin, jos ollaan päästetty niin surkeaan kuntoon joku talo – toivottavasti ei. Tällainen pyrkimys muuttaa paremmiksi ne talot ei suinkaan sisällä sitä, että ne pitäisi myydä ulos ja luopua sitten sen alueen kehittämisestä kaupungin omin toimenpitein.

Valtuutettu Puoskari

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kantola meni hieman liian pitkälle. Vihreät eivät ole missään tapauksessa myymässä kaupungin vuokra-asuntoja. Mutta tosiaan, niin kuin Rauhamäki sanoi, tämä Kantolan muotoilu on niin hirveän tiukka, tässä sanotaan, että ”pitää omistuksessaan arava-rajoituksista vapautuvat asunnot” ei asuntoja tai suurimman osan asunnoista. Jos tätä Kantola tarkoitti, niin toivoisin, että hän voisi muuttaa tätä

2.3.2011

muotoilua ja mielellään sitten tukisin sitä. Mutta mielestäni on oikeasti ihan järkevä keino pohtia sitä, että jos meiltä vapautuu rajoituksista vuokra-asuntovaltaisilla kerrostaloalueilla, että sieltä joitain taloja myytäisiin ja sillä tavalla monipuolistettaisiin asuntorakennetta ja sitten taas toisaalta rakennetaan uusia sinne kalliimmille alueille. Sen takia mielestäni tällainen lievempi muotoilu olisi tässä paikallaan.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Minä puolestani toivon, että vihreiden ja kokoomuksen piirissä tämä käyty keskustelu otetaan todella vakavasti uuteen harkintaan, koska peruskorjaustarve koskee tässä kaupungissa valtavaa määrää asuntoja. Eriytyminen eri kaupungin alueiden kesken koskee valtavaa määrää asuntoja ja ihmisiä. Ara-rajoitusten poistuminen koskee valtavaa määrää asuntoja. Te puhutte nyt kymmenien tuhansien ihmisten asunnoista. Te ette puhu mistään yksittäistapauksista, jos te avaatte tämän mahdollisuuden, että ryhdytään myymään näissä tapauksissa, kun on jotain erityisiä syitä.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta on aika mielenkiintoista nyt tämä keskustelu. Täällä vihreiden ja kokoomuksen puolelta kovasti haluttaisiin, että Kantola lieventäisi tätä omaa ensimmäistä ponttaan. Minä kyllä toivon, että ei lievennä, koska ihan oikeasti tämä tulkinta, että se on ehdoton eikä mitään voi tehdä, tämä on minun ymmärtääkseni, minä ymmärrän Kantolan tulkinnan oikein hyvin, että tämä on peruseriaate, että ei lähdetä niitä myymään. Aina voi poikkeuksia tehdä, Helsingissä tehdään poikkeuksia aika monenlaisia, jos sitten olisi joku sellainen pakottava tarve. Mutta pääperiaate pitäisi olla se, että Helsinki ei lähde itse omin toimin heikentämään vuokra-asuntojen osuutta asuntokannasta. Sitähän tämä merkitsisi, jos niitä ruvettaisiin myymään. Se mitä esim. ? sitä, että vuokra-asuntojen ja nimenomaan kaupungin omien vuokra-asuntojen osuus koko asuntokannasta vähenisi.

Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä on se ongelma, että suomen kielioppi on hyvin informatiivinen ja se sisältää totaaliobjektiveja ja partiaaliobjektiveja. Jos käyttää totaaliobjektiveja, tarkoittaa joka ikistä. Olisihan tämän ponnien nyt voinut kirjoittaa sillä tavalla, että ei myydä sillä tavalla, että kantamäärä vähenee. Mutta nyt tuo tarkoittaa, että tätä omaisuutta ei voi siirtää paikasta toiseen.

Valtuutettu Helistö (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Minä kyllä ymmärrän Kantolan muotoilua peruseriaatteena, että vuokra-asuntoja ei myydä. Me kaikki valtuutetut tiedämme, kuinka sitovia ja kuinka merkittäviä nämä valtuustoponnien päätöksenteon kannalta ovat. Ne ovat suuntaa-antavia. Eli mielestäni tästä asiasta ei nyt kannattaisi vetää rajalinjoja ns. porvariin, vihreiden ja vasemmiston väliin. Ihan samalla linjalla ollaan kyllä isossa salissa. Minä olen vain porvari, vihreä, yrittäjä.

Valtuutettu Brax

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Valtuutettu Ojala sanoi, että tämä ponsi hänen mielestään tarkoittaa, tämä on pääperiaate. Minkä takia silloin siihen ponnien ei voi kirjoittaa ”pääperiaate”? Itse sanoitte, minä kirjoitin suoraan.

Välihuuto!

Minkä takia sitä ei voi silloin sanoa, jos se teidän mielestänne niin on, vaan sanotaan, että se on ehdoton? Minä en oikeasti pidä nyt tästä tavasta, millä te tahallaan kieltäydyste kirjoittamasta sitä, mitä te väitätte kannattavanne. Se jää pöytäkirjoihin, valtuutettu Ojala, että te sanoitte äsken, että sitä kuuluu lukea niin, että se on pääperiaate. Miksei se voi silloin siinä lukea?

Valtuutettu Hakanen

Kiitos, puheenjohtaja.

2.3.2011

Minä puolestani ihmettelen, minkä takia vihreille ja kokoomukselle tai ainakin osalle heistä on vaikea hyväksyä se kanta, joka on lukuisissa Helsingin kaupungin aikaisemmissa asiakirjoissa, lukuisissa valtuuston päätöksissä, että Helsinki ei myy ara-rajoituksista vapautuvia asuntoja. Piste. Minkä takia te haluatte tämän periaatteen muuttaa? Jokainen ymmärtää, minkä takia. Pää yritetään avata sille, että tältäkin osalta kaupunkilaisten omaisuutta ryhdytään yksityistämään.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan vahvasti Kantolan ponnen pääperiaatetta.

Valtuutettu Virkkunen

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Virkkunen täällä kyllä kannattaa Kantolan pontta ihan sellaisenaan.

Kiitos.

53 §

Esityslistan asia nro 14

16.2.2011 PÖYDÄLLE PANTU ASIA

VALTUUTETTUIJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN

Aloite 5

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja, tulee mitä suuremmassa määrin asiaa.

2.3.2011

Nimittäin aloitteeni tästä Otto-automaatista kaupungintalolle tai tähän lähiympäristöön lähti nimenomaan hallikauppiaiden ja torikauppiaiden, toriyrittäjien tarpeesta ja siitä ongelmasta, että se ainoa automaatti, joka Kauppatorin lähellä on, on muuttunut Eurocashin ylläpitämäksi nostoautomaatiksi, jossa maksimisumma, mitä voit sieltä nostaa, on 200 euroa, ja sen lisäksi sieltä ei voi nostaa tavallisella pankkikortilla vaan siellä ainoastaan käy luottokortit. Nämä torikauppiat ja kauppahallin yrittäjät kokevat ongelmaksi tämän asian, koska esim. torilla ei voi käyttää useinkaan maksukorttia. Sen vuoksi otin itse yhteyttä tähän ihan normaaleja Otto-automaatteja ylläpitämään firmaan, ja he ovat itse kokeneet ongelmaksi sen, että he joutuivat lähtemään siitä UPM:n talosta mutta ilmeisesti ovat myös kaupungilta asiaa kysyttäessä saaneet kielteisen vastauksen siitä, että tällaista kiinteistöpaikkaa löytyisi, mihin tällainen automaatti saataisiin rakennettua.

Sen vuoksi hieman itse asiassa hämmästelinkin tätä vastausta, että museaalisista syistä tänne alueelle ei voida tällaista Otto-automaattia sisällyttää. Meillähän löytyy, niin kuin tässä vastauksessa sanotaan, Fabianinkadulta Handelsbankenin seinään, entiseen ovisyvennykseen, erittäin tyylikkäästi ja huomaamattomasti asetettu Otto-automaatti. Toki siellä on se oranssi kyltti, missä on se valkoinen kirjoitus, mutta luulisi, että siihenkin on mahdollisuus saada jonkinlainen toisenlainen ulkoasu niin haluttaessa.

Toinen vaihtoehto olisi rakentaa koko tämä loota, missä tätä rahaa olisi nostettavissa, tuohon kaupungintalon sisäaulaan, missä on kaiken maailman muutakin hyllykköä ja tuolia ja näyttelyaluetta ja tietokoneita ja muita. En usko, että se nyt voi olla museaalinen ongelma, jos siellä sisällä olisi myös käteisautomaatti.

Se, että automaatti löytyy Nordean konttorista Aleksanterinkadulta, ei mielestäni myöskään riitä selitykseksi, että tällainen tavallinen nostoautomaatti alueelta evätään, koska pankki ei ole sitten auki enää sen sulkemisajan jälkeen millekään muulle kuin Nordean omille asiakkaille. Haluaisin nyt vielä kuulla kaupungin virkamiehiltä, että onko tässä asiassa mitään tehtävissä ja onko tätä sisätilaa tutkittu. Minä ymmärrän, että se maksaa se rahakoneen täyttäminen, mutta mielestäni on vähän hassua, että puhumme elinkeinotoiminnan kehittämisestä ja yrittäjien tukemisesta tässä kaupungissa ja otamme samalla raha-automaatit pois niiden yrittäjien läheltä, jotka niitä asiakkaita ja asiakkaiden rahoja tarvitsevat.

2.3.2011

Valtuutettu Soininvaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

On tietysti hyvä, että torikauppa voisi toimia, mutta meillä on paljon sellaisia kirkonkylä, joissa ei ole yhtään nostoautomaatteja lähellä, on kilometrien päässä. Minusta se, että pitää kävellä 150 metriä Senaatintorille, ei nyt voi olla mikään ihan mahdoton suoritus.

Aloite 8

Valtuutettu Autti

Hyvät kuulijat.

Itse vähän ihmettelin, että tätä aloitetta ei tuotu terveyslautakunnan käsiteltäväksi, vaikka meidän pitää tulevaisuudessa kuitenkin päättää siitä, jatkaako Koskelan terveysasema vai siirtykö se Oulunkylän terveysaseman yhteyteen. Tietysti silloin, kun kysytään sitä, että pitääkö jonkun toiminnan jatkua, niin on tietysti hyvin tärkeää tietää, mitä sinne ollaan jatkossa tekemässä tänne Koskelan sairaalan alueelle. Ja samoin asukkaat ovat hyvin usein ottaneet meihin terveyslautakunnan jäseniin yhteyttä ja kysyneet, että mitä näihin nyt tyhjillään oleviin rakennuksiin on tulossa ja ollaanko sinne remontoimassa parempaa terveysasemaa. Koskelan alueella asuu 17 000, 18 000 asukasta, ja heistä 10 000 on nyt ilmoittanut, että he haluavat, että tämä terveysasema siellä pysyy.

Koska ei itsellenikään ollut oikein tietoa, että mitä sinne nyt ollaan todellisuudessa kaavailemassa, että paljonhan on ollut puhetta, että sinne tulee palveluasumista ja monenmoista muuta, että tuleeko yksityisiä, tuleeko kunnallisia, niin me sitten kävimme terveyslautakunnan toisen jäsenen, Joonas Leppäsen, kanssa tapaamassa terveyskeskuksen hankesuunnittelijaa, arkkitehtiä ja kiinteistöviraston kehittämisinsinööriä. Heidän antamansa selvityksen perusteella Koskelan sairaala-alueesta on jo tehty pitkälle menevät lähitulevaisuuden suunnitelmat, joihin kuuluu alueen kaavoitus, sairaala-alueen täydennysrakentaminen mukaan lukien ulkopuoliset, siis se keskus ? alue, mutta myös Käpylätien alueet. Peruskorjaushankkeet sairaalakiinteistöjen osalta oli aika pitkälti suunniteltu, joista ensimmäisenä oltaisiin remontoimassa A-, G- ja N-talon matalaa osaa.

2.3.2011

Alueelle on siis tulossa paljon, niin kuin tässä esityslistassakin oli, suunnitelmien mukaan sosiaaliviraston palvelu- ja ryhmäasumista vanhuksille sekä ulkopuolisen tuottajan palveluasumista, ehkä päiväkoteja, asuntoja, kauppoja jne. Ja kaavoituksen myötä alueen läpi kulkisi katu ja sairaala-alueen aidat poistettaisiin ja siitä tulisi ihan osa Käpylää. Tuntuukin erikoiselta, että tältä alueelta, johon ollaan suunnittelemassa paljon uudisrakentamista ja alueen väestön lisäämistä, siirrettäisiin oma terveysasema pois. Olen itse sitä mieltä, että tulisikin miettiä, mikä näistä rakennuksista voitaisiin peruskorjata, että tähän Koskelan terveysasemalle saataisiin uusia palvelutarpeita vastaava terveysasema.

Viimeksi kun Koskelan ja Oulunkylän terveysasemien yhdistämistä käsiteltiin vuonna 2007, niin terveyskeskus piti asukkaille kolme asukasiltaa kehittämissuunnitelmasta. Itse lähetin viestin siitä, mitä ollaan tekemässä, tänne Koskelan alueelle niin kaikille terveyslautakunnan jäsenille sekä terveyskeskuksen johtaja Matti Toivolalle ja tiedoksi kaupunginjohtaja Jussi Pajuselle sen takia, että asukkaille voitaisiin järjestää tilaisuus, missä heille kerrotaisiin, mitä sinne Koskelan alueelle on tulossa ja he saisivat tarkan tiedon virkamiehiltä tästä kaavoituksesta ja muusta. Mutta sitä ei terveyslautakunta katsonut tarpeelliseksi, että kun tämä liittyy kaavoitukseen, niin sen takia, koska minuun otettiin tänään yhteyttä, että eilen oli Oulunkylässä ollut ylipormestarin asukasilta, mutta siellä ei ehditty käsitellä tätä Koskelan aluetta kunnolla.

Esitän toivomusponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että ennen kuin esitys Koskelan terveysaseman yhdistämisestä Oulunkylän terveysasemaan tuodaan terveyslautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi, Koskelan alueen asukkaille järjestetään ylipormestarin asukasilta Koskelan sairaalan alueen tulevista kehittämissuunnitelmista ja kaavoituksesta.

Valtuutettu Peltola

Puheenjohtaja.

Kannatan Lilli Autin toivomusponnista. Tosin olemme jo sopineet, itse olen koskelalainen, siitä, että nämä eri virastot, jotka valmistelevat suunnitelmia Koskelan alueen muutoksista, järjestäisivät lähiaikoina asukkaille tilaisuuden, jossa kaikki tämän asian kanssa tekemisissä

2.3.2011

olevat suunnittelijat tulevat paikalle kertomaan, missä pisteessä heidän työnsä tällä hetkellä ovat. Me olemme myös siellä alueella sopineet siitä, että asukkaat perustavat sitten asukkaiden ryhmän, joka tiiviisti käy keskustelua alueen kehittämisestä ja tuo omat ideansa mukaan myös päätösprosessiin. Lilli Autti tuossa jo toi hyvin esille sen, että todellakin kannattaa säilyttää terveysasema siellä sairaala-alueella. Sille kyllä löytyy varmasti erinomaiset tilat jossakin näistä taloista, ja kannattaa katsoa se näiden talojen tulevaisuuden kokonaisuus ennen kuin päätetään, mihin terveysaseman tilat parhaiten soveltuvat.

Näissä keskusteluissa, joita paljon on käyty terveysasemaverkon kysymyksen ympärillä, on nyt onneksi päästy takaisin lähtötilanteeseen, eli terveysvirasto ei ole enää esittämässä sitä, että meillä lopetetaan näitä nykyisiä terveysasemia. Ainoana siellä vielä listalla on tämä Koskelan terveysasema, mutta siinäkin perustelut ovat varsin heikot, koska pääperustelu on ollut se, että kun terveysvirasto luopuu Koskelan sairaala-alueesta, terveysasemastakin voisi saman tien luopua. Se on aika merkillinen perustelu.

Toinen perustelu on myös ollut se, että ne tilat ovat väliaikaiset ja sitä ne tietenkin ovat, mutta on täysin mahdollista korjata sinne alueelle täysin toimivat ja tarkoitusta vastaavat tilat. Siinä alueella asuu erittäin paljon vanhoja ja sairaita ihmisiä, on monenlaista erityisasumisen muotoa jo tällä hetkellä ja saattaa tulla jatkossa vielä lisää. Sen takia olisi ihan hullutusta kaupunkilaisten ja varsinkin sen alueen asukkaiden näkökulmasta poistaa se asukkaiden arvossa pitämä terveysasemapalvelu sieltä.

Valtuutettu Valokainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Olisin kannattanut Lilli Autin pontta tietenkin. Sanon sen verran, että ilman muuta Koskelan terveysasema täytyy säilyttää. Aivan tuulesta temmattua, että siellä pitäisi jotain lopettaa ym., aivan turhaa. Nyt kannattaisi nimenomaan kansalaisten ja meidän täällä olla aktiivisia kerrankin tällaisen asian puolesta.

Kiitos.

Valtuutettu Karhuvaara

2.3.2011

Puheenjohtaja.

Tällä hetkellä alueella tilanne on aika itse asiassa hankala juuri sen takia, että ihmiset eivät tiedä, kumpaa ne uskovat, Oulunkylään jäämistä vai Koskelaan jäämistä. Siitä olemme tietenkin kaikki yhtä mieltä, että terveysasema, joka johonkin nyt sitten jää, pitää olla sellainen, joka tukee ympäröivää asuntokantaa mahdollisimman hyvin. Tällä hetkellä siellä alueella tilanne on aika ikävä, kun hoitotarvikkeet pitää esim. oulunkyläläisten hakea toisesta paikasta ja laboratoripalvelut kolmannesta paikasta. Onko tässä edes minkäänlaista suunnitelmaa jonkinlaisen palvelulinjan perustamiseen tällä hetkellä, kun ihmiset sompaavat näiden kolmen terveysaseman, Herttoniemen sairaalan, Koskelan ja Oulunkylän välillä?

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Kerron valtuutettu Karhuvaaralle, että koko kaupungin asukkaiden pitää hakea välineensä sieltä Herttoniemensä, eli tilanne on palvelullisesti tosi huono tässä meidän nykyjärjestelmässämme. Sitten sanoisin sen, että ei Oulunkylän terveysasemaa kukaan ole siirtämässä minnekään, eli ainoa terveysvirastossa nyt vireillä oleva ehdotus on tämän Koskelan terveysaseman siirtäminen Oulunkylään. Onneksi se ei nyt näytä ihan todennäköiseltä sen takia, että eihän sinne Oulunkylään mahdu ennen kuin sieltä siirrettäisiin pois psykiatrian yksikkö, ja sille ei ole löytynyt tiloja Malmilta, jonne terveysvirasto jostain tuntemattomasta syystä haluaa sitä siirtää.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingissä on 26 terveysasemaa, se on tihein verkosto koko maassa ja meillä on Suomen korkeimmat terveydenhuollon kustannukset. Eli kyllä meidän nyt täytyisi uskoa se, että meidän täytyy rakentaa sellaisia pääterveysasemia, ehkä 10, 15 kappaletta, missä on kokonaispalvelu, jossa on röntgen, laboratorio, eri erikoisalojen osajia, ja jättää sitten pienempiä terveysasemia, ehkä terveyskioski-tyyppisiä niihin paikkoihin, missä meillä nyt on niitä terveysasemia, joita te ette missään tapauksessa halua lopettaa. Koska jos kaikki terveysasemat varustetaan samalla tavalla, silloin meillä ei ole yhtään hyvin toimivaa jäljellä.

2.3.2011

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Jos kaupunki nyt ensin rakentaisi niitä hienoja täyden palvelun terveysasemia ja sitten katsottaisiin, voitaisiinko luopua joistakin nykyisistä. Ei nyt missään tapauksessa taas pidä terveysasemien kohdalla tehdä sitä samaa virhettä, mikä tehtiin Osmonkallion vanhainkodin kohdalla, että se lopetettiin ensin ja sitten todettiin, että oho, vanhusten hoivajonot kasvavat radikaalisti. Meillä on nytkin erittäin vaikeaa päästä terveysasemille. Ei meillä ole mitään syytä luopua nykyisistä tiloista, varsinkin, kun terveysasemilla onneksi nyt on ruvettu kehittämään monipuolisempia palveluita, jotka tarvitsevat sitten taas lisätiloja.

Valtuutettu Ojala (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja

Kyllä minäkin kaipaisin, että Helsingissä olisi näitä ns. kaikki palvelut tarjoavia terveysasemia. Niitä vaan ei näy eikä kuulu. Jos katsotaan nykyisellään, niin jo nyt yhtä terveysasemaa kohti on yli 21 000, melkein 22 000 asukasta. Helsinki on kasvava kaupunki, me rakennamme uusia asuinalueita. Tuntuu aika älyttömältä, että nyt ollaan sitten valmiita supistamaan terveysasemaverkkoa, kun kaupunki kasvaa.

Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Jos Vantaa pärjää kolmella terveysasemalla ja meillä niitä pitää olla 26, niin kyllä nyt alkaa olla aika kiire todella tehdä tällainen keskittyminen ja sitten näitä kioski-tyyppisiä. Mutta jos kaupunginvaltuusto vastustaa joka ikisen terveysaseman lopettamista tai muuttamista kevyemmäksi, me emme ikinä saa saneerattua tätä terveysasemaverkostoa eikä se toimi sillä tavalla kuin normaalin perusterveydenhuollon täytyy toimia.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Ihmettelen ensinnäkin sitä, että tässä taas kerran suunnitellaan erään

2.3.2011

alueen kehittämistä ilman, että alueen asukkaita ja lähialueen asukkaita on kuultu lainkaan, vaikka ilmiselvästi suunnitelmat ovat varsin pitkällä. Jos sairaala-alue aiotaan muuttaa asunnoiksi ja vanhusten palveluasunnoiksi, terveyspalvelujen tarvehan, terveysaseman tarve kasvaa. Minkä takia terveysasema halutaan poistaa siltä alueelta? Onko niin, että tässä suunnitelmassa tiedetään jo, mikä yritys on tulossa sinne asuntoja ja vanhusten palveluasuntoja ylläpitämään ja että sillä yrityksellä on itsellään myydä palveluja ja sen takia sinne ei sovi kaupungin oma terveysasema? Vai mitä tässä ajetaan takaa, kun palvelujen tarve kasvaa mutta palveluja halutaan vähentää?

Helsingissä ei ole yhtään liikaa terveysasemia. Palvelutarpeen arvio olisi hyvä myös valtuutettu Asko-Seljavaaralle ottaa joskus lähtökohdaksi. Meillä on eriarvoistumista, ja yksi syy eriarvoistumiseen terveydessä on se, että ihmisten on vaikeampi pienituloisina vanhuksina, lapsiperheiden ja muiden, joiden ei ole helppo liikkua, käydä kaikissa terveyspalveluissa, jos ne keskitetään kauas. Eli jos me haluamme vähentää eriarvoistumista, meidän ei pidä missään tapauksessa vähentää lähipalveluja vaan päinvastoin, meidän näiden palvelujemme pääongelma ei ole liian tiheä palveluverkko vaan se, että niissä on liian vähän työntekijöitä, liian vähän resursseja.

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Olen saanut sosiaalivirastosta sellaisen tiedon, että siellä ei suinkaan suunnitella vanhusten hoivapalveluiden yksityistämistä vaan nimenomaan kaupungin omaa vanhusten palvelukeskusta.

Valtuutettu Ingervo

Kiitos, puheenjohtaja.

Koskelan sairaala-aluetta kannattaa varmaan kehittää huolella, ja sinne varmaan mahtuu myös täydennysrakentamista joka tapauksessa. Itse en kannata Koskelan terveysaseman lopettamista. Käsitykseni mukaan siitä ei tulisi edes säästöjä, koska remontit Oulunkylässä sen nykyisen ahtaudenkin vuoksi olisivat jo aika mittavia ja laboratorio varmaan tarvitaan jokaisella oikeasti toimivalla terveysasemalla tai sen yhteydessä. Tämä on kiintoisa keskustelu. Kukaan ei ole kuitenkaan ottanut vastauspuheenvuoroa, jolloin se voi sitten hyvin jatkua. Mutta varmaan se, että vanhusten määrä ja asukasmäärä kasvaa, kaikki

2.3.2011

tämä on iso paketti, jota pitää huolella miettiä.

Muistan, kun joitakin vuosia sitten olin asukasillassa, jossa Oulunkylän terveysasemaa oltiin lakkauttamassa ja siirtämässä palvelut Koskelaan, koska siellä on laboratorio. Tässä taas pyöritellään toisinpäin, niin kyllähän tässä nyt on kiinnostava ympyrä menossa.

Valtuutettu Muurinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Mielestäni tässä on jotenkin vähän syrjähtänyt tämä keskustelu, me puhumme nyt terveysasemista. Minusta tämä Ilkka Taipaleen kuvaama ponsi on hyvin samanlainen kuin tämä monipuolisen vanhustenkeskuksen konsepti, jota Helsingissä pilotoidaan. Sehän on nimenomaan vanhusten palveluasunnoista, ennalta ehkäisevistä palveluista, kuntouttavista palveluista ja myös ympärivuorokautisesta hoidon palveluista muodostuva kokonaisuus. Tällaista viedään koko maassa eteenpäin. Mielestäni tässä on kysymys vähän eri asiasta. Tuo terveysasemakysymys on minusta ihan oma kysymyksensä.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen vähän huolissani siitä, että meidän luottamusmiehet aina niin takertuvat siihen olevaan, etteivät voi ajatella, että asiat voisivat muuttamalla saada myös paremmiksi. Se, että meillä on 26 terveysasemaa, ei tarkoita, että ne 26 terveysasemaa olisivat ihmisiä kovin lähellä, koska ne sijaitsevat aika usein paikoissa, joihin on vaikea päästä. Jos meillä olisi 10 terveysasemaa mutta niissä paikoissa, mihin ihmisten on helppo päästä, että esim. Itäkeskuksessa olisi eikä jossakin muualla, ja Postitalo olisi aivan loistava ison terveysaseman paikka, koska kaikkien on helppo päästä Postitalolle. Kun sen sijaan nämä usein sijaitsevat asukasjoukkoon nähden suunnassa, johon ei ole mitään asiaa eikä ole myöskään mitään joukkoliikennettä. Me saisimme huomattavasti paremman perusterveydenhuollon, jos meillä olisi isoja yksiköitä, monipuolisia, joissa olisi myös erikoissairaanhoidon joitakin palveluja tarjolla ja laboratorio aina. Siinä mielessä ihmettelen, että aina se olemassa oleva verkko, siihen ei saa koskaan tehdä, ei yhtään muutosta.

2.3.2011

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Soininvaaralle sanoisin, että tässä on nyt kysymys nimenomaan siitä, että kaunis ja minun mielestäni kyllä väärä periaate, jonka hän esitti, se ei suinkaan sen pelkän periaatteen kannattaminen oikeuta purkamaan nykyisiä palveluita ja heikentämään niitä, koska tässä esim. se ajatus, että jos Koskela ja Oulunkylä yhdistetään, niin jo se lähtökohtasuunnitelma sanoo, että sille terveysasemalle ei kuitenkaan tulisi laboratoriopalveluita, koska ne eivät sinne mahtuisi. Myöskään sinne ei pystyisi levittämään monipuolisempia terveysasemapalveluita, joita nyt ollaan rakentamassa ? kaikille terveysasemille.

Valtuutettu Autti

Kiitos.

Sen verran tässä on tullut ristiriitaista tietoa, että asukasilta on varmasti paikallaan, koska Kati Peltola sanoi, että sosiaaliviraston puolelta on sanottu, että siellä pidetään julkiset palvelut, näin toki on, mutta silloin kun tapasimme kiinteistöviraston kehittämisinsinöörin, niin kyllä hän hyvin selkeästi toi esille, että siellä vilahteli Kuntien Eläkevakuutus ja muita yksityisiä rakennuttajia, että kyllä sinne on tulossa myös puhtaasti kovan rahan palvelua. Ja myös se, että sinne tulee ihan sitten ei pelkästään vanhuksille vaan kaikenikäisille ihan normaalia asumista. Niin kuin äsken sanoin, juuri siihen Koskelan entisen pesulan kohdalle ja sitten vielä sinne Käpyläntien puolelle. Sen takia tuntuukin erikoiselta, että tätä terveysasemaa oltaisiin sieltä poistamassa.

Ja sen takia, että nämä kaikki asiat nyt tulisivat selväksi myös paikallisille asukkaille, tämä asukasilta on paikallaan ja että siellä on tosiaan jokaisen viraston, kiinteistöviraston ja muidenkin, kaupunkisuunnitteluviraston viranhaltijat kertomassa, että miten asia oikein on ja mitä tähän mennessä on suunniteltu ja miten tämä tulee jatkumaan. Ja kaavoituksesta sanottiin, kun päätökset on tehty, niin kaavoitus lähtee heti käyntiin. Kyllä kuntalaisille on oikeus tietää, mitä heidän alueelleen ollaan tekemässä. Se on sitä kuntalaisdemokratiaa ja avoimuutta, mitä varmasti tässä päätöksenteossa meidän kaupungissamme tarvitaan.

Aloite 9

Valtuutettu Vikstedt

2.3.2011

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vaikka valtuustoon on tulossa tämän aloitevastauksen mukaan ja muutenkin toivon mukaan tämä harmaan talouden raportti tarkastuslautakunnan tekemänä, niin muutama sana tästä Saarnion aloitteen vastauksesta. Optimismi on hyvä asia, mutta kun se on ylioptimismia, silloin se on hiukan huolestuttavaa. Saarnion aloite on saanut tällaisen copy-paste-vastauksen, joka ei edes ihan täysin vastaa todellisuutta.

Kaupunginhallitus toteaa vastauksessaan, että lakeja ja omaa ohjetta harmaan talouden torjumiseksi noudatetaan, mutta ainakaan jälkimmäistä ei mielestäni noudateta. Oma kokemukseni on, että kaupungin työmailla usein hyväksytään täysin automaattisesti urakoitsijoita, aliurakoitsijoita. Kaupunginhallituksen mielestä myös lainsäädännölliset keinot ja oma ohjeistus ovat varsin hyviä. Minusta asia ei ole näin. Hankintalaki antaa mahdollisuuden hylätä poikkeuksellisen alhaisen hinnan perusteella tarjouksen. Mutta esimerkkinä voi käyttää Käpylän ala-asteen remonttia, josta on äskettäin uutisoitu. Sinne otettiin virolainen firma 30 % alle HKR-Rakennuttajan arvion alittavalla tarjouksella. Nyt se näyttää sieltä, että ala-asteella on tapahtunut käyttötarkoituksen muutos, siellä on huopatossutehdas. Eli halpa tarjous on tuottamassa kaupungille roiman laskun.

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Saarnion esiin nostama ongelmaa olisi voinut käsitellä valtuustossa myös tarkastuslautakunnan valmistelun pohjalta. Minulle ei ole käynyt selväksi se, tuleeko näin nyt tapahtumaan vai ei. On kyllä mielenkiintoista, että kun valtuusto antoi tarkastuslautakunnalle valtuutettu Ojalan ponnen johdosta viime kesänä tehtäväksi selvittää harmaan talouden uhkia ja haittoja, niin prosessin lopputulemana tulee tunne, ettei tätä tehtävää olisi saanutkaan toteuttaa omana raporttinaan. Näyttää siltä, että tehtävänantoa on juridisesti tutkittu ikään kuin menetelmällisenä tai lähestymistavallisena pikemminkin kuin sisällöllisenä tavoitteena ja ikään kuin osana sitovien vakitavoitteiden seuranta, siis tehtävänä, joka jo tietyssä mielessä kuuluukin lautakunnan työhön.

2.3.2011

Nyt kun lautakunta onkin ottanut harmaan talouden torjunnan vakavana sisällöllisenä tavoitteena tarkastelemalla sitä omana kokonaisuutena ja omana arviointiaiheenaan, sen tuominen valtuustokäsittelyyn erillisenä raporttina on ainakin tähän mennessä torjuttu, vaikka laki antaa siihen mahdollisuuden. Pöytäkirjasta tehtyssä raportissa on kyse arviointiaiheesta, joka on poikkeuksellisesti julkisesti tiedossa, kun taas lautakunnan valitsevat arviointiaiheet eivät ole muuten julkisia ennen arviointikertomuksen julkistamista, eli siinäkin mielessä väliraportti olisi ollut paikallaan tuoda valtuustoon.

Jos kaupunki menettää harmaassa taloudessa arviolta 60, 70 miljoonaa euroa vuodessa, niin luulisi, että valtuusto haluaisi keskustella aiheesta siihen liittyvän erillisvalmistelun pohjalta. Eli asiaa olisi mahdollista ottaa mitä pikimmiten esityslistalle omana kysymyksenään, jos halutaan.

Kiitos.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Ajattelin, että en tässä yhteydessä käytä puheenvuoroa, vaikka minun aloitteestani on kysymys. Minua nimittäin tyydyttää se, että tarkastuslautakunnan tahdon mukaisesti saadaan tämä asia valtuuston laajaan käsittelyyn.

Mutta haluan sanoa sen, että sitä keskustelua varten toivoisin kaikkien valtuutettujen miettivän sitä, onko tässä kysymys tässä harmaan talouden vastustamisessa ja sen purkamisessa jostain vasemmistolaisesta ja ammattiyhdistysliikkeen höyhäämisestä, vai onko todella kysymys vakavasta kansantaloudellisesta ongelmasta, verotulojen menetyksestä ja myös siitä, että rehelliset koti- ja ulkomaiset yrittäjät, jotka maksavat TESin mukaiset maksut työntekijöistään ja heidän muut asianmukaiset maksunsa, niin he menettävät tässä mahdollisuuksia. Tämä on hyvin laaja kysymys ja syvästi yhteiskunnallinen kysymys. Toivon oikein rakentavaa keskustelua, kun tämä valtuustoon tulee.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

2.3.2011

Todellakin tarkastuslautakunta noudatti valtuuston toivetta ja teki tuosta aiheesta, harmaan talouden torjunnasta, erillisraportin, ja se valmistui joulukuun alussa. Tavoitteena oli sovituksen mukaisesti, että se olisi ollut täällä tammikuun kokouksessa käsittelyssä, mutta kun ei ollut niin ei ollut.

Mutta tämän raportin sisällöstä ja siitä aiheesta, mistä Pekka Saarnio on tuon aloitteen tehnyt: Todellakin, Helsingiltä yksistään jää vuosittain saamatta verotuloja noin 70 miljoonaa euroa harmaan talouden takia, eli on kyse isoista taloudellisista menetyksistä. Siksikin olisimme toivoneet, että tähän asiaan olisi puututtu nopeasti ja tuotu se tänne käsittelyyn. Sen lisäksi osa toimeentulotuesta maksetaan pimeää ansiotuloa tienaaaville. Tämä verotulojen menetys vastaa suuruudeltaan jopa lähes 1 veroprosentin tuottoa, että oikeasti on kyse isoista taloudellisista eduista. Tämä ei ole veronmaksajien edun mukaista, ja mikä vahingollisinta, harmaasta taloudesta joutuvat kärsimään eniten rehellisesti toimivat yritykset, sillä ne eivät pärjää hintakilpailussa pimeää työvoimaa käyttäville firmoille.

Perinteisesti rakennussektoria on pidetty tai totuttu pitämään harmaan talouden tyyssijana, mutta todellisuudessa harmaa talous on levinnyt palvelusektorille laajemminkin. Esim. palkkoja saatetaan maksaa pimeinä, luontoisetuja salata, tavaroita voidaan myydä ohi kassan ja tuloa jättää kirjanpidon ulkopuolelle. Harmaan talouden torjunnassa on erittäin tärkeää se, että otetaan se tilanne haltuun ja määritetään vastuutahot myös kaupungilla. Kaupungin omin toimin voidaan toteuttaa ainakin seuraavat toimenpiteet: Harmaan talouden torjuntaohjetta tulee tiukentaa niin, että sopimuskumppaneilta vaaditaan todistukset verojen ja työnantajan velvoitteiden maksamisesta tiheämmin kuin kerran vuodessa, mikä nykyään on tapana. Samoin hankintojen kilpailuttamisessa tulee käyttää myös muita valintakriteerejä kuin hintaa, jolloin pimeän työn käyttäminen ei enää ole yhtä houkuttelevaa. Lisäksi tarjouspyyntöjen laatimiseen ja hankintaosaamiseen tulee ehdottomasti kiinnittää enemmän huomiota kuin nykyisin.

Eduskunnan käsissä puolestaan on verotustietojen salassapitosäännökset. Nykyisinhän ne ovat sellaista muotoa, että ne oikeasti ylläpitävät harmaata taloutta. Ensinnäkin, kunnat eivät saa verottajalta tarvittavia yksityiskohtaisia tietoja, jolloin kunnat joutuvat toimimaan ikään kuin sokkoina yritysten suhteen. Toiseksi, kunnat eivät saa verottajalta toimeentulotukea hakevien asiakkaidensa ajantasaisia pääoma- ja varallisuustietoja. Näin toimeentulotukea valuu pimeää

2.3.2011

tuloa tienaaville. Se voidaan todella estää vain sillä, että sosiaalivirasto saisi sähköisen yhteyden asiakkaidensa verotustietoihin. Tärkeää on toimia ripeästi, sillä veronkiertäjät ovat yleensä aina pari askelta viranomaisia edellä.

Nythän huhtikuun alusta rakennuslalla tulee voimaan tuo käänteinen arvonlisävero, mutta sen onnistuminen tavoitteessaan jää sitten nähtäväksi. Pelkona on, että se sekoittaa markkinat monimutkaisuudellaan.

Kiitoksia.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingin asiakirjoissa on periaatteessa otettu hyvin selvästi kantaa harmaata taloutta vastaan ja edellytetty, että kaupunki noudattaa toiminnassaan moraalisesti ja eettisesti kestäviä periaatteita. Mutta samaan aikaan käytännössä hyvin monella alueella kaupunki myötävaikuttaa harmaan talouden olemassaoloon ja laajenemiseen sillä, että se päättää hankinnoista käytännössä pelkän hinnan perusteella. Olen itse käyttänyt melkein vuoden sellaisen tapauksen selvittämiseen, joka koski sosiaaliviraston kilpailutusta vanhusten ja vammaisten asuntojen muutostöistä. Kilpailutuksen voittivat yritykset, jotka tarjosivat noin puolta halvemman hinnan kuin mitä kaupungin omissa töissä oli teetetty aikaisemmin ja mitä useammat muut yrittäjät. Kaikki tiesivät, että sillä 18 eurolla ja vähän yli ei kokonaisurakkaa pystytä tekemään, mutta sellaiset yrittäjät valittiin.

Mikä oli tulos? Oletin ensin, että siellä on jotain ulkomaalaista vierastyövoimaa hyväksikäytetty, mutta tulos olikin se, että se laskutus tapahtuikin jollain vähän muulla tavalla kuin mikä kilpailutuksen perusteella piti tapahtua. Tositteesta ei löytynyt useassa tapauksessa edes minkäänlaisia selvyyttä, mikä on ollut työn osuus ja mitä on ostettu ja mitä on saatu. Pelkkä hinta, joka ei ollut missään suhteessa siihen kilpailutuksen hintaan. Ja tätä koskeva selvitys, jonka sisäinen tarkastus teki, se julistettiin salaiseksi ja sitä ei suostuttu edes näyttämään. Ensin yritin pyytää sitä itselleni paperilla, ja kun ei se kelvannut, yritin saada nähtäväksi edes joiltakin osin. Jos siinä oli jotain salassa pidettävää, niin ilmoitin, että merkattakoon se pois.

Tämä on esimerkki, ja väitän, että tämä hinnan tuijottaminen johtaa hyvin kummallisiin käytäntöihin, joista pitäisi päästä eroon. Väitän, että

2.3.2011

nykyinen laki kaikessa puutteellisuudessaan Suomessa ja Euroopan Unionissa antaa kaupungille monia keinoja torjua harmaata taloutta tehokkaammin kuin mitä nyt tapahtuu. Esim. olen kysynyt, onko mitään laillista estettä sille, että kaupunki asettaa kilpailutuksessa ehdon, jonka mukaan kilpailussa hyväksyttävät yritykset ovat velvollisia kantamaan veroja niistä työntekijöistä, joita ne käyttävät, ilmoittamaan ne verot normaaliin tapaan, kuten Suomessa yritys tekee. Siitä huolimatta, että ne yritykset olisivat ulkomaisia yrityksiä ja käyttäisivät lähetettyä työvoimaa. Laki ei aseta estettä sille, että kaupunki voi asettaa tällaisen ehdon.

Tämä on toinen esimerkki siitä, että kaupunki voisi siis vaikuttaa näihin asioihin enemmän. Pidän erittäin positiivisena sitä, että tarkastuslautakunta on tähän asiaan paneutunut ja että se asia on täällä nyt keskustelussa ja että siihen palataan. Toivon, että silloin kun siihen palataan, siihen palataan myös siinä mielessä, että me teemme jotain päätöksiä, koska me voimme niitä tehdä. Me emme ole minkään kaupungista riippumattoman mahdin armoilla tässä, jossa harmaa talous paisuu ja leviää ilman, että sille muka mitään voitaisiin tehdä.

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta valtuutettu Hakanen omassa esimerkissään toi erittäin tärkeän asian esille, ja olisinkin kysynyt kaupunginjohtaja Pajuselta, miten voi olla mahdollista, että jos sisäisessä tarkastuksessa on näin iso asia selvitetty ja todettu, että siinä on jotakin ongelmia kilpailutuksessa ja sen seurausvaikutuksessa, niin miten tämäntyyppisiä asioita sitten käsitellään kaupungin sisällä? Sisäisen tarkastuksen tehtävänähän on nimenomaan nostaa esille myös näitä ongelmakohtia ja sitä kautta tuoda läpinäkyvyyttä sekä kilpailuttamistilanteessa että yleensä ? .Koska kuntien kilpailuttamisasiantuntemus on yleisesti ? .

Valtuutettu Vikstedt (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Hakanen sanoi, että ei olla minkään vankina tässä asiassa, mutta tavallaan suomalaisen oikeuskäytännön vankina ollaan siinä mielessä, että Suomessa on täysin ilmaista vetää markkinaoikeuteen ja joka ainoa hävinnyt todellakin vetää, jos suinkin näkee pienen

2.3.2011

mahdollisuuden. Ja myös sen takia vedetään, että on voittanut tarjouskilpailun ja kaupunki on todennut, että tämä on ylettömän halpa, he vetävät sen markkinaoikeuteen ja voittavat. Meillä tulkitaan hankintalakia eri tavalla kuin muualla Euroopassa, ja tämä on sellainen asia, mikä pitäisi selvittää ihan sen takia, että on aivan järjetöntä, että yhteistä eurooppalaista lakia tulkitaan niin eri tavalla.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä keskustelu harmaasta taloudesta osoittaa jo nyt, että tähän asiaan on palattava. Täällä valtuutetut Hakanen ja Luukkainen käyttivät erinomaisen hyvät puheenvuorot ja avasivat jo tätä keskustelua, ja tätä pitäisi jatkaa. Se, mitä valtuutettu Hakanen nosti esiin, eli se, että me voisimme kaupungin tasolla hakea keinoja. Nythän myös on haettava totta kai valtakunnallisella tasolla. Täällä viitattiin, että rakennusala on se, jossa tämä on hyvin vahvasti esillä, mutta se on ihan yhtä hyvin todellakin palvelualoilla, ja se on levinnyt viihdealalle jne., eli tämä on hyvin laajasti levinnyt tämä harmaa talous. Jos valtakunnallisesti puhutaan 4, 5 miljardista, menetetyistä eurosta valtion tai ylipäänsä yhteiskunnan budjeteissa, niin on todella isosta summasta kysymys. Ja se, että tätä voitaisiin sitten peilata tässä, jos päästään kunnolla keskustelemaan tästä harmaasta taloudesta, niin peilata myös tähän eduskunnassa tehtyyn selvitykseen, joka käy hyvin seikkaperäisesti niitä kaikkia keinoja läpi, millä tavalla tässä yhteiskunnassa kierretään tai rakennetaan tätä harmaata taloutta.

Niin kuin valtuutettu Luukkainen täällä totesi, niin aivan totta, meillä harmaa talous kulkee askeleen edellä. Sen takia Helsingin kaupungin itse asiassa pitäisi olla tässä näyttämässä mallia muille kaupungeille, kuinka tätä harmaata taloutta suitsitaan. Kyse on kuitenkin todella isoista menetyksistä, mitkä tapahtuvat tuolla verojen puolella.

Ledamoten Wallgren

Puheenjohtaja.

Haluan muistuttaa siitä, että globaalisti ja myös paikallisesti Helsingissä ylivoimaisesti suurin ja taloudellisesti merkittävin harmaan talouden alue on globaali finanssijärjestelmä, joka mahdollistaa sen, että varakkaat ihmiset ja kansainvälisesti toimivat voivat kiertää veroja

2.3.2011

piilottamalla varojaan ja voittojaan veroparatiiseihin. Mielestäni on hyvin tärkeää, että Helsingissä puhutaan harmaasta taloudesta ja koko ajan muistetaan, että meidän pitää kehittää täällä välineitä, osaamista, yhteistyötä sen eteen, että tämä harmaan talouden alue saadaan meidän toimenpiteillämme osin haltuun täällä.

Kiitos.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Anttila kysyi valtuutettu Hakasen esille nostamasta asiasta, josta pahoittelen, että minulla ei ole täällä mukana materiaalia, mutta viittaus sisäisen tarkastuksen raportin salaisuuteen, niin salaiseksi julistetaan asia, johon on lailliset perusteet, mutta en pysty sitä tässä sen enempää kommentoimaan. Siitä itse asiasta olen valtuutettu Hakasen, kun hän on kysynyt, ohjannut sosiaalivirastoon, josta hän käsitykseni mukaan on saanut käydä henkilökohtaisesti läpi kaiken materiaalin, mikä asiaan on liittynyt.

Mutta tästä varsinaisesta asiasta, niin ensinnäkin siis se, että kun puhumme harmaasta taloudesta, niin kysymyshän ei ole harmaasta taloudesta vaan kysymys on rikollisesta taloudesta, ja silloin kaupungin suhtautuminen siihen on aivan yksiselitteinen, niin kuin tässä vastauksessakin on todettu: rikollista taloutta me emme hyväksy ja toimimme sen torjumiseksi.

Haluaisin myös lisätä suullisesti tähän vastaukseen, että vastauksen antamisen jälkeen olemme myös harmaan talouden torjunnan ottaneet meidän pääkaupunkiseudun yhteistyön listoille ja yhdessä tuumin esim. pyrimme vaikuttamaan valtiovaltaan, että nämä täälläkin keskustelussa mainitut epäkohdat saataisiin korjattua. Lopuksi totean, että tässä vastauksessakin viimeisessä kappaleessa on todettu se, että valtuustolle on tarkoitus toukokuuksi valmistella kokonaisanalyysi, -arvio tilanteesta ja myös niitä toimenpiteitä, mitä harmaan talouden tai rikollisen talouden torjumiseksi tulemme tekemään. Se asia on siis valtuuston käsittelyssä, ja silloin valtuustolla on mahdollisuus laaja-alaisesti käsitellä tätä kokonaisuutta ja miettiä niitä keinoja ja niiden keinojen riittävyttä, joita olemme valmistelleet.

2.3.2011

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Tähän asiaan on todellakin syytä palata valtuustossa. Omalta osaltani tähän mainitsemaani tapaukseen vammaisten ja vanhusten asuntojen muutostöiden kilpailutuksesta olen palannut myös sen jälkeen, kun en saanut kunnollisia vastauksia miltään kaupungin elimeltä, kääntynyt eduskunnan oikeusasiamiehen puoleen yhdessä sen pienyrittäjän kanssa, joka tämän asian myös nosti esille.

Sanon tässä vain sen verran, että kyllä näissä on syytä jonkunlaiseen perusteelliseen pohdintaan kaupungin käytännöissä. Pyydettyäni ja vaadittuani muutaman kerran sain 3 kuukaudelta kaikki kyseisten töiden laskut nähtäväkseni. Ja siellä oli 4 yritystä, jotka tekivät huomattavan osan töistä, joilla ei ollut yhtään normaalia laskua, jossa olisi ollut normaali erittely tehdyn työn osuudesta ja vastaavat asiat. Kaikkien muiden yritysten laskut olivat täysin normaaleja. Ja tähän en ole koskaan saanut selvyyttä, minkä takia ne laskut on koskaan hyväksytty, jotka eivät olleet kilpailutuksen mukaisia, joiden hintataso ei voinut mitenkään perustua mihinkään sellaiseen hintaan, joka oli kilpailutuksessa hyväksytty ja joihin laskuihin ei liittynyt kilpailutuspäätöksen mukaisia erittelyjä.

Aloite 11

Valtuutettu Helistö

Arvoisa puheenjohtaja ja valtuutetut.

Nyt on käsittelyssä siis aloitteeni, jossa olen esittänyt kaksi vuotta sitten tehdessäni sitä, että ravintoloiden ulkoterassien aukioloaikoja joiltain osin jatkettaisiin. Tämä aloite palautettiin uudelleenvalmisteluun ensimmäisen kerran runsas vuosi sitten, vuoden 2009 lopulla. Viime marraskuussa kaupunginhallitus palautti valtuustoaloitteen vastauksen uudelleenkäsittelyyn, koska se ei tyydyttänyt kaupunginhallitustakaan. Nyt kaksi vuotta siitä kun olen tehnyt tämän aloitteen, nämä asiat, joita ennen käsitteli kiinteistövirasto, on nyt siirretty rakennusvirastoon. Ymmärrän, että se aiheuttaa taas joitain mutkia matkaan.

Nyt tässä kaupunginhallituksen vastauksessa oikeastaan sanotaan vain näin, että "rakennusvirasto selvittää vuoden 2011 aikana nykyisten

2.3.2011

terassien aukioloaikoja sekä yhteistyössä aluehallintoviraston, ympäristökeskuksen ja Helsingin poliisilaitoksen kanssa sitä, onko mahdollisuuksia aukioloaikojen jatkamiseen”. Periaatteessa tämä on hyvä vastaus, mutta kun tämä on tähänkin mennessä ollut jo näin vaikeaa ja takkuista, niin rohkenen tehdä ponnien, joka kuuluu seuraavalla lailla:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että rakennusvirasto raportoi kaupunginhallitukselle vuoden -11 aikana selvityksistä ja neuvotteluista aluehallintoviraston, ympäristökeskuksen ja Helsingin poliisilaitoksen kanssa terassiaikojen jatkamisesta.

Pelkästään siis sen takia, että tämä asia ei eräällä lailla unohdu taas sinne rakennusviraston ja näiden valtion viranomaisten neuvottelumappeihin. Täytyy kyllä myöntää, että silloin kun tein tämän aloitteen pari vuotta sitten, niin minä en kyllä tiennyt sitä, että tämänkaltaisen asia ei olekaan meidän kaupunkilaisten päätettävissä vaan tämä asia on niin ilmeisen yhteiskunnallisesti merkittävä, että tässä pitää olla aluehallintoviranomaiset ja ties mitkä ely-keskukset asioita ratkomassa, poliisista puhumattakaan.

Kiitos.

Valtuutettu Moisio

?

Valtuutettu Rissanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Helistö on kiitettävästi pitänyt tätä asiaa esillä, ja tämän aloitteen eteneminen on ollut lievästi sanottuna takkuista. Pidän itsekkin perusteltuna sitä, että tätä vähän vauhditetaan. Minusta tämä ponsi on varsin kannatettava. Todella hämmästyttää aina välillä tämä byrokratian suuri määrä.

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

2.3.2011

Sinänsä esitetty ponsi on ihan aiheellinen mutta täysin tarpeeton. Nimittäin sen asian vauhdittaja on tässä, eli yleisten töiden lautakunta, joka asiasta on jo ottanut kopin ja tulee viemään tätä asiaa eteenpäin. Mutta sinänsä, jos tarvitaan raportointipakkoa, niin ainahan sellainen voidaan esittää eteenpäin.

Kiitos.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Minä en ole huolissani terassien aukioloaikojen jatkamisesta. Huolissani olen enemmän ihmisten oikeudesta yörauhaan. Ihmisen oikeus yörauhaan on mielestäni ensisijainen, eikä terassien aukiolon mahdollinen jatkaminen saa uhata tätä ensisijaista oikeutta.

Valtuutettu Lehtipuu

Arvoisa puheenjohtaja.

Kyllä nämä kaksi asiaa, eli Helistön aloitteessa esitetty ajatus aukioloaikojen tutkimisesta ja mahdollisesta pidentämisestä ja tämä valtuutettu Ebelingin sinänsä perusteltu toive kaupunkilaisten yörauhasta, ovat kyllä sovitettavissa yhteen, kun tämä työ tehdään huolellisesti ja harkiten. Tässä ei nyt kuitenkaan mitään vallankumousta Helistökään tällä kertaa suunnittele.

Olen sillä kannalla ensinnäkin, että tämä ponsi on ihan hyvä ja perusteltu. On ihan oikein osoittaa se tehtävä kaupunginhallitukselle eikä tänne valtuustoon. Kannatan siis Helistön pontta tämän jatkoselvityksen raportoinnista. Mutta kyllä tämänkin asian historia viittaa mielestäni siihen, että meillä nämä organisaatiouudistukset ovat jääneet vähän kesken. Olemme tällä tilahallinnon puolella sitä tuotantopuolta hieman järjestäneet uudestaan viime vuosien aikana, mutta tämä tilaajapuoli, eli lautakuntien roolit, on perkaamatta. Meillä pitäisi olla yksi lautakunta, joka hallinnoi kaikkea julkista tilaa, oli se sitten katettua tai ulkotilaa, ja tämä eräänlainen pallottelu kiinteistölautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan välillä saataisiin loppumaan. Mutta todellakin Helistö on tässä ihan kunnon asialla ja kannatan hänen sekä aloitettaan että ponttaan.

2.3.2011

Valtuutettu Kanerva

Arvoisa puheenjohtaja.

Kapakoitsijan isänä haluaisin todeta, että tämä ponsi on hyvä ja on paljon mielettömyyksiä, byrokratiaa siitä, että kapakat eivät saa olla riittävän myöhään auki. Ebelingille toteaisin, että siitä pyydetään poliisin lausunto. Jos taloyhtiö sanoo, että ”ei”, niin se on silloin epäävä lausunto. Kyllä tässä niin paljon pyydetään eri lausuntoja, että toivotaan, että Nieminen lautakuntineen jatkaa tätä asiaa asiallisella, oikealla linjalla.

Valtuutettu Nieminen

Kiitoksia äskeisestä tukevasta ja kannattavasta puheenvuorosta kaikkiaan.

Sanoisinko näin, että nyt kun rakennusvirastoon on nämä asiat tulossa, niin tämä selkeyttää järjestelmää entisestään, että kyllä tämä parempaan suuntaan on joka tapauksessa menossa.

Kiitos.

Valtuutettu Ebeling (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Mielestäni aina ei kuitenkaan ole onnistuttu tässä yörauhan turvaamisessa. Sen takia halusin käyttää puheenvuoroni tuodakseni tämän näkökulman painokkaasti esille. Olen saanut, tai varmaan moni muukin on saanut, joskus yhteydenoton sen takia, että on häiriötä yölevolle syntynyt näistä. Olen erittäin huolissani, jos se lisääntyy.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Totean nyt vain lyhyesti, että kyllä minusta nyt on jotenkin kummallista tätä kaupunginhallituksen roolia, että virastot tulevat raportoimaan

2.3.2011

kaupunginhallitukselle yksinkertaisista asioista. Kyllä minä toivoisin, että Helsingin kaupunginhallitus keskittyisi pikkuisen suurempiin asioihin kuin kuuntelemaan erilaisia raportteja erilaisista neuvotteluista. Kyllä rakennusvirasto voisi suoraan antaa valtuutettu Helistölle tämän vastauksen eikä kierrättää sitä kaupunginhallituksen kanssa. En kyllä missään tapauksessa kannata tämäntyyppisen käytännön leviämistä Helsingin kaupunginhallitukseen.

Aloite 14

Valtuutettu Kousa

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Olen seurannut Ison Roobertinkadun elämää pitkään. Helsingissä on hirveän vähän kävelykatuja, ja Iso Roobertinkatu on yksi näistä harvoista ja valituista, sellaisena arvokas, varsin elävä ja omaleimainenkin katu. Kuten suurin osa meistä varmasti tietääkin, Roballa on asuintaloja ja näiden kivijalassa paljon pikkuliikkeitä ja baareja – elämää, niin kuin kaupunkiin kuuluu. Valitettavasti vaan samaan aikaan tämä kävelykatu on kroonisesti täynnä autoja ja usein hyvinkin siivottomassa kunnossa. Tuntuu, että kukaan ei oikein välitä tästä kadusta päivisin, ja olen saanut sellaista palautetta, että jotkut Roballa toimivien pikkuliikkeiden myyjät aloittavat työpäivänsä tämän tästä siivoamalla kadulta edellisen yön jälkiä.

En tosiaan puhu nyt lumitöistä, joihin esim. tässä aloitevastauksessa useaan otteeseen viitattiin, vaan elävän kaupungin jäljistä, jotka sinänsä kuuluvat kaupunkiin ja ovat tällainen lieveilmiö, jolle voitaisiin kuitenkin samaan aikaan jotain tehdä. Tietty roso sopii Iso Roobertinkadun luonteeseen, mutta sellainen lääväytyminen ei palvele ketään.

Mielestäni Iso Roobertinkadun tilaa kuvaa erityisen hyvin tällainen melkein kahden vuoden takaisista katutöistä sinne kadulle unohtunut kaivuu-liikennemerkki, joka on köytetty viereiseen lyhytpylvääseen kahdella erivärisellä teipillä ja nippusiteellä. Sitä on nyt seurattu siellä, reilu vuosi on siitä kun minä sen huomasin, ja olen antanut palautetta ja on mietitty, tuleeko joku korjaamaan sen pois, mutta palaute ei ole johtanut toimiin.

Yleisen siivottomuuden ohessa Roban ongelmana on jatkuvasti nämä autot, joita on kadulla valtavasti siihen nähden, että siellä on

2.3.2011

huoltoliikennekin päiväsaikaan kielletty. Eilen kävelin sitä katua pitkin lastenvaunujen kanssa, ja oli vaikeaa ohittaa näitä autoja, joita oli hyvin lyhyellä pätkällä 14, kun laskin. Osa parkkeerattu, osa siinä hoiti asioitaan ja oli kuskit kyydissä.

Olen pitkään miettinyt, mitä Iso Roobertinkadun kehittämiseksi voitaisiin tehdä ja olen puhunutkin aiheesta alueen asukkaiden ja kadulla toimivien yrittäjien kanssa. Olen yllättynyt positiivisesti siitä, miten valmiita ne asukkaat ja yrittäjät tuntuvat olevan toimimaan tämän kadun hyväksi, mutta se on tavalliselle ihmiselle aika vaikea keksiä, miten voisi käynnistää tällaisen projektin. Lopulta tein aloitteen, jossa vaadin, että puututtaisiin ensinnäkin tähän autoliikenteeseen täällä kadulla. Sitten ehdotin, että selvitetäisiin mahdollisuutta parantaa kadun viihtyisyyttä kevyillä toimenpiteillä yhdessä alueen asukkaiden ja kiinteistöjen ja yrittäjien kanssa.

Valitettavasti täytyy sanoa, että olin hirveän pettynyt tähän aloitevastaukseen, joka ei mielestäni keskustele tämän aloitteeni kanssa, koska siinä viitataan useaan otteeseen siihen, että perusparannusta kaivataan Iso Roobertinkadulle mutta että siihen ei ole varaa, ja sanotaan, että nyt ei sitten tehdä mitään, kun ei ole rahaa peruskorjata kunnolla. Minä nimenomaan en vaatinut mitään kalliita katutöitä vaan haluaisin, että selvitetäisiin näitä kevyempiä toimenpiteitä ihan siivousvastuiden selvittämisestä, tarkentamisesta lähtien.

Tämä aloite antaa myös kevyesti positiivisen signaalin sille, että luvataan, että ruvetaan valvomaan autoliikennettä paremmin, mutta nykyresursseilla uskon, että se on mahdotonta. Henk.koht. toivoisin, että sinne voitaisiin kokeilla myös näitä pollareita, jotka tuntuvat hyvin toimivan muualla maailmassa. Esim. Lissabonissa, joka on hyvinkin rähjäinen kaupunki, pollarit on laajasti käytössä ja ei niiden kanssa ole mitään ongelmia. Mutta en uskalla niitä tässä vaiheessa lähteä vaatimaan mutta kuitenkin esittäisin tämän aloitevastauksen palauttamista, koska uskon, että lähiympäristöä voidaan kehittää monella tapaa, kaikkea ei tarvitse aina kiillottaa viimeisen päälle. Tietyt vivahde-erot kuuluvat kaupunkiin.

Uskon, että Iso Roobertinkatu on esimerkki juuri sellaisesta kohteesta, jonka viihtyisyyttä voitaisiin parantaa selvästi melko kevyesti. Kunnan siivous-, kadun siivousvastuiden tarkentaminen ja tarvittava valvonta, unohtuneen liikennemerkkin ja vastaavien poisto sekä yhteinen ideointitilaisuus kadun sidosryhmille.

2.3.2011

Esitän siis, että aloite palautetaan uudelleenvalmisteltavaksi siten, että Iso Roobertinkadun viihtyisyyttä parannetaan yhteistyössä alueen yrittäjien ja kadun kiinteistöjen kanssa mm. tarkentamalla kadun siivousvastuita.

Kiitos.

Valtuutettu Moisio

Puheenjohtaja.

Jo kaupunginhallitusvaiheessa kiinnitettiin tähän samaan asiaan huomiota, että tämä vastaus oikeastaan tähän aloitteeseen viittaa aika massiivisiin toimenpiteisiin, isoon perusparannukseen ja isoihin rahoihin, kun taas sitten itse aloite puhuu nimenomaan pienistä toimenpiteistä ja ei halua nimenomaan laajamittaisia katutöitä vaan enemmän tällaista koordinaatiota ja yhteistyötä yrittäjien kanssa ja pieniä keinoja, joilla siitä kadusta saataisiin todellakin viihtyisä. Siitä syystä olen sitä mieltä, että tämä palautusehdotus on paikallaan, ja kannatan valtuutettu Kousan tekemää palautusehdotusta.

Valtuutettu Valokainen

No niin. Kiitos, puheenjohtaja.

Ilman muuta kannatan Tuuli Kousan aloitetta, mutta yksi mikä tässä on paha ja tämä viittaa myös tuohon edelliseen Kimmo Helistön juttuun, on tämä yhteistyön puuttuminen asukkaiden, taloyhtiöiden, huoltoyhtiöiden, isännöitsijöiden kanssa. Eli kukaan heistä ei, nämä isännöitsijät, taloyhtiöt, huoltoyhtiöt, rakennusvirasto ja yleisten töiden lautakunta, ei tiedä mitä toinen tekee. Eli mielestäni se on niin älytöntä, että on kaupungintalo ja keskusta. Keskusta on, niin kuin kaikki tietävät, Iso-Roba ja joku Narinkkatori kuin Raatteentie. Sitten jos siitä asiasta ottaa jonkun vinkin, laittaa sen rakennusvirastoon, niin sieltä pallo lentää jonnekin yleisten töiden virastoon, jossa kukaan ei tiedä mitään. Tontit aletaan numeroida ja nimetä, että siellä Lipposen tai joku Blääkkösen isännöitsijätoimisto hoitaa tätä, ottakaa tänne yhteyttä, ottakaa... Niin toivoisin enemmän yhteistyötä eikä tällaista pallotusta, mitä rakennusvirasto ja yleisten töiden lautakunta harrastavat.

Kiitos.

2.3.2011

Valtuutettu Helistö

Kiitos, puheenjohtaja.

Minäkin kannatan ehdottomasti tämän aloitevastauksen palauttamista. Iso-Roban ongelma on itse asiassa siinä, että viime vuosina meidän tahtomme laajentaa kävelykeskustaa on keskittynyt liikaa tänne kaupungintalon ympäristöön, sille alueelle, joka on Kaivokadun, Mannerheimintien ja Esplanadien sisäpuolella. Jos meillä olisi tällä hetkellä useampia kävelykatuja kuin Iso-Roba, niin Iso-Robakaan ei olisi tällaisessa kunnossa, missä se nyt on. Yksi pikkuidea kävelykatujen lisäämiselle olisi esim. kesäaikaiset kävelykadut. Roban asemaa kummasti kohottaisi sellainen kesäaikainen järjestely, että Eerikinkatu suunnilleen sieltä Fredalta Coronan suuntaan Yrjönkadulle päin muutettaisiin kesäaikaiseksi kävelykaduksi ja Hotelli Tornin liepeiltä Yrjönkatu Ruttopuiston ohi Roballe asti toimisi myös kesäaikaisena kävelykatuna. Saataisiin tänne Mannerheimintien toiselle puolelle ns. pieni kävelykatuverkko, niin sen jälkeen ei myöskään Iso-Roba unohtuisi tällaiseksi takapihaksi.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack, ordförande.

Takapihalta on hyvä jatkaa.

Problemet med Stora Robertsgatan har nog i högsta grad att göra med den mängd pizzakartonger och skräp och avfall som de som firar nattliv på Stora Robertsgatan lämnar efter sig. Veckoslutsmorgnar om man vill springa på Stora Robertsgatan så ska man nog ha särskild utrustning på sig innan gårdskarlar har hunnit städa undan det som folk har lämnat efter sig.

Alan olla kyllä sitä mieltä, että vaikkei mielestäni poliisia tai järjestysmiestä tarvita enempää, niin kyllä ihmisten roskaaminen ja se, että aivan holtittomasti jätetään pulloja sun muuta, on varsinkin Iso Roobertinkadulla sellainen ongelma, että siihen pitäisi myös puuttua. Olen ihan samaa mieltä siitä, että tämä aloite pitää palauttaa sen takia, että ei ole kysymys vain liikenteen tuottamasta häiriöstä vaan nimenomaan siitä, että se katu ei oikein ole kenenkään katu. Siellä pitäisi käydä vuoropuhelua nimenomaan sen siivoamisen ja siistimisen ja viihtyisyyden parantamisen suhteen.

2.3.2011

Pyöräliikenne on myös sellainen asia, joka pitäisi ehdottomasti näillä kävelykatuosuuksilla, ovatpa ne sitten pidempiä tai lyhyempiä, niin katsoa, koska tällä hetkellä siellä kyllä jalankulkijat, me pyöräilijät ja lastenvaunut saavat ? liikenteen tai sinne pysäköityjen huoltoliikenteen. Kaupat tarvitsevat sitä huoltoliikennettä, siellä on myös tarha, Marias asyl, ja mielestäni tämä on ehdottomasti palautettava.

Kiitos.

2.3.2011

Valtuutettu Halla-aho

Arvoisa puheenjohtaja.

Iso-Roba on hyvä esimerkki siitä, miten vaikea on toteuttaa kävelykatua jälkikäteen, siis jo valmiiseen ympäristöön, koska kadun varrella paitsi että siellä on liikkeitä, siellä myös asuu ihmisiä, jotka säilyttävät autojaan talojen sisäpihoilla, joten liikenteelle sinänsä ei oikein voi mitään. Nykyisellään Iso-Roba eroaa tavallisesta autoliikennekadusta lähinnä sikäli, ettei siellä ole liikennesääntöjä, mikä on tässä tullut jo esille. Se, että se kuitenkin on kävelykatu, houkuttelee kaikenlaista notkumista, joka puolestaan lisää sotkemista ja rauhattomuutta. Mielestäni Iso-Roban viihtyvyyttä myös jalankulkijoiden kannalta lisättäisiin parhaiten avaamalla se uudelleen liikenteelle ja varustamalla se kunnollisilla jalkakäytävillä. Kyllä sellaisillakin mahtuu ihminen kävelemään aivan hyvin. Mutta palautusesitys on varmasti ihan hyvä.

Kiitos.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin kannatan tämän asian palauttamista. Samalla kun yleisten töiden lautakunta ja apulaiskaupunginjohtaja miettivät tätä vastausta, niin kyllä pitäisi laajentaa tätä näkökulmaa myös näihin muihin katuihin. Mikonkadulla on aivan samanlainen tilanne, sielläkin huoltoliikenne seisoo, vaikka ei pitäisi seistä. Aleksanterinkatua pitkin ajaa jatkuvasti myös yksityisautoja, vaikka siellä pitäisi vain kulkea julkista liikennettä jne. Eli että kaikki ne päätökset, mitä valtuustossa on tehty, niitä ei kukaan valvo sillä tarkkuudella kuin pitäisi, jotta asiat säilyisivät hallussa.

On olemassa hyviä käytäntöjä. Valtuutettu Kousa viittasi näihin pollareihin. Kööpenhaminassakin toimii hyvin: kello 11:een mennessä huoltoliikenne niillä kaduilla, missä ei ole maanalaista huoltoliikennettä, se on poissa. Mutta Helsingissä se ei vaan kerta kaikkiaan onnistu. Kovalla rahalla rakennettiin huoltotunneli, mutta ilmeisesti keskustan liikeyritykset eivät käytä huoltotunnelia niin kuin on tarkoitettu vaan mieluummin hoidetaan huoltoliikenne myös maanpäällisesti, ja sen seurauksena meillä on tämä jatkuva sekasorto näillä kaduilla. Joten

2.3.2011

kaupungin pitäisi myös tähän valvontaorganisaatioon kiinnittää entistä parempaa huomiota, koska tämäntyyppinen sekakäyttö kaduilla on kyllä todella vaarallista myös ihan jalankulkijoille ja kaikille muille, jotka siellä liikkuvat, kun ei koskaan tiedä, minkälainen auto on tulossa mistäkin suunnasta.

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tuossa lausunnossa on kerrottu, että kyse on peruskorjauksesta, joka ei ole viiden vuoden investointisuunnitelmassa. Se on lähtökohta, tällä hetkellä, jos ei toisin päätetä. Toinen asia on se, että rakennusvirasto korjaa olevia rakenteita, hidasteita, esteitä nykyresursseilla. Kolmas on sitten se, joka on vastoin tätä Tuuli Kousan palautusehdotusta, että tuolla alueella siivoavat vastuut ovat yksiselitteiset. Niistä vastaavat kiinteistöt ja yrittäjät. Jos nyt lähdetään tätä muuttamaan, se tarkoittaa, että kaupunki lähtee ottamaan siivousvastuuta tuosta kadusta, jolloin se on ennakkopäätös sitten kymmenien, jos ei satojen katujen vastaavaan muutokseen. Toivon, että otatte tämän huomioon tällä palautusesityksellä, mikä tässä on.

Valtuutettu Kanerva

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun nyt sattuu se yksi pojan kapakoista olemaan juuri tällä kadulla, niin tulipa tuntemusta. Siellä on liikennemerkki, että "huoltoajo sallittu yöllä", no ei ? huoltoa muuta kuin juoppohuoltohan se on yöllä. Niemiselle evästyksiksi, että laitetaan kyltti, että "huoltoajo sallittu" yksi tunti, ja sen jälkeen lappuliisat liikkeelle, niin kyllä ne siitä järjestyvät. Ei tässä niin isolla kollegiolla tarvitse miettiä tätä juttua.

Ja mitä Helistön esitykseen tulee, että tehdään lisää noita kävelykatuja, niin tällaisesta Vennamo olisi sanonut, että se on niin kuin talonpojan tappolinja. Tässä se on kauppiaan tappolinja. Eihän kukaan kauppias sellaisella kadulla enää olisi. Ei kukaan lähde mikroa ostamassa ja lähde mikro tai jääkaappi kädessä kävelemään. En kannata kyllä yhtään tätä Helistön ajatusta.

Valtuutettu Kolbe

2.3.2011

Puheenjohtaja.

Jos tämä menee huutoäänestykseksi, niin kannatan myös tätä valtuutettu Kousan palautusta ja palautan mieliin tämän viimekertaisen keskustelun Sinebrychoffin puistosta, jossa oikeastaan tämä sama ongelma tulee näkyviin, joka meillä on: nämä jyreät toimenpiteet vs. todellisuus katutasolla. Tässä ehkä tarvittaisiin myös, että kaupungilla olisi jonkinlainen, viimeksi käytin sanaa "virkamiesten iskuryhmä", joka sekin viittaa aika sotilaalliseen toimintaan. Mutta ehkä tällainen lähialuevirkamies, joka pystyisi jalkautumaan, kokoamaan väen yhteen. Jäin miettimään, onko esim. Iso Roobertinkadulla kauppiasyhdistystä tai yrittäjäyhdistystä, joka voisi edustaa kauppiaiden ääntä. Samoin kysymys viihtyisyydestä on muutakin kuin siivous, eli pienillä istutuksilla ja muilla töillä voi saada, valaistuksilla, ihmeitä aikaan. Tässä tarvittaisiin taas sellaista istutaan alas talonpoikaisesti McDonald'siin ja kootaan joukot äärelle ja fundeerataan, miten saadaan asia eteenpäin.

Tosiasia tietysti on, että Iso Roobertinkatu on muistuma "the dream and the reality" -aspektista, että kävelykatu on meillä edelleenkin unelmana Helsingissä johtuen tästä vaikeasta niemiasemasta, mutta sitä paremmin kannattaisi miettiä Helistön esitystä. Meillä on hienoja katuja, esim. Espat voisivat olla kesäsununtaisin kävelykatuina, tai Mannerheimintiestä voisi tehdä kerran vuodessa kävelykadun. Tässäkin tarvittaisiin luovuutta ja ideointia ja vähän rohkeutta nähdä vuodenajat ja katutilat uudella tavalla.

Valtuutettu Autti

Kiitos. Hyvät valtuutetut.

Itse olen koko elämäni asunut Ullanlinnassa ja nyt 25 vuotta tässä Roban kyljessä. Se mitä minä itse kaipaen tähän, on raitiovaunukiskot takaisin. Silloin kun siinä meni ratikka, se oli elävä ostoskatu ja siinä ei ollut minkäänäköisiä tällaisia roskaantumishäiriöitä eikä myöskään sitä, että oman talon rappukäytävää käytetään julkisena wc:nä. Tietysti nämä kaikki ongelmat olivat silloin poissa. Sen takia nyt kun sinne alueelle mietitään uusia raitiovaunukiskoja tai miten raitiolinjat menevät, niin itse tulen varmaan tekemään aloitteen, että myös otettaisiin tämä mietintään, miten tämä voitaisiin elävöittää takaisin sellaiseksi mitä se aikoinaan oli ja miettiä sitten parempia paikkoja kävelykadulle, koska kuitenkin tämä Iso-Roba on aika syrjässä ydinkeskustasta.

2.3.2011

Nyt siinä silloin tämä Dianapuisto korjattiin, niin siinä mielessä voi sanoa, että siinä on tällainen paikka, jossa pystyy olemaan ja on siinä puistojen yläpuolellakin ja muualla. Mutta tämä on epäonnistunut alusta lähtien. Se ei ole koskaan tavoittanut sellaista kävelykadun fiilistä kuin mikä pitäisi olla.

Valtuutettu Kousa

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluaisin valtuutettu Niemiselle sanoa, kun hän viittasi puheenvuorossaan taas tähän peruskorjaukseen, kuten tämä aloitevastauskin on, että minä en tässä henkilökohtaisesti tosiaan, minä olen nimenomaan jättänyt vaatimatta peruskorjausta, koska en usko, että tämä katu välttämättä suoraan kaipaisi tällaista Stocka-Espa-tyyppistä kiillotusta, vaan nimenomaan, mitä tässä on puhuttu, että voitaisiin pienemmillä toimenpiteillä varmasti saada aikaan parannusta. Ja mitä en ollut itse tullut ajatelleeksi mutta mikä tuli esiin joissain näissä keskusteluissa täällä kadulla toimivien yrittäjien kanssa on, että hekään eivät kaikki itse asiassa halua mitään laajamittaisia katutöitä, koska he taas kokevat, että jos se katu taas revitään auki, vaikka yhdenkin kesän ajaksi, niin se tekee hallaa heidän liiketoiminnalleen ja jopa siinä määrin, että osa siellä joutuu ehkä tekemään toisenlaisia ratkaisuja siinä vaiheessa, jos ja kun peruskorjaus aikanaan tulee.

Mitä tähän kadun siivousvastuusiin tulee, niin tiedän hyvin, että säännöt ovat yksiselitteiset, mutta Iso Roobertinkatu nyt on vain esimerkki kadusta, jossa on hirveän suuri epäsuhta siinä, että joitain osia kadusta hoidetaan hyvin. Olen kuullut, että esim. Sponda siellä hallinnoi joitain kiinteistöjä ja siinä edusta on hyvin hoidettu, mutta taas toisessa kohtaa kukaan ei tee mitään. Kyllä toivoisi, että joillain kaupungin alueilla voisi olla myös sellaista, että vain vähän tehostettaisiin sitä valvontaa ja selvennettäisiin niitä vastuita niille kiinteistöille, kenelle ne kuuluvat.

Valtuutettu Halla-aho

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kolbe hieman laajensi tätä keskustelua, joten minäkin ehkä rohkenen. Hän puhui kävelykaduista yleensä ja otti esille tämän mahdollisuuden esim. sulkea Espa liikenteeltä sunnuntaisin. Minun on vähän vaikea nähdä mielekkyyttä tässä kävelykatuajattelussa. Jos nyt

2.3.2011

vaikka Espaa ajatellaan hyvänä esimerkkinä, niin siinä on ajoratojen molemmin puolin erittäin leveät jalkakäytävät ja välissä on puisto. Käveleekö joku todella niin leveästi, ettei mahdu kulkemaan siinä välissä, vai mitä se palvelee se kävelykatu, joka siihen tulisi lisäksi?

Kiitos.

Valtuutettu Nieminen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Tuuli Kousa on noissa ajatuksissaan ihan oikeassa, ei siinä mitään. Mutta palautuksen peruste tuolla kohtaa, sitä minä en pidä perusteltuna. Tosiasia on kumminkin myös se, että niin rakennusvirastolla kuin Staralla, jotka näitä alueita valvovat ja hoitavat tai vastaavat valvonnasta, niin kaupungilta on kadonnut kyky valvoa toimintoja, ohjeistaa muita kuin itseään ja jopa kyky on kadonnut niin valvoa omien tilaustensa tekemistä omilla toimittajillaan eli kaupungin omilla tekijöillä. Tämä on se ongelma, valvontakyvyn puute, ja siihen toivonkin, että valtuusto tulevaisuudessa kiinnittää huomiota, että millä tavoin kaupunki pystyy parantamaan sisäistä valvontaansa ja niiden tilausten valvontaa, mihin on rahansa pistänyt. Mutta siis peruste tuosta kadun siivousvastuiden parantamisesta ei minusta ole palautuksen aihe. Yhteistyö voi kyllä olla.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

? puheenjohtajan kommentin asioiden etenemisestä mutta en malta olla vastaamatta valtuutettu Halla-aholle siitä varsin lyhyesti, että kysymys on jo noin 60-luvulta jatkuneesta keskustelusta, että kenelle katutila kuuluu, autolle vai ihmiselle. Tästä on mallikkaita esimerkkejä eri Euroopan suurkaupungeissa, ja viimeksi olen kokenut tämän Ukrainan pääkaupungissa Kiovassa, jossa valtava, suurenmoinen pääkatu on sunnuntaisin auki jalankulkijoille, joka oli siis tarkoitettu tankeille, kenraaleille, sotilasjoukoille, marsseille ja muille. Leveysaste on mahtava. Kun tätä pitkin kansalaiset saavat kävellä, se on suurenmoinen kaupunkitilallinen kokemus. Soisin, että Esplanadikin kerran vuodessa, heinäkuussa voisi esimerkiksi olla puhtaasti kansalaisten käytössä. Tämä on viihtyvyyskysymys, ja viihtyvyys liittyy valtuutettu Kousankin aloitteeseen.

2.3.2011

Valtuutettu Karhuvaara

Puheenjohtaja.

Olisin halunnut kysyä, onko tässä minkään valtakunnan mahdollisuutta kehittää jotain selvää sanktiojärjestelmää myös, jota voitaisiin käyttää niitä kohtaan, jotka selkeästi rikkovat oman huoltovelvollisuutensa? Sitten haluaisin vielä muistuttaa, kun puhutaan näistä kaiken maailman tolppien nostamisista kävelykaduille, niin kadut, joissa asuu vanhoja ihmisiä, heidän luokseen täytyy päästä mm. taksilla, sairaskuljetuksella ja lisäksi vielä kotipalvelutyöntekijöiden olisi hyvä päästä...

Välihuuto!

Ja ruumisautolla olisi hyvä päästä sinne ihmisten luokse. Todella itse kannatan tätä kyseistä, äskeistä aloitetta.

Kiitos.

Aloite 18

Valtuutettu Näre

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Anttilan aloitteessaan esille nostama katutyöongelma on keskeinen asumis- ja työssäkäyntiviihtyvyyttä heikentävä haitta. Siitä koitua melusaaste ja ? runsaus tuntuu kuuluvan varsinkin Helsingin katukuvaan ja keskittyy erityisesti kantakaupunkiin. Olen itsekkin joskus esittänyt korttelikohtaisia rauhoitusaikoja rakentamishäirinnän vähentämiseksi. Kulttuuriimme kuuluu erityinen korjausvimma, ja moni rakennusprojekti katsottaisiin turhaksi monessa muussa kulttuurissa. Koska me elämme ? yhteiskunnassa, tätä ongelmaa ei oteta vakavasti. Tiedän kuitenkin ihmisiä, jotka ovat muuttaneet pois pitkälti melusaasteen takia. Olisi syytä vihdoin paneutua tämän ongelman hoitamiseen.

Valtuutettu Anttila

Puheenjohtaja.

2.3.2011

Kun mietin tätä vastausta, ensimmäinen ajatukseni oli asian palauttaminen, mutta sitten ajattelin, että todennäköisesti tulen saamaan aivan samanlaisen vastauksen, niin ajattelin puhua lähinnä yleisten töiden lautakunnan puheenjohtajalle, että seuraavalla kerralla, kun tätä asiaa käsittelette, olisitte vähän tiukempia, niin että olisi kunnolliset reunaehdot, millä tavalla katuja jatkuvasti saadaan avata. Huolimatta siitä, että täällä todetaan vastauksessa, että ei ole mahdollista esim. määritellä sitä, että aina pitää antaa lupa, kun joku sitä lupaa tulee pyytämään eikä voida pakottaa esim. eri toimijoita tekemään töitään samanaikaisesti. En voi ymmärtää, miksi ei voida pakottaa esim. laittamaan kahta operaattoria samanaikaisesti samaan ojaan omia vemppeleitään, kun kerran oja avataan. Näin ollen tällainen rauhoitusaika on todella aivan mahdollista kaupungin toimesta päättää.

Esim. keskustan liikenneratkaisujen arviointi on aivan mahdotonta, koska kaupungin keskusta on ollut melkein 10 vuotta erilaisten rajoitusten kohteena ja kukaan ei voi ajatella, miten hyvin liikenne voisi sujua, jos siellä elettäisiin normaalia aikaa. Näin ollen kyllä tähän asiaan pitäisi ? .

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack, ordförande.

Det förvånar mig att vi inte har någon form av ekonomisk styrning på de här projekten.

Mielestäni tarvitaan selvää taloudellista ohjausta siihen, että saataisiin nämä projektit loppumaan nopeammin. Eli sisäiset vuokrat tai vuokrat yleensä ovat mielestäni sellainen tapa, jolla tätäkin asiaa voitaisiin edesauttaa niin, että vuokrataan sille rakennuttajalle tai toimijalle tämä tila siksi aikaa, kun hän sitä tarvitsee, ja määritellään se vuokra niin, että se on suhteessa siihen käyttöön ja siihen häiriöön. Ei tietenkään niin, että vuokrattaisiin vain se monttu vaan myös se katutila, joka silloin rajoittuu pois käytöstä.

Kiitos.

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

2.3.2011

Edellisessä puheenvuorossa tuli juuri ongelman ydin esille eli virastojen omien toimintojen osaoptimointi. Jokainen budjettinsa puitteissa pyrkii tekemään mahdollisimman kustannustehokkaat sähkötyöt, vesityöt, viemärietyöt, katutyöt yms. yms. työt, jolloin katu on auki silloin, kun kyseiselle virastolle tai rootelille tai vastaavalle sopii. Tästä johtuen samassa paikassa kaivetaan uudestaan ja uudestaan auki ja homma tuntuu älyttömältä, niin kuin se onkin.

Toinen asia on se, minkä tuolla lausunnossa rakennusvalvontavirasto on tuonut esille. Toivon, että nyt apulaiskaupunginjohtaja ottaa vakavan kopin tästä asiasta ja aloittaa tämän valvontavastuun siirtämisen tilaajavirastolle. Nyt se on rakennusvalvontavirastolla, jossa on kaksi työntekijää, joista toinen on eläkkeellä ja hän yrittää samalla valvoa lumityöt, katutyöt, siivoustyöt ja kaiken. Ei onnistu. Asia on organisatorinen, se pitää korjata. Pekka otti kopin.

Aloite 21

Valtuutettu Vesikansa

Hyvät kuulijat, arvoisa puheenjohtaja.

En tässä vaiheessa yötä käytä teidän aikaanne liikaa mutta haluaisin huomauttaa tästä aloitteen vastauksesta tähän Savuton Helsinki -ohjelmaan liittyen, jota kyllä kannatan sinänsä hyvänä ohjelmana, johon Helsingin täytyy päästä. Mutta jos taksiasemille ei sen takia voida laittaa tuhkakuppeja tai roska-asioita, että pyritään tekemään tupakointia vähentäviä pysyviä ratkaisuja, niin kuka tahansa, joka on kulkenut lauantai- tai sunnuntai-aamuisin ennen niiden siivousautojen tuloa, voi ajatella, että tämä ei ehkä kannustimena ole kauhean hyvin toimiva. Mutta se on nyt tänne vastaukseen tullut, ja tietenkin pääasia tässä nyt on, että kaupunki ei tästä halua ottaa vastuuta vaan ohjata se taksiyrittäjille. En vaadi tähän muutoksia mutta haluaisin nähdä, että kaupunki pystyisi näkemään tämän roskattomuuden vähän laajempaan kysymyksenä kuin vain yrittäjien ongelmana.

Kiitos.

2.3.2011

2.3.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Minerva Krohn
puheenjohtaja
ordförande chef beslutsberedningsenheten

Tiina Teppo
päättövalmisteluyksikön päällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Sirpa Asko-Seljavaara
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Pekka Saarnio
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot